

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

(พ.ศ. 2566 – 2570)

ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ประกอบกับ มาตรา ๘๔(๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔(๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

จังหวัดภูเก็ต โดยหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ ซึ่งผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ดังกล่าว เป็นกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัด เพื่อพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ตต่อไป

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

สิงหาคม ๒๕๖๘

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑	บทนำ
ส่วนที่ ๒	ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด
ส่วนที่ ๓	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
	- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey 7-S Framework
	- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis
	- การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์
ส่วนที่ ๔	แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต
	- เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต
	- เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)
	- ประเด็นการพัฒนา
	- แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต
	- สรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
ส่วนที่ ๕	แบบสรุปโครงการแบบย่อ (project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑	พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่ปลูกมาก ๔ ลำดับแรกของจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๒	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา
ตารางที่ ๓	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมะพร้าว
ตารางที่ ๔	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน
ตารางที่ ๕	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตข้าว
ตารางที่ ๖	ความต้องการน้ำด้านต่าง ๆ และการคาดการณ์ในอนาคต จังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๗	สรุปแผนการพัฒนาชลประทานระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามขนาดและระยะดำเนินการ
ตารางที่ ๘	แผนงานโครงการขนาดกลาง ระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๙	แผนงานโครงการขนาดเล็ก ระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๑๐	แสดงปริมาณน้ำฝน จำนวนวันฝนตก อุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๑๑	แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๑๒	แสดงหน่วยแผนที่ดินต่าง ๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๑๓	แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปหาน้อย
ตารางที่ ๑๔	ดินตามกลุ่มลักษณะเด่นและสภาพปัญหา
ตารางที่ ๑๕	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔
ตารางที่ ๑๖	ครัวเรือนเกษตรกร
ตารางที่ ๑๗	ข้อมูลการปลูกพืชสำคัญทางเศรษฐกิจ ปีเพาะปลูก ๒๕๖๖/๖๗ ของจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๑๘	แสดงจำนวนข้อมูลการเลี้ยงปศุสัตว์สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๖
ตารางที่ ๑๙	แสดงข้อมูลการทำประมงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๒๐	แสดงจำนวนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๖
ตารางที่ ๒๑	แสดงปริมาณผลผลิตและมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงรวมปลาทุกชนิด
ตารางที่ ๒๒	ประเภทกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร
ตารางที่ ๒๓	สหกรณ์การเกษตร
ตารางที่ ๒๔	กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๒๕	ประเภทสถาบันเกษตรกรจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๒๖	ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัด
ตารางที่ ๒๗	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรหลัก
ตารางที่ ๒๘	ศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
ตารางที่ ๒๙	โครงการชลประทานและปริมาณความจุของอ่างเก็บน้ำจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๓๐	คลองสายสำคัญของจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๓๑	แหล่งน้ำผิวดินจากเหมืองร้างในจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๓๒	แหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๓๓	แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานในจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๓๔	พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๓๕	ข้อมูลมาตรฐานสินค้า GAP ด้านพืช
ตารางที่ ๓๖	ข้อมูลมาตรฐานสินค้า GAP ด้านปศุสัตว์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ ๓๖	ข้อมูลด้านคุณภาพสินค้าปศุสัตว์	๕๔
ตารางที่ ๓๘	ข้อมูลโรงฆ่าสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๕๕
ตารางที่ ๓๙	มาตรฐานสินค้า GAP ด้านประมง	๕๕
ตารางที่ ๔๐	มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดภูเก็ต	๕๕
ตารางที่ ๔๑	การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดภูเก็ต	๕๖
ตารางที่ ๔๒	ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สับปะรดภูเก็ต	๖๓
ตารางที่ ๔๓	ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มุกภูเก็ต	๖๓
ตารางที่ ๔๔	สรุปพื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ของจังหวัดภูเก็ต ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕	๖๔
ตารางที่ ๔๕	สินค้า OTOP ของจังหวัดภูเก็ต	๖๖
ตารางที่ ๔๖	โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร	๖๖
ตารางที่ ๔๗	ทำเทียบเรือประมงที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทำประมงในจังหวัดภูเก็ต	๖๗
ตารางที่ ๔๘	สรุปพื้นที่และผลการดำเนินงานจัดที่ดินในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๖๙
ตารางที่ ๔๙	แสดงชื่อและที่อยู่ร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)	๗๐
ตารางที่ ๕๐	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework	๗๒
ตารางที่ ๕๑	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๗๔
ตารางที่ ๕๒	TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์	๗๖

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ส่วนที่ ๑

ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้อง และบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๗๒(๔) รัฐพึงจัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้งการประกอบเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการอื่น และมาตรา ๗๓ รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำ และสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่นใด รวมทั้งมาตรา ๗๕ (วรรค ๓) รัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน ค้ำครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบสหกรณ์ประเภทต่างๆ และกิจการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของประชาชนและชุมชน

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งนโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนภารกิจให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินควบคู่กับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิต ให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม เพื่อบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๐๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๐๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (๐๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๐๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๐๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติมีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๐๑) ความมั่นคง (๐๓) การเกษตร (หลัก) (๐๕) การท่องเที่ยว (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๐๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๐๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๕) พลังทาง สังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๐๓) การเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่น และเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ ในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนา มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

๑) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนา สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้ง การสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนเชื่อมโยง ไปสู่ภาคการผลิตอื่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

๒. แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
- ๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ พัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร และพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า
- ๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน ควบคุมการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

๓. แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์
- ๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกย่องให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้อง กับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง
- ๔) ส่งเสริมการทำตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบล เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๔. แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง
- ๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๕. แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปังจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำการระบบฟาร์มอัจฉริยะ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาด

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ /อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

๖. แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐาน ทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ การคุ้มครองที่ดินการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมี ประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่ เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน สนับสนุนให้ชุมชน ทางการเกษตรของท้องถิ่น ส่งเสริมการทำการเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้ หน่วยงานของ รัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการ ดูแลโภชนาการของ ประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง และการ ติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหาร และผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้ มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูล อุปสงค์ และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม ข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย กลไกการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ในมิติต่างๆ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึง ข้อมูลได้ง่าย ตลอดจน เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการขยายเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ สนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น และมีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค จัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่างๆ

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า และเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย)

ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร)

ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๓ แผนการปฏิรูปประเทศ ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคี สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การปฏิรูปประเทศต้องสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีประเด็นขับเคลื่อนการปฏิรูปที่สำคัญ โดยสรุปใน ๖ มิติ ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง การฟื้นฟูและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การสร้างประสิทธิภาพและความโปร่งใสในกระบวนการทำงานของภาครัฐ และการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม แผนการปฏิรูปประเทศมี ๑๓ ฉบับ มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ฉบับ ได้แก่ (๒) การบริหารราชการแผ่นดิน (๓) กฎหมาย (๕) เศรษฐกิจ (หลัก) (๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๗) สาธารณสุข ในส่วนของแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้าง และกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย
- ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค
- ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้กำลังคนในระบบมีทักษะสอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และได้รับการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรกรรมภาคการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการรายย่อยมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไกเพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนด **หมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมุดหมาย ได้แก่

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น และการท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก โดยมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ เพิ่มขึ้น และมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ พื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกันและการฟื้นตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยการบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๕ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกลไกเร่งให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ Thailand ๔.๐ ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจจากการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากรและแรงงานไปสู่เศรษฐกิจ ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น ด้วยการระดมทรัพยากรและความสามารถของทุกภาคส่วนในการมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นการพัฒนากายใต้ ๔ + ๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเพื่อเพื่อแผ้ว (Nurture) ภายใต้กลไกตุภาคี ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเกี่ยวข้อง กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ป่าไม้ และการใช้ประโยชน์

เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นทุนพื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” ดังนั้น ธรรมชาติจึงไม่ใช่แค่เพียงทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตเท่านั้น แต่ธรรมชาติคือแหล่งกำเนิดของชีวิตและทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นพื้นฐานของความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องรักษาสมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป รวมถึงการนำกลับมาใช้ซ้ำตามหลักการหมุนเวียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาคลังข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์
๒. การอนุรักษ์ ป่าไม้ทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม
๓. การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนาแพลตฟอร์ม เพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น
๔. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่มทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระดมจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับมาตรฐาน สร้างคุณค่าใหม่ รวมถึงการนำหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้ในการลดการใช้ทรัพยากร การดำเนินการดังกล่าวมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อมๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสของชุมชน และผู้ประกอบการที่อยู่ในภูมิภาคได้รับการพัฒนา รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการหรือแก้ปัญหาสุขภาพ ปัญหามลพิษ ยกระดับคุณภาพความปลอดภัยของอาหาร ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพิงแหล่งพลังงานทางเลือกในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียบเศรษฐกิจ BCG
๒. การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
๓. การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน
๔. การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์
๕. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกตุลาการ เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์

๖. การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด

๗. การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/ วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบอาหารที่ดี

๘. การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพืชในโรงเรือนอัจฉริยะ (Plan factory) การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิตและการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขายุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. สาขาการเกษตรและอาหาร

๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูงด้วยการใช้การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตรพรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า

๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B, C และ G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)

๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สำคัญเพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพืช

๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบอัตโนมัติมาบริหารจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

๕) ปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสียระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยวิเคราะห์ทดสอบด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ Functional ingredient มาตรฐาน GMP

๒. สาขาสุขภาพและการแพทย์

๑) การสร้างและยกระดับความสามารถในการพัฒนาและผลิตวัคซีน ยา และชีววัตถุในการป้องกันและควบคุมโรคจากไวรัสและการเข้าสู่ตลาดสากล

๒) การยกระดับคุณภาพการรักษาสู่ระบบการแพทย์แม่นยำ ด้วยการส่งเสริมให้มีการใช้บริการการแพทย์จีโนมิกส์ ผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products, ATMPs)

๓) การเร่งรัดการพัฒนาเครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ด้วยกลไกนวัตกรรมแบบวิศวกรรมย้อนกลับ

๔) การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และสุขภาพ ได้แก่ ยา วัคซีน อาหารสุขภาพ อาหารการแพทย์ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์

๕) การส่งเสริมการสร้างตลาดด้วยกลไกการขึ้นทะเบียนนวัตกรรม Sandbox การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และปรับรูปแบบการจัดซื้อจากรายปีเป็น Multi-year procurement

๖) การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อรองรับอุตสาหกรรม และบริการการแพทย์และสุขภาพ

๓. สาขาลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ

๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไกการกำหนดราคาราคาร์บอน การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด

๒) การส่งเสริมการนำพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

๓) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ และการสร้างธุรกิจนวัตกรรมให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

๔. สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑) การผลักดันให้เกิดการนำโมเดลการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น Happy Model เพื่อกระจายรายได้อย่างทั่วถึงไปสู่เมืองท่องเที่ยวรอง ลดความเหลื่อมล้ำ และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวยั่งยืนและการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรักษาสีเขียวตามแนวทาง Happy Model

๓) การกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองท่องเที่ยวรองด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการในเมืองท่องเที่ยวรอง โดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่น วัฒนธรรม พัฒนาเรื่องราว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้วย Digital Technology

๔) การขยายตลาดการท่องเที่ยวด้วยการส่งเสริมพัฒนาระบบการจ่ายเงินแบบ One Payment System เพื่ออำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมค่าใช้จ่าย รวมถึงพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ที่นำเสนอจุดเด่นของประเทศไทยในด้านต่างๆ เช่น วัฒนธรรม

๕) การส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงผ่านการจัดงานประชุมและนิทรรศการ กีฬา และ อีเว้นท์ (Event) ขนาดใหญ่

๕. เศรษฐกิจหมุนเวียน

๑) การพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโอกาสการลงทุนและการสร้างตลาดด้วยโมเดลธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน

๒) การส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการคิดค้นผลิตภัณฑ์และบริการใหม่จากการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่

๓) การพัฒนาแพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างเป็นระบบ

๔) การสร้างระบบกลไกการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ

๕) การสร้างกำลังคนที่มีความรู้และความเข้าใจ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการอบรมหรือหลักสูตร รวมทั้งสร้างพันธมิตรในการผลิตและบริการที่ยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และเสริมความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทันเพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เป็นการปูทางสู่อนาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคตด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการเพื่อตอบสนอง

ต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัย พัฒนาขึ้นแนวทางเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การยกระดับความสามารถของกำลังคนในสาขา BCG
๒. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีขึ้นแนวทาง

๒.๖ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาการเกษตรของประเทศในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกร มั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรรม บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า และส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐ บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร และพัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยพัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

๒.๗ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม มีวิสัยทัศน์ คือ “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี” โดยมีเป้าหมายผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์

วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตร มีความสมดุล ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ๒๘ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ การพัฒนาระบบ นิเวศการเกษตร ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์การเกษตร การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ และการพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การเสริมสร้างทุนทางสังคม การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก การยกระดับศักยภาพของเกษตรกร รายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจ สีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็น มิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้ เป็นไปตามมาตรฐานสากล การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ การเพิ่ม ผลผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาบริการประชาชน การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การพัฒนากฎหมาย และการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตร

๒.๘ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ภาคเหนือ

เป้าหมายการพัฒนา

“มุ่งสู่การพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค และเติบโตอย่าง ยั่งยืน”

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC-Creative LANNA) ในจังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาคและฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ

๒. ยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพ สนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และกระจายประโยชน์สู่ชุมชน

๓. พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง

๔. เสริมศักยภาพของเมือง พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และระบบโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์สำคัญของภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ และเอื้อต่อการอยู่อาศัย

๕. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาผู้สูงอายุ สู่การเป็นผู้สูงอายุ ที่มีศักยภาพ (Active Aging) และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อบริการการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๖. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เป้าหมายการพัฒนา

พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของ อนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง
๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
๔. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
๕. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน
๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาค่าครองชีพให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ภาคกลาง

เป้าหมายการพัฒนา

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ที่เติบโตอย่างยั่งยืนบนศักยภาพของพื้นที่

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูงได้มาตรฐานระดับสากล
๒. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เป็นจุดหมายของ การท่องเที่ยวคุณภาพ
๓. พัฒนาระบบบริการส่งเสริมสุขภาพและการให้บริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้ได้มาตรฐานในระดับสากล
๔. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง - ตะวันตกให้เป็นศูนย์กลางการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจของภาคกลาง
๕. พัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตของภาคกลาง
๖. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

ภาคตะวันออก

เป้าหมายการพัฒนา

ภาคตะวันออกมีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจให้เกิดการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และเกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ ควบคู่กับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียวของภาคตะวันออก
๒. พัฒนาการเกษตรคุณภาพให้เชื่อมโยงสู่การผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย สู่ห่วงโซ่การผลิตในระดับประเทศ และการให้บริการส่งเสริมสุขภาพ
๓. ยกระดับการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกสู่การเป็นจุดหมายการท่องเที่ยวของโลก ที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
๔. พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้วและตราด รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนที่มีศักยภาพให้เป็นประตูเชื่อมโยงการค้า การลงทุนที่ทันสมัยกับประเทศเพื่อนบ้าน

๕. พัฒนาพื้นที่และเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะน้อย เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่

๖. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพ การรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ภาคใต้

เป้าหมายการพัฒนา

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค”

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวและบริการ และธุรกิจต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยว สู่การท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง

๒. พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๓. ส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและปศุสัตว์หลักของภาค

๔. อนุรักษ์ พื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕. พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและด่านพรมแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็นประตูการค้าการลงทุนและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของภาค

๖. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี

ภาคใต้ชายแดน

เป้าหมายการพัฒนา

พัฒนาภาคใต้ชายแดนให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจชายแดนที่มั่นคง บนสังคมพหุวัฒนธรรม”

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรหลัก ของภาค

๒. พัฒนาเมืองชายแดนให้เป็นเมืองเศรษฐกิจการค้า การท่องเที่ยว สามารถเชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านและอาเซียนตอนใต้ และพัฒนาเมืองยะลาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน

๓. ยกระดับรายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและสันติสุข

๔. อนุรักษ์ พื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐานการผลิตของภาค

๒.๘ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นโยบายรัฐบาล นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นโยบายพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจของสถาบันพระมหากษัตริย์

ระยะสั้น : แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

๑. การพักหนี้เกษตรกรตามเงื่อนไขและคุณสมบัติที่เหมาะสม และมาตรการช่วยประคองภาระหนี้สิน

๒. การส่งเสริมการผลิต การใช้พลังงานสะอาดและพลังงานหมุนเวียน

ระยะกลาง และระยะยาว : สร้างรายได้ สร้างโอกาส และสร้างคุณภาพชีวิต

การบริหารจัดการภาคเกษตรที่ครบถ้วนทุกด้าน ตั้งแต่ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ กลไกราคา แหล่งเงินทุน นวัตกรรม และกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรผู้ปลูกพืช ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ และกลุ่มประมง

๑. ทดเชยธุรกิจเชิงรุก เพื่อเปิดประตูการค้าสู่ตลาดใหม่ ๆ และเร่งเจรจากรอบความร่วมมือทางการค้า (FTA)
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ อาทิ เศรษฐกิจดิจิทัล อุตสาหกรรมสีเขียว การพัฒนาต่อยอดเศรษฐกิจพิเศษ และระเบียงเศรษฐกิจทั้ง ๔ ภาค ให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าที่กฎหมายตามแนวชายแดน

๓. การสร้างรายได้ภาคการเกษตร โดยใช้หลักการ ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้

- การสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพ และผลิตภาพของภาคการเกษตร
- การบูรณาการองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ
- การบริหารจัดการแปลงเกษตรด้วยนวัตกรรมเกษตรแม่นยำ (Precision Farming)
- การวิจัย พัฒนาพันธุ์ เพื่อเพิ่มผลผลิต และเพิ่มมูลค่าผลตอบแทนต่อไร่ให้สูงขึ้น
- การหาตลาดให้สินค้าเกษตรได้ขายในราคาที่เหมาะสม
- การสนับสนุนให้เปลี่ยนแปลงการปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และเศรษฐกิจ
- การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น
- การฟื้นชีวิตอุตสาหกรรมประมงให้กลับมาเป็นแหล่งรายได้ รวมทั้งการแก้ไขข้อกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการประมงให้เหมาะสม

๔. การสร้างและขยายโอกาส

- การเร่งดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน และพิจารณาเอกสารสิทธิการใช้ประโยชน์ให้เป็นโฉนด
- การยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็น
- การกำหนดให้มีสัดส่วนการปลูกไม้ยืนต้นให้เหมาะสมกับประเภท และลักษณะของพื้นที่
- การส่งเสริมให้เจ้าของที่ดินหรือชุมชนโดยรอบได้รับประโยชน์จากการเพิ่มทุนของระบบนิเวศการขายคาร์บอนเครดิต อย่างยุติธรรม และได้รับการยอมรับจากระดับสากล

๕. สร้างคุณภาพชีวิตที่ดี

- การนำพื้นที่ของหน่วยทหารที่เกินความจำเป็นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน โดยเฉพาะการใช้เพื่อการเกษตร
- ส่งเสริมและเร่งฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำคืนสู่ธรรมชาติ
- การแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นวาระแห่งชาติโดยเฉพาะเรื่องฝุ่นควัน PM๒.๕ รวมถึงข้อมูลจากดาวเทียมเพื่อประเมินผลและติดตามการบังคับใช้กฎหมาย การสานต่อนโยบาย Carbon Neutrality และการลดการปล่อย ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

๒.๙ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า) ได้มอบนโยบาย และหลักการทำงานสำคัญให้กับผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์การมหาชนรวมทั้งบุคลากรหน่วยงานทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และต่างประเทศ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมกว่า ๗,๓๐๐ คน สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตร ตามที่นายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๑ - ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖ ไปสู่การปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จ

๑.๑ นโยบายพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติพระราชกรณียกิจของสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยเน้นโครงการพระราชดำ

๑.๒ นโยบายแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

- เร่งเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้ง รวมถึงภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

- สร้างรายได้ เสริมอาชีพระหว่างการพัฒนาพื้นที่ เพื่อสนับสนุนนโยบายพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมของรัฐบาล และมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร

- ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์และเพิ่มมูลค่า สร้างรายได้ รวมทั้งสนับสนุนนโยบายเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Economy Model)

- ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าสู่ระบบการตรวจรับรอง GAP และสามารถต่อยอดไปสู่คาร์บอนเครดิตในภาคการเกษตร

๑.๓ นโยบายระยะกลางและระยะยาว : สร้างรายได้ สร้างโอกาส และสร้างคุณภาพชีวิต

โดยเน้นการบริหารจัดการภาคเกษตรที่ครบถ้วนทุกด้าน ตั้งแต่ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ กลไกราคา แหล่งเงินทุน นวัตกรรม และกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรผู้ปลูกพืช ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ และกลุ่มประมง ได้แก่

๑) การสร้างรายได้ภาคการเกษตร โดยใช้หลักการ ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ ด้วยการ

- ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต สร้างมูลค่าเพิ่ม เพิ่มอาชีพบริการทางการเกษตร (Service Provider)
- แก้ไขปัญหาประมง รวมทั้งแก้ไขข้อกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ

อุตสาหกรรมประมงให้เหมาะสม

- ส่งเสริมการบริหารจัดการแบบแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่/เกษตรแม่นยำ

(Precision Farming)

- สนับสนุนให้การปลูกพืชให้เหมาะสมกับพื้นที่

- เน้นการวิจัย พัฒนาพันธุ์ที่ตอบโจทย์ความต้องการของเกษตรกร การใช้สารชีวภัณฑ์ ลดการใช้สารเคมี และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มผลผลิตและแก้ไขปัญหาภาคการเกษตรภายใต้หลักตลาดนำการวิจัย

- สนับสนุนความร่วมมือกับหน่วยงานนอก กษ. ในการหาตลาดเพื่อรองรับผลผลิตสินค้าเกษตร

๒) การสร้างและขยายโอกาส

- เร่งดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน และพิจารณาเอกสารสิทธิการใช้ประโยชน์ให้เป็นโฉนด รวมทั้งยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็น

- ยกระดับห้องปฏิบัติการเพื่อให้บริการและตอบสนองต่องานวิจัยที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

(Future Lab)

๓) สร้างคุณภาพชีวิตที่ดี

- บริหารจัดการน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมและเร่งฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรดิน

- สนับสนุนการขายคาร์บอนเครดิต และลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

๒. ขับเคลื่อนงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม "เกษตรกรกินดี อยู่ดี มีรายได้ มีอาชีพที่มั่นคง สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรเกษตรยั่งยืน และภาคเกษตรไทยคือผู้นำสินค้าเกษตรในตลาดโลก" โดยมีนโยบายและงานสำคัญที่จะเร่งดำเนินการในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ เน้นการสร้างวิธีการทำงานสู่การปฏิบัติ ได้แก่

๑) จัดตั้งศูนย์บริการประชาชนภาคการเกษตร โดยเป็นศูนย์บริการร่วมที่ครอบคลุมทุกจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรและประชาชน เพื่อให้สามารถติดต่อสอบถาม และรับเรื่องร้องเรียน คลายทุกข์ให้แก่เกษตรกร ณ ศูนย์บริการร่วมเพียงแห่งเดียว

๒) สร้างครอบครัวเกษตรกร บูรณาการงานเข้มแข็ง เน้นการทำงานแบบครอบครัวกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เข้มแข็ง ซึ่งทุกคนทุกหน่วยงาน ต้องทำงานเป็น Team Work เพื่อการทำงานแบบบูรณาการ ที่มีประสิทธิภาพ ด้วยความมุ่งมั่น ร่วมแรงร่วมใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

๓) ขับเคลื่อนการกิจการกำกับดูแลสินค้าเกษตรด้วยการยกระดับ MR. สินค้าเกษตรโดยสินค้าเกษตรทุกชนิดต้องมีผู้รับผิดชอบหลักที่สามารถทำงานเชิงรุก แก้ปัญหาได้ถูกจุดตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

๒.๒ การรับมือกับภัยธรรมชาติ จะต้องวางแผนมาตรการต่าง ๆ อย่างชัดเจน เพื่อรับมือตั้งแต่การป้องกัน การแก้ไข และการฟื้นฟู เมื่อประสบเหตุภัยแล้ง หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติทุกชนิด

๒.๓ ประกาศสงครามกับสินค้าเกษตรเถื่อนอย่างจริงจัง โดยปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมายให้เข้มงวดยิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้กระทบต่อราคาผลผลิตในประเทศ รวมถึงการตรวจสอบสต็อกสินค้าเกษตรในประเทศ เพื่อควบคุมการนำเข้า การกักตุน และเก็งกำไร โดยเฉพาะช่วงก่อนที่ผลผลิตออกสู่ตลาด

๒.๔ การยกระดับสินค้าเกษตร เสริมศักยภาพเกษตรกร ได้แก่

๑) ผลักดันสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง ด้วยการสร้าง ๑ ท้องถิ่น ๑ สินค้าเกษตรมูลค่าสูง สร้าง Brand หรือ story ของจังหวัด/อำเภอ โดยเน้นการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรเป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรครบวงจร โดยเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรมีเครื่องมือ เครื่องจักรกลของตนเอง พร้อมเป็นผู้ให้บริการด้านธุรกิจเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัย ซึ่งตอบโจทย์กลุ่มประชากรภาคเกษตรยุคใหม่

๒.๕ การจัดการทรัพยากรทางการเกษตร ทำการเกษตรที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Go Green) ด้วย BCG /Carbon Credit จะต้องทำการเกษตรที่ลดภาระต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใส่ปุ๋ยที่เหมาะสม การลดการเผาซึ่งข้าว/ตอซัง การกำจัดแมลงศัตรูพืชที่ถูกต้อง การลดปริมาณปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลงและส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย

๒.๖ การอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร ด้วยการพัฒนากระบวนการประกันภัยภาคการเกษตร ซึ่งเป็นอีกหนึ่งนโยบายสำคัญของการพัฒนาภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน เป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อช่วยให้เกษตรกรมีรายได้ที่แน่นอน โดยจะเดินหน้าต่อยอด พัฒนาสร้างระบบประกันภัยให้แก่เกษตรกรไทย

๒.๑๐ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ตปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑) เป้าหมายการพัฒนา (วิสัยทัศน์)

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การศึกษา นวัตกรรมบริการ ในระดับมาตรฐานนานาชาติและการพัฒนาที่ยั่งยืน”

๒) พันธกิจ (Mission)

๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยวทางทะเล และวัฒนธรรมระดับโลก โดยกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ผ่านการมีส่วนร่วมของภาคีทุกภาคส่วนทั้งระดับชุมชนและจังหวัดสู่ความร่วมมือระดับประเทศและมาตรฐานการท่องเที่ยวระดับโลก

๒) สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภูเก็ต โดยเสริมสร้างความมั่นคงในสังคม ตลอดจนระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว ให้เป็นเมืองแห่งความสันติสุข

๓) บริหารจัดการเมืองเพื่อรองรับการเป็นเมืองที่พัฒนาแล้วในทุกมิติทั้งการพัฒนาสังคม การเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม รองรับการเป็นศูนย์กลาง และพัฒนาสู่เมือง Smart City

๔) ยกระดับขีดความสามารถของบริการแห่งรัฐและบริการของภาคธุรกิจในทุกๆ ด้าน ให้มีความพร้อมต่อการจัดบริการที่เป็นสากลเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ในสิ่งที่ดึงดูดของจังหวัดภูเก็ต

จุดยืนการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

จุดเน้นการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ได้กำหนดขึ้นมาจากการวิเคราะห์ปัจจัยนำเข้าเชิงนโยบายความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียและสถานการณ์ของภารกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และควรจะเป็นในอนาคตจนได้ความต้องการทางยุทธศาสตร์ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ความสำคัญต่อภารกิจความเร่งด่วนต่อปัญหา ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ความเป็นประโยชน์ต่อทุกกลุ่มในพื้นที่ และความเชื่อมโยงกับนโยบายของจังหวัด ทิศทางการพัฒนาประเทศ จนทำให้ได้ความต้องการทางยุทธศาสตร์ที่เป็นหัวใจหลักสำคัญของจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย ๕ จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ ภายใต้การพัฒนาสู่จังหวัดที่พัฒนาแล้ว ดังนี้

- ๑) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและวัฒนธรรมระดับโลก
- ๒) การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจโดยการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและการแพทย์มูลค่าสูงในระดับนานาชาติ
- ๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค เพื่อการเป็น Smart City และเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลก
- ๔) การเสริมสร้างขีดความสามารถในการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ในระดับนานาชาติ
- ๕) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ
- ๖) การพัฒนาศักยภาพของคน รวมทั้งคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างอัตลักษณ์ที่โดดเด่น

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

- ๑) การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)
- ๒) การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) การพัฒนาคน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management)

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)

๑) แนวคิด และหลักการ

ทิศทางการพัฒนาตามโมเดลเศรษฐกิจของประเทศ เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มค่าและการบริการที่มีคุณค่าและมูลค่าสูง จังหวัดภูเก็ตจึงกำหนดเป้าหมายสำคัญเพื่อการมุ่งสู่ความเป็นเลิศของเมืองในด้านการท่องเที่ยว นวัตกรรมการส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ส่งเสริมการพัฒนา Smart City ส่งเสริมการพัฒนา Sport Tourism ส่งเสริมการพัฒนา City of Gastronomy ส่งเสริมการพัฒนา Medical Hub ส่งเสริมการพัฒนา Marina Hub ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการประมง Fisheries Hub โดยส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสำคัญ การพัฒนาเป็นตลาดการค้า สัตว์น้ำ การส่งออก และแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาค และส่งเสริม การเป็นศูนย์กลางเมือง MICE City โดยการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เมืองภูเก็ตเน้นการพัฒนาสู่เมืองท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพการบริการในระดับสากล สร้างการบริการท่องเที่ยวมูลค่าสูง มุ่งสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อัจฉริยะแบบครบวงจรเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาที่ผ่านมา การท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้แก่จังหวัด จำนวนมาก แต่ความท้าทายในอนาคตในกรอบการทบทวนแผนของจังหวัด คือการพัฒนาเศรษฐกิจในสาขาอื่นที่มีศักยภาพ สูงของจังหวัด ซึ่งส่วนหนึ่งคือการพัฒนาที่รองรับความเสี่ยงทาง

เศรษฐกิจจะเห็นได้ว่าในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดจากการแพร่ระบาดของ COVID -19 นั้น จังหวัดภูเก็ตได้รับผลกระทบอย่างมาก เนื่องจากการพึ่งพิงรายได้จากการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว

ซึ่งจริง ๆ แล้วจังหวัดยังมีศักยภาพทางการเกษตร ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ คือ การสร้างเกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดที่มีศักยภาพที่แข่งขันได้ โดยเน้นการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเกษตร เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน และหนุนเสริมเศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า ศูนย์กลางเชื่อมโยงอาหารปลอดภัยในท้องถิ่นและนานาชาติ ท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต การปรับและพัฒนาวัฒนธรรมเกษตร เทคโนโลยีการผลิตสินค้าเกษตรสู่การแปรรูปที่มีมูลค่าสูง เพื่อสร้างแบรนด์ทางการค้า ของสินค้าเกษตรที่เป็นสินค้ามูลค่าสูง สินค้าเกษตรสู่สินค้ามูลค่าสูงระดับโลก ได้แก่ กุ้งมังกร มุก สับปะรดภูเก็ต ส้มควาย ผลิตภัณฑ์จากแพะ โดยเฉพาะการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการบริหารธุรกิจผ่านระบบดิจิทัล การสร้างเวที Business Matching การพัฒนา Platform digital เพื่อการตลาด SMEs และ Start up

ในด้านการส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองศูนย์กลางของการศึกษาในระดับนานาชาติ ซึ่งเป้าหมายสำคัญของจังหวัดจะเน้นการสร้างร่วมมือกับสถาบันการศึกษาระดับชั้นนำของโลก (World Class Academy) เพื่อพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับนานาชาติที่สอดคล้องกับการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต เพื่อการจัดตั้งสถาบันเพื่อการพัฒนาบุคลากรด้านการบริการทางการแพทย์มูลค่าสูง Wellness International Academy ด้านการแพทย์เพื่อการท่องเที่ยว (Medical Tourism Program) ด้านการพัฒนาผู้ประกอบการ SPA ระดับ World Class ด้านการดูแลผู้สูงวัยและเกษียณอายุ (Aging/Retired) และด้านการบริการด้านความงาม/การบำบัด (Plastic/Healing) และยกระดับจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางการพัฒนาด้านการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีระดับสากล เพื่อดึงดูดนักวิจัย นักศึกษา จากต่างประเทศ พัฒนาหน่วยวิจัยและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีระดับนานาชาติ ริเริ่มการพัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศด้านดิจิทัล (Center of Digital Excellence) และที่สำคัญคือส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอุทยาน การสร้างสรรค์รองรับการพัฒนาการค้า และผู้ประกอบการรุ่นใหม่ หรือ Phuket Creative and Startup Park การส่งเสริมความเป็นนานาชาติด้านการเรียนการสอน การวิจัย และพัฒนานวัตกรรม

นอกจากนี้ด้วยศักยภาพที่มีและที่ตั้งของจังหวัดภูเก็ต ทำให้จังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพที่เป็นศูนย์กลางการส่งออกปลายทางของภูมิภาคและภูเก็ตยังเป็นศูนย์กลางของโรงงานแปรรูปปลายทางอีกหลายโรงงาน และในส่วนการพัฒนา Sport Tourism เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอีกด้วย มีความพร้อมเป็นอย่างมากทั้งเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวก และการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงพื้นที่ต่าง ๆ ด้วยบริการสาธารณะอย่างครอบคลุมทุกพื้นที่ และในด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการมูลค่าสูง ความท้าทายของจังหวัด คือ การเสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์รองรับการท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาเมืองให้เป็นศูนย์กลางการบริการทางการแพทย์มูลค่าสูง เชื่อมโยงการท่องเที่ยวนานาชาติ International Medical Hub World Class destination เน้นเสริมสร้างความเข้มแข็งของการบริการ ทางแพทย์มูลค่าสูงด้านความงาม ด้านศัลยกรรม ทันตกรรม ตรวจสุขภาพ การฟื้นฟูสุขภาพ การจัดบริการ สุขภาพเชื่อมโยงกับโรงแรม Medical and wellness health center สร้างรายได้กับจังหวัดได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ภูเก็ต ในสถานภาพที่เป็นเมือง MICE City ยังสามารถพัฒนามูลค่าทางเศรษฐกิจให้มีมูลค่าเพิ่มได้อีกมาก

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เข้มแข็ง มีผู้ประกอบการมีศักยภาพสูง และเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวด้าน MICE กีฬา และ Marina ในภูมิภาคอาเซียนและนานาชาติ
๒. เพื่อสร้างคุณค่า มูลค่าจากการเกษตร ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว และนวัตกรรมทางการเกษตรสู่แบรนด์ที่แข่งขันได้
๓. เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การสร้างงานอาชีพแก่ประชาชนในชุมชน
๔. เพื่อเสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การศึกษาในระดับนานาชาติ
๕. เพื่อพัฒนาบริการทางการแพทย์รองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการพัฒนาเป็นแหล่งบริการมูลค่าสูง ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบริการทางการแพทย์ เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
๖. เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตได้พัฒนาเป็นศูนย์กลางอาหารทะเลที่มีชื่อเสียงภายในและภายนอก ประเทศ รวมทั้งการส่งออกปลาหมึกและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาหมึกของภูมิภาค

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. แหล่งท่องเที่ยว และรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Tourism) มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ให้เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของจังหวัด เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว MICE กีฬา และ Marina ในภูมิภาคอาเซียน
๒. เศรษฐกิจชุมชนเติบโตอย่างต่อเนื่อง สร้างงาน อาชีพแก่ประชาชน
๓. ผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดเป็นแบรนด์ในระดับโลก เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวและการพัฒนาเศรษฐกิจ
๔. จังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพและความพร้อมของการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศ สามารถสร้างรายได้แก่จังหวัด และเติบโตอย่างต่อเนื่อง
๕. จังหวัดภูเก็ตมีระบบการบริการทางการแพทย์ที่มีมาตรฐานสากล ผู้ใช้บริการเชื่อมั่นและวางใจ บริการทางการแพทย์สามารถสร้างรายได้แก่จังหวัด
๖. จังหวัดภูเก็ตสามารถพัฒนาเป็นศูนย์กลางของการส่งออกปลาหมึกและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาหมึก และ Gastronomy สามารถพัฒนาเป็นจุดขายทางการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Smart City)

๑) แนวคิด และหลักการ

จังหวัดภูเก็ตเน้นการเติบโตของเมืองที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศในกรอบการทบทวนแผนนี้จะเน้นการพัฒนาระบบการคมนาคม และโลจิสติกส์ของจังหวัดภูเก็ตที่เชื่อมโยงการเดินทางทั้งทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง เพื่อรองรับการเป็นเมืองนานาชาติ ที่ผ่านมามีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการเมืองภูเก็ตทั้งชาวไทย และนานาชาติไม่ต่ำกว่า ๑๓ ล้านคนต่อปี แต่ข้อจำกัดในการรองรับปริมาณผู้ให้บริการเมืองภูเก็ตยังมีมากต้องได้รับการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาและรองรับความต้องการในอนาคต การพัฒนาจังหวัดจึงเน้นการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินภารกิจร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการปรับปรุงฟื้นฟูเมืองภูเก็ตให้เป็น Smart Mobility และการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนให้ตอบสนองต่อการเดินทางของประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ สร้างรูปแบบการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล สนับสนุนนโยบายการกระตุ้นการลงทุนจากภาคเอกชนเพื่อการปรับปรุงฟื้นฟูเมืองระบบขนส่งมวลชนหลักและรอง และระบบขนส่งทางทะเล พร้อมการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งมวลชน การพัฒนาระบบขนส่งทางทะเล และเน้นการส่งเสริมการคมนาคมที่รักษาสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากความจำเป็นในการรักษาภาพลักษณ์การเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก จังหวัดจึงมุ่งเน้นการเติบโตในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมเมือง ภูมิทัศน์เมืองให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ ทันสมัย ระดับสากล (Smart City) เน้นการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองต้นแบบเพื่อรองรับการเจริญเติบโตในอนาคตให้เป็นเมืองอารยสถาปัตย์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทันสมัยด้วยระบบดิจิทัล เมืองที่มีพลังงานทดแทนที่สะอาด การบริการที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศรองรับการเจริญเติบโตในอนาคต

การพัฒนาจังหวัดภูเก็ตรองรับการเติบโตของเมืองในอนาคต โดยแบ่งเป็นโซนนิ่งอย่างชัดเจน และเน้นการเติบโตของเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีความยั่งยืน และการส่งเสริมการพัฒนาเมืองสีเขียว และการใช้พลังงานสะอาด พลังงานขยะ และพลังงานแสงอาทิตย์ และส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งตนเองทางพลังงาน และความมั่นคงของน้ำ

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์ของจังหวัดที่กลมกลืน ปลอดภัย และมีมาตรฐานระดับสากล

๒. เพื่อพัฒนาจังหวัดภูเก็ตให้มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสื่อสาร การสาธารณสุข และการจัดการเมืองที่มีมาตรฐานการดูแลสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาสู่เมืองที่น่าอยู่ ยั่งยืน เป็นสากล และเป็นที่ยั่งยืน

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จังหวัดภูเก็ตมีการพัฒนาเมืองที่มีความทันสมัย เป็นสากล และเป็นที่ยั่งยืน น่าอยู่ ยั่งยืน และเชื่อมั่นของประชาชน นักท่องเที่ยว และผู้ให้บริการ

๒. สภาพแวดล้อมเมืองได้รับการจัดการอย่างมีมาตรฐานสากล มีคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำทะเลที่ผ่านมาตรฐาน และชายหาดที่สะอาด เป็นระเบียบ และปัญหาเมืองในด้านสิ่งแวดล้อม ทุกประเด็นลดลงอย่างต่อเนื่อง

๓. จังหวัดภูเก็ตมีความมั่นคงทางพลังงานมากขึ้น พึ่งตนเองได้มากขึ้น

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคงความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management)

๑) แนวคิด และหลักการ

เป้าหมายหลักสำคัญของการจัดทำแผนของจังหวัดภูเก็ต คือ การเตรียมคนภูเก็ตให้มีความเข้มแข็ง ให้เป็นทักษะสากล เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน พลเมืองโลก ที่มีความรู้ เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงโลกมีภูมิคุ้มกันในภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้น พร้อมให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพแรงงาน รองรับเศรษฐกิจเพิ่มค่า และคุณภาพแรงงานที่มีคุณภาพสูง สร้างแรงงานให้เป็นนวัตกรรมที่สามารถสร้างสรรค์ การพัฒนาผลผลิตภาพที่แข่งขันได้ และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยการพัฒนาศรษฐกิจฐานราก แนวคิดทฤษฎีใหม่และการท่องเที่ยวชุมชน เศรษฐกิจชุมชนบนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเมืองเศรษฐกิจ เพิ่มค่าด้วยฐานวัฒนธรรม เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการพัฒนา และส่งเสริมการสร้างงานอาชีพแก่ชุมชน โดยสร้างความเป็นธรรมในสังคม และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และนอกจากนั้น จังหวัดยังมีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความเข้มแข็งความคล่องแคล่ว และมีสมรรถนะสูง มีระบบบริการที่มีคุณภาพ มีความทันสมัย และพัฒนาการบริหารทันสมัยและมีธรรมาภิบาล ด้วยแผนแม่บทการพัฒนาเมืองภูเก็ต ๒๐ ปี เพื่อการวางทิศทางจังหวัดในอนาคต

อีกทั้งจากการที่จังหวัดเป็นเมืองท่องเที่ยวนานาชาติ ความปลอดภัยจึงมีความสำคัญสูงมากต่อการพัฒนาจังหวัด ในรอบการทบทวนแผนจึงเน้น การพัฒนาศักยภาพระบบการจัดการความสงบเรียบร้อยสู่เมืองแห่งความปลอดภัย เน้นการสนับสนุนการพัฒนา เมืองภูเก็ตให้มีระบบการเฝ้าระวังก่อการร้ายในเมืองที่ทันสมัยและเป็นสากล ทั้งในพื้นที่เข้าออกเมือง ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

๒) วัตถุประสงค์

๑) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด ประเทศ และนานาชาติ

๒) เพื่อพัฒนาบริการของรัฐให้สามารถรองรับการแข่งขันได้ และหนุนเสริมเศรษฐกิจของจังหวัด

๓) เพื่อเสริมสร้างความสันติสุขในชุมชน จังหวัด ที่ทุกภาคส่วนเชื่อมั่นและวางใจได้

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) ประชาชนมีขีดความสามารถที่สูงขึ้น เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

๒) สังคมพหุวัฒนธรรมภูเก็ตเข้มแข็ง มีคุณค่า และมูลค่าต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และคุณภาพชีวิต

๓) ระบบบริการของรัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัยด้วยดิจิทัล มีธรรมาภิบาลเป็นที่เชื่อมั่นของผู้ใช้บริการ

๔) สังคมเมืองภูเก็ตมีความสันติสุข ปัญหาสังคม อาชญากรรมลดลง

๒.๑๑ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑. เป้าหมายการพัฒนา

“ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน”

๒. พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผลักดันให้เกิดโครงการที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์ เช่น โครงการบ่อปลายักษ์

๒. เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่งมีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ (New normal) โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

๓. ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๔. ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลิตผลและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๕. พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่ม การสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖. พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗. พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๘. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

๓. ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๑ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๒ เร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย Surveillance และการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๓ เร่งการจ้างงาน เพิ่มทักษะอาชีพ การตลาดดิจิทัล บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๔ ถอดบทเรียนจากโมเดลต่าง ๆ ทั้งจากในและต่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๑ พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน ความปลอดภัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๓ พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๔ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์หลากหลาย ตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๕ ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก และสร้างความหลากหลายของช่องทางการขาย ลดการพึ่งพาแพลตฟอร์มผู้ขาดจากต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๑ พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ระบบสาธารณสุขภาคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชา และหลักการเศรษฐกิจ BCG

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๓ พัฒนาเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) และส่งเสริมการรวมกลุ่ม

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๔ พัฒนาและยกระดับการทำเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร ด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๕ ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในภูมิ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๑ ยกกระตบโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างทั่วถึง ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๒ บริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๓ พัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน มีความยืดหยุ่น (Resilience) และมีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๔ ลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๕ สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ด้วยพื้นฐานครอบครัวที่อบอุ่น และหลักการ “บวร” เพื่อคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๖ เตรียมความพร้อมป้องกัน และรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๗ การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

๓. ประเด็นสำคัญที่นำมาพิจารณาควบคู่กับแผนและนโยบายระดับต่างๆ

๓.๑ แผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) ของจังหวัดภูเก็ต

๓.๑.๑ การวิเคราะห์พืชเศรษฐกิจหลัก

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญพิจารณาจากพืชที่มีพื้นที่ปลูกมากและมีมูลค่าการส่งออกหรือแปรรูป โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศพืชเศรษฐกิจ ๑๓ ชนิดพืช ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์สับปะรดโรงงาน ลำไย เงาะทุเรียน มังคุด มะพร้าว และกาแฟ จากพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจดังกล่าว กรมพัฒนาที่ดินได้กำหนดระดับความเหมาะสมของพื้นที่ปลูกรายจังหวัด โดยวิเคราะห์จากสภาพพื้นที่ ลักษณะของดิน ปริมาณน้ำฝน แหล่งน้ำชลประทาน ร่วมกับการจัดการพื้นที่ และลักษณะรายพืช โดยแบ่งระดับความเหมาะสม เป็น ๔ ระดับ ได้แก่

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง แต่พบข้อจำกัดบางประการซึ่งสามารถบริหารจัดการได้

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีข้อจำกัดของดินและน้ำ ส่งผลให้การผลิตพืชให้ผลตอบแทนต่ำ การใช้พื้นที่ต้องใช้ต้นทุนสูงในการจัดการ และมีความเสี่ยงจากน้ำท่วมและขาดน้ำ

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่พืชเศรษฐกิจสำคัญที่ปลูกมาก ๔ ลำดับแรก ได้แก่ ยางพารา มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน และข้าว ดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่ปลูกมาก ๔ ลำดับแรกของจังหวัดภูเก็ต

พืชเศรษฐกิจ	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่เกษตรกรรม
ยางพารา	๕๗,๐๖๒	๕๗.๕๑
มะพร้าว	๕,๖๗๗	๕.๗๒
ปาล์มน้ำมัน	๒,๑๕๓	๒.๑๗
ข้าว	๑๓๘	๐.๑๔

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

๑) **ยางพารา** ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งยางพาราเป็นพืชที่มีการปลูกมากที่สุดในจังหวัด จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

๑.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกยางพารา

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๔๓,๖๕๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๘ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๓๔,๕๖๘ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๘,๑๔๓ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๙๔๓ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔๓,๖๒๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๗ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๓๖,๘๒๑ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๕,๑๐๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๗๐๐ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๓,๔๐๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอเมืองภูเก็ต ๑,๗๙๘ ไร่ และอำเภอถลาง ๑,๖๐๙ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๖๗,๙๒๖ ไร่

๑.๒) **การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกยางพาราในปัจจุบัน** ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดินได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๑๙,๒๗๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๔ ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๑๗,๔๔๖ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๑,๗๒๗ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๙๘ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๑๗,๙๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๑๓ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๑๖,๘๕๔ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙๐๘ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑๗๘ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑,๕๔๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๑ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๙๙๕ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๕๕๒ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๘,๓๐๓ ไร่

๑.๓) **พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ** คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกยางพาราแต่ยังไม่มีมีการปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกยางพารา และพื้นที่ปลูกยางพาราในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๕๐,๐๖๖ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอถลาง ๓๗,๐๘๙ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๑๐,๖๑๐ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๒,๓๖๗ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๒๔,๓๘๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๘๖ ของพื้นที่เหมาะสมสูง พบมากในอำเภอถลาง ๑๗,๑๒๒ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๖,๔๑๖ ไร่ และอำเภอ กะทู้ ๘๔๕ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๒๕,๖๘๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๘๗ ของพื้นที่เหมาะสมปานกลาง พบมากในอำเภอถลาง ๑๙,๙๖๗ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๔,๑๙๔ ไร่ และอำเภอ กะทู้ ๑,๕๒๒ ไร่

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพารา คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (S๓) ๘๐ ไร่ และพื้นที่ปลูกมะพร้าว (S๓+N) ๗๑ ไร่ **ดังตารางที่ ๒**

ตารางที่ ๒ พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา

อำเภอ	ปาล์มน้ำมัน (ไร่)			มะพร้าว (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
กะทู้	๓๙	-	๓๙	-	-	-
ถลาง	๒๐	-	๒๐	๒๗	๑	๒๘
เมืองภูเก็ต	๒๑	-	๒๑	๔๓	-	๔๓
รวม	๘๐	-	๘๐	๗๐	๑	๗๑

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

๑.๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกยางพาราต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกยางพาราในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกยางพารา ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกยางพาราที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้ พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกยางพารา เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง และแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น ทำการเกษตรผสมผสานหรือพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าโดยพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

๒) มะพร้าว มะพร้าวพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดภูเก็ตในลำดับที่ ๒ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

๒.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกมะพร้าว

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๗๗,๕๐๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๙๗ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๖๖,๑๑๗ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙,๖๒๖ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๗๖๖ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๙,๔๓๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๔,๙๔๒ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๓,๖๒๐ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๘๗๗ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๗๑,๖๖๙ ไร่

๒.๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกมะพร้าวในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดินได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔,๐๐๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๑๖ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๓,๒๑๕ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๖๒๔ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑๖๔ ไร่ เป็นต้น

(๒) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๗๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๔ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายตัวอยู่ในอำเภอเมืองภูเก็ต ๔๓ ไร่ และอำเภอถลาง ๒๗ ไร่

(๓) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๖๐๕ ไร่

๒.๓) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกมะพร้าวแต่ไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกมะพร้าว และพื้นที่ปลูกมะพร้าวในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๗๓,๕๐๖ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอถลาง ๖๒,๙๐๒ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙,๐๐๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๖๐๒ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๗๓,๕๐๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๘๔ พื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอถลาง ๖๒,๙๐๒ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙,๐๐๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๖๐๒ ไร่

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าวเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่าพื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกมะพร้าว คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ป่าลมน้ำมัน (S๓) ๓๙ ไร่ ดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมะพร้าว

อำเภอ	ป่าลมน้ำมัน (ไร่)		
	S๓	N	รวม
กะทู้	๓๙	-	๓๙
รวม	๓๙	-	๓๙

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

๒.๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกมะพร้าวต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกมะพร้าวในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่างๆ ได้ เช่น เกษตรอินทรีย์ ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกมะพร้าวในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกมะพร้าวในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกมะพร้าว เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง ความชื้น กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๖๖,๑๑๗ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙,๖๒๖ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๗๖๖ ไร่

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมเช่น ทำการเกษตรผสมผสานหรือพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า โดยพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

๓) ป่าลมน้ำมัน ป่าลมน้ำมันพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดภูเก็ตในลำดับที่ ๓ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

๓.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกป่าลมน้ำมัน

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๖๐,๔๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓๘ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๕๔,๔๑๕ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๔,๘๕๙ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๑๕๙ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๒๔,๖๒๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๑๗,๔๒๓ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๖,๑๒๐ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๐๘๔ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑๔,๘๙๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๙,๖๕๐ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๔,๓๐๗ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๙๓๙ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๕๘,๖๒๓ ไร่

๓.๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๑,๔๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๘ ของพื้นที่ศักยภาพสูงกระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๑,๔๒๓ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๑๗ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๓๘๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๕ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๒๙๙ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๘๒ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑๐๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๘ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายตัวอยู่ในอำเภอกะทู้ ๓๙ ไร่ อำเภอกลาง ๓๖ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๒๗ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๒๓๐ ไร่

๓.๓) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกปาล์มน้ำมันแต่ไม่มีการปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน และพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๘๓,๒๗๙ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกลาง ๗๐,๑๑๖ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๑๐,๙๒๐ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๒,๒๔๒ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๕๙,๐๓๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๖๒ ของพื้นที่เหมาะสมสูง พบมากในอำเภอกลาง ๕๒,๙๙๒ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๔,๘๘๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๑๕๙ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๒๔,๒๔๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๔๕ ของพื้นที่เหมาะสมปานกลาง พบมากในอำเภอกลาง ๑๗,๑๒๔ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๖,๐๓๘ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๐๘๔ ไร่

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกปาล์มน้ำมัน คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกมะพร้าว (S๓+N) ๓๕๔ ไร่ และพื้นที่ปลูกยางพารา (S๓) ๒๗๕ ไร่ ดังตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน

อำเภอ	มะพร้าว (ไร่)			ยางพารา (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
กะทู้	-	๕๙	๕๙	๒๗๔	-	๒๗๔
กลาง	๑๙	๒๔๗	๒๖๖	-	-	-
เมืองภูเก็ต	๑๙	๑๐	๒๙	๑	-	๑
รวม	๓๘	๓๑๖	๓๕๔	๒๗๕	-	๒๗๕

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

๓.๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกปาล์มน้ำมันต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกปาล์มน้ำมันที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภอกลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง และแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอกลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมเช่น ทำการเกษตรผสมผสานหรือพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าโดยพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

๔) ข้าว ข้าวพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดภูเก็ตในลำดับที่ ๔ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

๔.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกข้าว

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๔,๖๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๘๔ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๓,๘ ไร่ อำเภอกะทู้ ๔๒๙ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๓๐๖ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔,๓๓๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๒ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๔,๒๒๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑๐๙ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑,๐๔๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน อยู่ในอำเภอกลาง ๑,๐๔๓ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๒๔๑,๖๔๙ ไร่

๔.๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกข้าวในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดินได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๙๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๗ ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๙๑ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๔๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๒ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๔๔ ไร่

(๓) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๓ ไร่

๔.๓) พื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกข้าวแต่ไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกข้าว และพื้นที่ปลูกข้าวในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๘,๙๖๕ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกลาง ๘,๐๒๑ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอกะทู้ ๕๓๘ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๓๐๖ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๔,๕๓๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๐๓ ของพื้นที่เหมาะสมสูง พบมากในอำเภอกลาง ๓,๗๙๙ ไร่ อำเภอกะหู่ ๔๒๙ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๓๐๖ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๔,๓๓๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ของพื้นที่เหมาะสมปานกลาง พบมากในอำเภอกลาง ๔,๒๒๒ ไร่ และอำเภอกะหู่ ๑๐๙ ไร่

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าพื้นที่ที่ควรส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกข้าว คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกยางพารา (S๓) ๒๗๕ ไร่ และพื้นที่ปลูกมะพร้าว (N) ๒๔๕ ไร่ แต่เนื่องจากนโยบายของคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการข้าวต้องการรักษาคุณภาพผลผลิตข้าว ดังนั้น จึงควรพิจารณาปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ดังตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตข้าว

อำเภอ	ยางพารา (ไร่)			มะพร้าว (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
กะหู่	-	-	-	-	๕๘	๕๘
กลาง	๒๗๔	-	๒๗๔	-	๑๗๗	๑๗๗
เมืองภูเก็ต	๑	-	๑	-	๑๐	๑๐
รวม	๒๗๕	-	๒๗๕	-	๒๔๕	๒๔๕

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

๔.๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกข้าวต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกข้าวในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น เกษตรอินทรีย์ ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกข้าวในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกข้าวในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกข้าว ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกข้าวที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภออำเภอกลาง อำเภอกะหู่ และอำเภอเมืองภูเก็ต

พื้นที่ปลูกข้าวในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกข้าวในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกข้าว เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่างและแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอกลาง และอำเภอกะหู่

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมเช่น ทำการเกษตรผสมผสานหรือพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าโดยพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

๓.๑.๒ พืชเศรษฐกิจอนาคตไกลของจังหวัด

๑) สับปะรดภูเก็ต เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต และได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นพืชบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (พืช GI) จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีขอบเขตพื้นที่การผลิตตามประกาศครอบคลุมพื้นที่อำเภอกลาง อำเภอกะหู่ และอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต สับปะรดภูเก็ต คือสับปะรดที่อยู่ในกลุ่มสายพันธุ์ควีน (Queen) มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว คือ เนื้อมีความหวานกรอบมีกลิ่นหอม กากใยน้อย

จึงเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก การปลูกสับปะรดบนเกาะภูเก็ตสามารถปลูกได้ตลอดปี โดยเกษตรกรนิยมปลูกแซมในสวนยางพาราตั้งแต่เริ่มปลูกจนกระทั่งต้นยางอายุได้ ๓ ปี ทำให้เกษตรกรมีรายได้ก่อนที่จะได้รับผลผลิตจากยางพารา

เมื่อพิจารณาจากพื้นที่ในการส่งเสริมการปลูกสับปะรดภูเก็ต ควรส่งเสริมเฉพาะในพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) และพื้นที่ศักยภาพความเหมาะสมปานกลาง (S๒) ซึ่งจังหวัดภูเก็ตยังมีพื้นที่ปลูกสับปะรดภูเก็ตเหมาะสมสูง S๑ (คงเหลือ) จำนวน ๒๑,๐๒๙ ไร่ ส่วนมากกระจายอยู่ในอำเภอถลาง (๑๙,๘๘๐ ไร่) อำเภอเมืองภูเก็ต (๘๒๕ ไร่) และอำเภอกะทู้ (๓๒๔ ไร่) และพื้นที่ปลูกสับปะรดภูเก็ตเหมาะสมปานกลาง S๒ (คงเหลือ) จำนวน ๖๑,๗๘๕ ไร่ ส่วนมากกระจายอยู่ในอำเภอถลาง (๔๙,๐๘๖ ไร่) อำเภอเมืองภูเก็ต (๑๑,๒๕๖ ไร่) และอำเภอกะทู้ (๑,๔๔๓ ไร่)

๒) ผักพื้นเมือง (ผักเหมียง หรือ ใบเหลียง) เป็นผักพื้นเมืองท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต เดิมทีเป็นผักป่าที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่ด้วยรสชาติที่หวาน มัน ไม่ขม และไม่มีกลิ่น ชาวบ้านจึงนำมาทานเป็นผักเคียงคู่กับขนมจีน หรือกินแก้มักแก้มืดได้ดี สำหรับอาหารใต้ที่รสจัดจ้าน ต่อมามีการนำใบเหลียงมาประกอบอาหารอื่นๆ เช่น ใบเหลียงผัดไข่ หรือต้มกะทิใบเหลียง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการนำใบเหลียงมาแปรรูปเป็นชา เพื่อเป็นเครื่องดื่มบำรุงสุขภาพอีกด้วย เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกเป็นพืชแซมในสวนยางพารา สวนผลไม้ หรือสวนปาล์ม ช่วยสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกร

๓) ส้มควาย เป็นสมุนไพรเพื่อสุขภาพ เป็นพืชท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต ส้มควายเป็นพืชตระกูลเดียวกับส้มแขก มีรสเปรี้ยว นิยมใช้เป็นพืชอาหาร และพืชสมุนไพร เกษตรกรนิยมปลูกส้มควายเป็นไม้ผลประจำบ้าน ต้นส้มควายภูเก็ต มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว คือ มีผลขนาดใหญ่ และมีเนื้อมากชาวบ้านนิยมนำส้มควายมาปรุงอาหาร เช่น แกงส้ม แกงเลียง ต้มเนื้อ ต้มปลา เป็นต้น ภูมิปัญญา ชาวบ้านในสมัยโบราณนิยมนำส้มควายมาตากแห้ง และบดเป็นผงก่อนนำมาผสมกับน้ำร้อน เพื่อแช่เท้า ลดอาการปวดเมื่อยอาการเท้าบวม และช่วยระงับกลิ่นเท้าได้เป็นอย่างดี

๔) ทุเรียน จัดเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งพันธุ์ทุเรียนที่มีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ต คือ ทุเรียนกมลา ที่มีมานานกว่า ๑๐๐ ปี เดิมทีเป็นทุเรียนที่ขึ้นอยู่ตามป่า ชาวบ้านตำบลกมลาเข้าไปเก็บทุเรียนในป่า จากนั้นก็แจกจ่ายเมล็ดไปปลูกต่อ ๆ กัน จนเป็นที่แพร่หลายในตำบลกมลา จนทำให้ทุเรียนป่ากลายเป็นพันธุ์เป็นทุเรียนบ้านที่มีรสชาติอร่อย และเป็นที่นิยมมาจนถึงปัจจุบัน ทุเรียนกมลางจะออกผลเพียงปีละ ๑ ครั้ง มีเอกลักษณ์ คือ ต้องรอให้ผลตกจากต้น โดยไม่ตัดมาบ่มให้สุกเนื่องจากจะทำให้รสชาติเปลี่ยน เนื้อทุเรียนมีความนิ่ม เมล็ดเล็ก และมีกลิ่นแรง

เมื่อพิจารณาจากพื้นที่ในการส่งเสริมการปลูกทุเรียน ควรส่งเสริมเฉพาะในพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) และพื้นที่ศักยภาพความเหมาะสมปานกลาง (S๒) ซึ่งจังหวัดภูเก็ตยังมีพื้นที่ปลูกทุเรียนเหมาะสมสูง S๑ (คงเหลือ) จำนวน ๖๗,๘๒๔ ไร่ ส่วนมากกระจายอยู่ในอำเภอถลาง (๕๗,๙๘๑ ไร่) อำเภอเมืองภูเก็ต (๘,๓๗๔ ไร่) และอำเภอกะทู้ (๑,๔๖๙ ไร่) และพื้นที่ปลูกทุเรียนเหมาะสมปานกลาง S๒ (คงเหลือ) จำนวน ๒๒,๑๗๐ ไร่ ส่วนมากกระจายอยู่ในอำเภอถลาง (๑๔,๓๕๑ ไร่) อำเภอเมืองภูเก็ต (๖,๖๔๕ ไร่) และอำเภอกะทู้ (๑,๑๗๔ ไร่)

๕) พืชสมุนไพร ด้วยนโยบายของรัฐบาลที่ให้การสนับสนุนแนวคิด BCG (Bio-Circular-Green Economy) หรือ เศรษฐกิจชีวภาพในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ พืชสมุนไพรเป็นเรื่องหนึ่งที่มีความสนใจ เนื่องจากเป็นแหล่งของสารสำคัญที่นำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น การแพทย์ ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และเครื่องสำอาง จึงสนับสนุนให้พืชสมุนไพรเป็นพืชทางเลือกในปี ๒๕๖๔ โดยดำเนินการภายใต้ตลาดนำการผลิต และหากทิศทางการตลาดสมุนไพรขยายตัวเพิ่มมากขึ้นจะช่วยให้ เกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร มีรายได้และความมั่นคงในการดำรงชีพ จากฐานข้อมูล Agri-Map Online จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ศักยภาพที่สามารถส่งเสริมให้ปลูกพืชสมุนไพรได้หลายชนิด เช่น ขมิ้นชัน กระชายดำ ไพล และบัวบก เป็นต้น

ขมิ้นชัน เป็นพืชปลูกง่าย ชอบแสงแดดจัด และมีความชื้นสูง ชอบดินร่วนซุย มีการระบายน้ำดี ไม่ชอบน้ำขัง เกษตรกรสามารถปลูกขมิ้นชันแซมในสวน เป็นการใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์ และมีรายได้ระหว่างรอการเติบโตของไม้ผล ไม้ยืนต้น โดยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกขมิ้นชันที่ระดับความเหมาะสมสูง (S๑) ประมาณ ๒๖,๗๐๕ ไร่

กระชายดำ เป็นพืชที่ชอบที่ร่ม ดินร่วนซุยหรือเป็นดินปนทรายที่มีการระบายน้ำได้ดี ชอบอากาศหนาวเย็น และขยายพันธุ์ด้วยวิธีการแบ่งเหง้า สามารถขยายพันธุ์ได้ตลอดทั้งปี แต่ถ้าต้องการให้หัวหรือเหง้ามีคุณภาพต้องปลูกและเก็บเกี่ยวตามฤดูกาล คือปลูกในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนมกราคม โดยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกกระชายดำที่ระดับความเหมาะสมสูง (S๑) ประมาณ ๒๖,๗๐๕ ไร่

โพล เจริญได้ดีในดินร่วนซุย ปลูกง่าย ดูแลง่าย สามารถปลูกแซมระหว่างแปลงพืชหลักได้ โดยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกโพลที่ระดับความเหมาะสมสูง (S๑) ประมาณ ๑๙,๙๔๙ ไร่

บัวบก เป็นพืชเขตร้อนชื้น ชอบที่ลุ่มชื้นแฉะเล็กน้อย เช่น ตามขอบคันนา คันดินริมหนอง สระ คลองน้ำ ชอบแสงรำไร สามารถปลูกแซมระหว่างแปลงพืชหลักได้ โดยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกบัวบกที่ระดับความเหมาะสมสูง (S๑) ประมาณ ๑,๒๗๙ ไร่

๓.๑.๓ แนวทางการส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ

๑) ยางพารา

๑.๑) พื้นที่ปลูกยางพาราที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) และปัจจุบันยังปลูกยางพาราอยู่มีเนื้อที่ ๑๙,๒๗๑ ไร่ มีพื้นที่ปลูกอยู่ในเขตอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้ ตามมาตรการยุทธศาสตร์ยางพาราระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๗๙) เน้นให้มีการเพิ่มผลผลิตยางพาราต่อไร่ต่อปีจากปกติเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๒๔ กิโลกรัมต่อไร่ เป็น ๓๖๐ กิโลกรัมต่อไร่ ภายในปี ๒๕๗๙ นั้น ควรมีการจัดการที่เหมาะสมในเรื่องต่างๆ เช่น การคัดเลือกพันธุ์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และด้านทานโรคการปรับปรุงบำรุงดิน การใส่ปุ๋ยที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การปลูกพืชแซมและพืชคลุมดินให้เหมาะสมเพราะมีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง การบำรุงรักษา การใส่ปุ๋ย การตัดแต่งกิ่ง และเทคนิคการกรีดยางให้มีปริมาณน้ำยางสูงมีคุณภาพและตรงตามมาตรฐาน เน้นการพัฒนาการตลาดในพื้นที่ เช่น จัดตั้งจุดรับซื้อ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสูง และส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง มีการบริหารงานแบบมืออาชีพและสามารถถ่ายทอดกิจการให้กับคนรุ่นใหม่

๑.๒) พื้นที่ปลูกยางพาราที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) และปัจจุบันยังปลูกยางพาราอยู่มีเนื้อที่ ๑๗,๙๔๑ ไร่ อยู่ในเขตอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้ ควรสนับสนุนให้เพิ่มผลผลิตยางพารา โดยเน้นการจัดการที่เหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ เช่น เดียวกันกับพื้นที่ศักยภาพสูง โดยเฉพาะการปรับปรุงบำรุงดิน เน้นการพัฒนาการตลาดในพื้นที่ เช่น จัดตั้งจุดรับซื้อ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ที่มีศักยภาพปานกลางให้มากขึ้น ส่งเสริมให้มีการโค่นยางพาราที่มีอายุตั้งแต่ ๒๕ ปี และปลูกยางพาราทดแทนในพื้นที่เดิมเช่นกันกับพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง รวมไปถึงพัฒนาตลาดและช่องทางจัดจำหน่ายให้มากขึ้นโดยเน้นการแปรรูปยาง หรือไม้ยางพาราเพิ่มมากขึ้นซึ่งอาจเน้นจากชุมชนที่เข้มแข็งเป็นพื้นที่ต้นแบบ

๑.๓) พื้นที่ปลูกยางพาราในพื้นที่ไม่มีความเหมาะสม (S๓ และ N) และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกยางพาราอยู่ มีเนื้อที่ ๑๙,๘๕๐ ไร่ ควรส่งเสริมให้มีการโค่นยางพาราที่มีอายุตั้งแต่ ๒๕ ปี และหาพืชอื่นทดแทน เช่น ไม้ผล มะพร้าว ไม้หววน มันสำปะหลัง ยาสูบ แตงโม พืชไร่ และพืชผักต่าง ๆ ทดแทน ให้การช่วยเหลือเกษตรกรที่เลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า หรือใช้พื้นที่ผลิตพืชผัก บริโภคในครัวเรือน หรือเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) เป็นต้น รวมไปถึงจัดหาตลาดให้กับเกษตรกรในการปลูกพืชผักทดแทน โดยอาจเริ่มจากตลาดชุมชน

๑.๔) พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกยางพารา แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกยางพารา พบว่าเกษตรกรปลูกพืชอื่นทดแทน เช่น มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน เงาะ และอ้อย ควรเน้นให้เกษตรกรปลูกพืชดังกล่าวต่อไป เนื่องจากปัจจุบันตามมาตรการยุทธศาสตร์ยางพารา เน้นการลดพื้นที่การปลูกยางพาราอยู่แล้ว ฉะนั้นควรสร้างความตระหนักให้เกษตรกร เน้นการทำเกษตรแบบผสมผสาน หรือการเข้าร่วมโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ หรือ วนเกษตร เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้พื้นที่อย่างคุ้มค่ามากที่สุดต่อไป

๒) มะพร้าว

๒.๑) พื้นที่ปลูกมะพร้าวที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) และปัจจุบันยังปลูกมะพร้าวอยู่ มีเนื้อที่ ๔,๐๐๓ ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอกลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้ ควรพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต ในรูปแบบแปลงใหญ่ สนับสนุนการปรับปรุงบำรุงดิน เพื่อพัฒนาศักยภาพของที่ดินให้มีความเหมาะสมต่อการปลูกมะพร้าวมากขึ้น สนับสนุนมะพร้าวพันธุ์ดีที่ทนต่อโรคแมลงให้ความรู้ในการกำจัดโรคแมลงศัตรูมะพร้าวที่เหมาะสม สนับสนุนการจัดตั้งแหล่งรับซื้อผลผลิตมะพร้าวในพื้นที่ และเชื่อมโยงการตลาด โดยมีตลาดรับซื้อผลผลิตมะพร้าวสำรอง ที่สามารถรองรับผลผลิตทางการเกษตรในช่วงที่ผลผลิตล้นตลาด หรือเกินกำลังผลิตของโรงงานแปรรูปในพื้นที่ใกล้เคียงพัฒนาสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็ง และเป็น Smart Farmer โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเป็นฟาร์มหรือแปลงเกษตรอัจฉริยะ

๒.๒) พื้นที่ปลูกมะพร้าวในพื้นที่ที่ไม่มีความเหมาะสม (S๓ และ N) และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกมะพร้าวอยู่ มีเนื้อที่ ๑,๖๓๔ ไร่ ควรมีการให้ความรู้เกษตรกรในการปรับเปลี่ยนชนิดพืชให้เหมาะสมตรงตามศักยภาพของพื้นที่ โดยสนับสนุนให้เข้าร่วมโครงการ ต่างๆ เช่น Zoning by Agri-Map เป็นต้น พร้อมทั้งจัดระบบการผลิตและการบริหารจัดการดิน น้ำ ปุ๋ย ที่เหมาะสม สำหรับมะพร้าว การสนับสนุนแหล่งน้ำ และการส่งเสริมให้ความรู้ในการปรับปรุงบำรุงดิน และการทำเกษตรผสมผสาน

๒.๓) พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกมะพร้าว แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกมะพร้าว พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีการปลูกพืชชนิดต่าง ๆ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เงาะ และอ้อยโรงงาน เป็นต้น ในกรณีที่ปลูกไม้ยืนต้นชนิดอื่น หรือมีการปลูกไม้ผลชนิดอื่น การปรับเปลี่ยนพื้นที่ดังกล่าวมาปลูกมะพร้าวเป็นเรื่องยาก เนื่องจากมะพร้าวเป็นพืชที่ใช้เวลานานกว่าจะให้ผลผลิตที่คุ้มทุน แต่หากพื้นที่ดังกล่าวมีการปลูกพืชไร่ เช่น อ้อยโรงงาน เป็นต้น สามารถปลูกมะพร้าว ในลักษณะระบบปลูกพืชผสมกับพืชไร่ ชนิดดังกล่าว หรือปลูกในลักษณะเกษตรผสมผสานได้

๓) ปาล์มน้ำมัน

๓.๑) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) และปัจจุบันยังปลูกปาล์มน้ำมันอยู่ มีเนื้อที่ ๑,๔๔๐ ไร่ อยู่ในเขตอำเภอกลาง และอำเภอเมืองภูเก็ต ทั้งนี้โดยคณะกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัด เห็นควรให้มีการเสนอแผนการใช้ที่ดินเพื่อสงวนให้เป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่สำคัญของจังหวัดและมีการบริหารจัดการน้ำอย่างดี รวมทั้งการจัดการดินและปุ๋ยตามมาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ใช้พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ได้รับการรับรอง สนับสนุนการรวมกลุ่มเป็นเกษตรกรแปลงใหญ่ สร้างเครือข่ายในรูปแบบของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ลานเท กับโรงงานสกัดน้ำมัน ส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการตัดปาล์มน้ำมันที่ได้คุณภาพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาให้เกษตรกรเพาะปลูกตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP)

๓.๒) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) และปัจจุบันยังปลูกปาล์มน้ำมันอยู่ มีเนื้อที่ ๓๘๑ ไร่ อยู่ในเขตอำเภอถลาง และอำเภอเมืองภูเก็ต ควรสนับสนุนด้านการบริหารจัดการน้ำ เช่น ชลประทาน แล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ใช้ปัจจัยการผลิตในอัตราและช่วงเวลาที่เหมาะสม สนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ได้รับการรับรอง จะสร้างความมั่นใจให้กับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน พื้นที่ในเขตนี้มีความเหมาะสมสำหรับการเกษตรแบบผสมผสานโดยเฉพาะในช่วงที่ปาล์มน้ำมันอายุน้อย ยังไม่ให้ผลผลิต หรือเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นต้น และภาครัฐควรให้ความรู้ความเข้าใจกับเกษตรกรโดยแนะนำว่าไม่ควรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น หรือถ้าต้องการเปลี่ยนชนิดพืชควรเป็นพืชที่มีผลตอบแทนดีกว่า

๓.๓) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่ไม่มีความเหมาะสม (S๓ และ N) และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกปาล์มน้ำมันอยู่ มีเนื้อที่ ๓๓๒ ไร่ การช่วยเหลือเกษตรกรที่ทำกินในพื้นที่นี้ โดยสนับสนุนการปรับโครงสร้างที่ดิน ปรับปรุงบำรุงดิน สนับสนุนแหล่งน้ำ ให้เกษตรกรเลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่มีความเหมาะสม และปาล์มน้ำมันเป็นพืชยืนต้นอายุประมาณ ๒๐-๒๕ ปี การปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นจึงเป็นเรื่องยากในกรณีที่ปาล์มน้ำมันหมดอายุ ลงทุนน้อยกว่าและให้ผลตอบแทนที่ดี ส่งเสริมสินค้าเกษตรชนิดอื่น ๆ ที่สามารถปลูก เลี้ยง หรืออยู่ร่วมกันได้ในสวนปาล์มน้ำมัน ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้เกษตรกรสามารถเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) เป็นต้น

๓.๔) พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน โดยหันมาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน เช่น ยางพารา มะพร้าว ข้าว เงาะ และอ้อยโรงงาน ทั้งนี้หากพืชที่ปลูกเป็นพืชไร่หรือนาข้าว ในอนาคตสามารถกลับมาปลูกปาล์มน้ำมันได้อีก แต่หากเป็นไม้ผลหรือไม้ยืนต้น การกลับมาปลูกปาล์มน้ำมันอาจเป็นเรื่องยากโดยเฉพาะการปลูกไม้ผล เช่น ทุเรียน ที่ปัจจุบันราคาดี แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาต้นทุนการผลิตและราคาผลผลิตรวมด้วย

๔) ข้าว

๑) พื้นที่ปลูกข้าวที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) และปัจจุบันยังปลูกข้าวอยู่ มีเนื้อที่ ๙๐ ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอถลาง ทั้งนี้โดยคณะกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดเห็นควรให้มีการเสนอแผนการใช้ที่ดินเพื่อสงวนให้เป็นแหล่งผลิตข้าวที่สำคัญของจังหวัด และมีการบริหารจัดการน้ำชลประทาน การจัดการดิน ปุ๋ย พันธุ์ข้าว มีการรวมกลุ่มเป็นเกษตรแปลงใหญ่ พัฒนาต่อยอดครบวงจรด้านการตลาดในและต่างประเทศ การแปรรูป แล่งทุน มีภาครัฐสนับสนุนการทำมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ และเพาะปลูกตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP) และเนื่องจากเป็นพื้นที่ศักยภาพสูง การปลูกพืชหลังนาจะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น และเป็นการปรับปรุงบำรุงดิน ทั้งนี้ภาครัฐควรให้ความรู้ความเข้าใจกับเกษตรกรโดยแนะนำว่าพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการปลูกข้าวจึงไม่ควรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น หากข้าวราคาไม่ดีถ้าต้องการเปลี่ยนชนิดพืชควรเป็นพืชไร่ เพื่อที่ในอนาคตจะกลับมาทำนาได้อีก

๒) พื้นที่ปลูกข้าวที่ไม่มีความเหมาะสม (S๓ และ N) และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกข้าวอยู่ มีเนื้อที่ ๔๘ ไร่ ควรให้การช่วยเหลือเกษตรกรที่ทำกินในพื้นที่นี้ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม โดยสนับสนุนการปรับโครงสร้างที่ดิน ปรับปรุงบำรุงดิน สนับสนุนแหล่งน้ำ ให้เกษตรกรเลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่มีความเหมาะสม และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า หรือใช้พื้นที่ผลิตอาหารเพื่อบริโภคในครัวเรือน หรือเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) เป็นต้น

๓) พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกข้าว โดยมาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน เช่น ยางพารา มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน และเงาะ ทั้งนี้หากพืชที่ปลูกเป็นพืชไร่ หากในอนาคตข้าวราคาดี เกษตรกรอาจกลับมาปลูกข้าวได้เหมือนเดิม แต่หากเป็นไม้ผลหรือไม้ยืนต้น การกลับมาปลูกข้าวอาจเป็นเรื่องยาก ดังนั้นอาจส่งเสริมในเรื่องของการทำเกษตรรูปแบบอื่น เช่น ทำการเกษตรแบบผสมผสาน ทดแทน

๓.๒ แผนแม่บทการพัฒนาลุ่มน้ำระดับจังหวัด จังหวัดภูเก็ต

๓.๒.๑ สถานการณ์ด้านทรัพยากรน้ำและการพัฒนา

๑) ลำน้ำและแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

จังหวัดภูเก็ตตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก (ตามการแบ่งลุ่มน้ำหลักของประเทศไทย โดยคณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติ) โดยมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ลุ่มน้ำย่อยเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ตไม่มีแม่น้ำสายสำคัญแต่มีลำน้ำ ลำห้วย และคลองขนาดเล็ก รวม ๙ สาย คือ คลองบ้านหยัด คลองพม่าลง คลองท่ามะพร้าว คลองบางโรง คลองกะลา คลองท่าเรือ คลองกมลา คลองบางใหญ่ และคลองโตนด

๒) สถานการณ์น้ำของจังหวัดภูเก็ต

๒.๑) สถานการณ์ด้านการขาดแคลนน้ำและภัยแล้ง จากข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งของจังหวัดภูเก็ต โดยกรมพัฒนาที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๖ พบว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๙๕ มีปัญหาภัยแล้งในระดับต่ำ

๒.๒) สถานการณ์ด้านน้ำท่วมและอุทกภัย สภาพการเกิดอุทกภัยในจังหวัดภูเก็ตพบว่า เกิดน้ำท่วมกระจายตัวเกือบทั้งพื้นที่เกาะส่วนใหญ่ แบ่งออกได้เป็น ๓ ลักษณะ ได้แก่

(๑) อุทกภัยจากน้ำป่าไหลหลาก และน้ำท่วมฉับพลัน เกิดขึ้นกับพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด มักจะเกิดขึ้นในพื้นที่ต่ำบริเวณใกล้ภูเขาต้นน้ำ และบริเวณใกล้ลำน้ำที่รับน้ำจากภูเขา เนื่องจากมีความลาดชัน

(๒) อุทกภัยน้ำหลากล้นตลิ่ง เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ลุ่มต่ำในพื้นที่ชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่ริมลำน้ำ เนื่องจากปริมาณน้ำจำนวนมากที่เกิดจากฝนตกหนักต่อเนื่อง และสาเหตุการกีดขวางทางระบายน้ำ ประกอบกับด้านท้ายน้ำได้รับอิทธิพลน้ำขึ้นน้ำลงจากทะเลด้วย

(๓) น้ำท่วม หรือน้ำขัง เกิดขึ้นบริเวณชุมชนเมืองที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ เนื่องจากปริมาณน้ำสะสมจำนวนมาก ระบบการระบายน้ำไม่ดีพอ มีสิ่งก่อสร้างกีดขวางทางระบายน้ำ

จากข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมซ้ำซากของจังหวัด โดยสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิศาสตร์สารสนเทศ (GISDA) พ.ศ. ๒๕๕๖ พบว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดมีพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมซ้ำซากน้อยและเสี่ยงปานกลางโดยความเสี่ยงปานกลางจะอยู่บริเวณที่มีเทือกเขาในแต่ละอำเภอ

๒.๓) แนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ (Area Base)

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายในการแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ (Area Base) ทั่วประเทศรวม ๖๖ พื้นที่ โดยวิเคราะห์จากปัญหา ความถี่ ความรุนแรง ความเสียหาย โดยครอบคลุมปัญหาน้ำแล้ง น้ำท่วม น้ำเค็มรุกล้ำ รวมถึงการรองรับพื้นที่สำคัญ เช่น เขตเศรษฐกิจพิเศษ

ในส่วนของจังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่เป้าหมายในการแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ (Area Base) จำนวน ๑ พื้นที่ เพื่อช่วยเหลือการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ประมาณ ๓๔๒,๒๘๗ ไร่ ครอบคลุม ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกระบุรี และอำเภอถลาง

๓.๒.๒ ความต้องการใช้น้ำ

การศึกษาและประเมินความต้องการใช้น้ำ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบปริมาณน้ำที่ต้องการสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะทำให้เห็นภาพรวมของความต้องการน้ำทั้งหมด และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับปริมาณน้ำต้นทุนและการพัฒนาที่มีอยู่ในปัจจุบันจะทำให้ทราบสถานการณ์ของปัญหาและนำไปประกอบในการพิจารณากำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม ทั้งมาตรการใช้สิ่งก่อสร้างและการบริหารจัดการ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

ในการศึกษาความต้องการใช้น้ำของจังหวัดภูเก็ต ได้ประเมินความต้องการใช้น้ำจากกิจกรรมหลักที่สำคัญ ๔ ประเภท คือ ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ความต้องการน้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำ ความต้องการน้ำเพื่อการเกษตร และความต้องการน้ำเพื่ออุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) **ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค** ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคประเมินจากจำนวนประชากรกับอัตราการใช้น้ำของประชากร โดยทำการประเมินความต้องการในอนาคต ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี จากการวิเคราะห์แนวโน้มของปริมาณประชากร โดยมีรายละเอียดดังนี้ ความต้องการใช้น้ำเพื่ออุปโภคบริโภคในปัจจุบัน เท่ากับ ๒๒.๐๑ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และจะเพิ่มเป็น ๒๕.๒๔ ๒๘.๙๔ และ ๓๘.๐๔ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ในระยะ ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี ตามลำดับ

๒) **ความต้องการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำ** ความต้องการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำประเมินโดยการเปรียบเทียบความต้องการน้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำของกลุ่มน้ำหลัก จากรายงานโครงการพัฒนาระบบคลังข้อมูล ๒๕ กลุ่มน้ำ และแบบจำลองน้ำท่วมน้ำแล้ง สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (สสนก.) พ.ศ.๒๕๕๕ โดยเปรียบเทียบพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตกับพื้นที่ลุ่มน้ำที่มีพื้นที่ครอบคลุมจังหวัดภูเก็ตจากผลการประเมินความต้องการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำจังหวัดภูเก็ต เท่ากับ ๕๗.๕๖ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

๓) **ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร** ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ประเมินจากพื้นที่เกษตรกรรมฤดูฝนและฤดูแล้งทั้งในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน กับอัตราการใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูกต่อไร่ โดยความต้องการน้ำเพื่อการเกษตรในเขตชลประทานประเมินจากพื้นที่ชลประทานที่มีในปัจจุบันและแผนในอนาคตจากการพัฒนาพื้นที่ชลประทาน ซึ่งฤดูฝนเพาะปลูกเต็มพื้นที่ ส่วนฤดูแล้งพื้นที่เพาะปลูกร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ชลประทาน ความต้องการน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทานประเมินจากพื้นที่เพาะปลูกนอกเขตชลประทานในปัจจุบัน และคาดการณ์ว่าพื้นที่เพาะปลูกโดยรวมไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ผลการประเมินความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรสรุปได้ดังนี้ ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร เท่ากับ ๕๒.๕๘ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และความต้องการน้ำเพื่อการเกษตรจะเพิ่มเป็น ๕๖.๙๗, ๕๖.๙๗ และ ๖๑.๓๕ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ในระยะ ๕ ปี ,๑๐ ปี และ ๒๐ ปี ตามลำดับ

๔) **ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุตสาหกรรม** กรมโรงงานอุตสาหกรรมและการนิคมอุตสาหกรรมได้ทำการประเมินความต้องการน้ำเพื่อการอุตสาหกรรมเป็นรายจังหวัด โดยประเมินจากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม กับอัตราการใช้น้ำของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดต่าง ๆ แยกตามกำลังการผลิต (กำลังม้า) รวมถึงอัตราการใช้น้ำของนิคมอุตสาหกรรมโดยคิดเป็นต่อพื้นที่ โดยทำการประเมินความต้องการในอนาคต ๕ ปี , ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี จากการวิเคราะห์แนวโน้มของการเจริญเติบโตด้านอุตสาหกรรมและแผนการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้ ความต้องการใช้น้ำเพื่ออุตสาหกรรม เท่ากับ ๓.๗๙ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และจะเพิ่มเป็น ๓.๙๘ , ๔.๑๗ และ ๔.๕๕ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ในระยะ ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี ตามลำดับ ดังตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ ความต้องการน้ำด้านต่าง ๆ และการคาดการณ์ในอนาคต จังหวัดภูเก็ต

ที่	กิจกรรม	ความต้องการน้ำ (ล้าน ลบ.ม./ปี)			
		(พ.ศ. ๒๕๖๐)	๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕)	๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๗๐)	๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๘๐)
๑	อุปโภค-บริโภค	๒๒.๐๑	๒๕.๒๔	๒๘.๙๔	๓๘.๐๔
๒	รักษาระบบนิเวศ	๕๗.๕๖	๕๗.๕๖	๕๗.๕๖	๕๗.๕๖
๓	การเกษตร				
	- ในเขตชลประทาน	๑๐.๘๙	๑๕.๒๘	๑๕.๒๘	๑๙.๖๖
	- นอกเขตชลประทาน	๔๑.๖๙	๔๑.๖๙	๔๑.๖๙	๔๑.๖๙
	- รวม	๕๒.๕๘	๕๖.๙๗	๕๖.๙๗	๖๑.๓๕
๔	อุตสาหกรรม	๓.๗๙	๓.๙๘	๔.๑๗	๔.๕๕
	รวม	๑๓๕.๙๔	๑๔๓.๗๔	๑๔๗.๖๓	๑๖๑.๕๐

๓.๒.๓ แผนพัฒนาการชลประทานระดับจังหวัดระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๘๐)

ในการจัดทำแผนการดำเนินการระดับจังหวัด ได้นำโครงการที่มีผลการศึกษา สำนวน ออกแบบ และโครงการที่มีศักยภาพในการดำเนินการ มาทำการจัดเป็นแผนงานและงบประมาณ โดยมีแนวทางดังนี้

๑) **ระยะของแผนดำเนินการ** การจัดระยะของแผนงาน แบ่งออกเป็น ๓ ระยะ ให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ซึ่งเป็นแผนดำเนินการก่อสร้าง ดังนี้

- โครงการตามแผนระยะสั้น เป็นโครงการที่มีแผนดำเนินการแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๖๕
- โครงการตามแผนระยะกลาง เป็นโครงการที่มีแผนดำเนินการแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐
- โครงการตามแผนระยะยาว เป็นโครงการที่มีแผนดำเนินการแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. ๒๕๗๑ - พ.ศ. ๒๕๘๐

๒) การจัดลำดับความสำคัญของโครงการ มีแนวทางดังนี้

- เป็นโครงการที่มีความพร้อมด้านวิศวกรรมและสิ่งแวดล้อมและสามารถดำเนินการก่อสร้างได้ทันที
- เป็นโครงการพระราชดำริ
- มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ตอบสนองการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ (Area base)
- เป็นโครงการที่สามารถแก้ไขได้ทั้งปัญหาขาดแคลนน้ำ และน้ำท่วม
- มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ
- มีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสูง

๓) ผลการจัดทำแผนงานโครงการ

กรมชลประทานได้จัดทำแผนการพัฒนาการชลประทานในระดับลุ่มน้ำ โดยการวางแผน พัฒนาโครงการชลประทานประเภทต่าง ๆ ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ รวมถึงการปรับปรุง โครงการที่มีอยู่เดิม ทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำหลักทั่วประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ พื้นที่ชลประทาน และการป้องกันบรรเทาภัยน้ำท่วมและอุทกภัย ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ตามที่กล่าวแล้วข้างต้น

จังหวัดภูเก็ต มีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำที่มีศักยภาพตามแผนการพัฒนาการชลประทานระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๘๐) ที่อยู่ในแผนดำเนินการ จำนวน ๔ โครงการ เป็นโครงการขนาดกลาง ๒ โครงการ และขนาดเล็ก ๒ โครงการ หากดำเนินการแล้วเสร็จตามแผนทั้งหมดจะสามารถเก็บกักน้ำได้เพิ่ม อีก ๒.๑๔ ล้านลูกบาศก์เมตร และจะมีพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ๓,๑๐๐ ไร่ ใช้เงินรวม ๗๖๐ ล้านบาท ดังตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ สรุปแผนการพัฒนาชลประทานระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามขนาดและระยะดำเนินการ

ขนาดโครงการ	แผนการดำเนินการ			
	ระยะสั้น (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะกลาง (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะยาว (๒๕๗๑-๒๕๘๐)	รวม ๒๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๑. ขนาดใหญ่				
- จำนวน (โครงการ)	-	-	-	-
- ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	-	-	-	-
- พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	-	-	-	-
- วงเงิน (ล้านบาท)	-	-	-	-

ขนาดโครงการ	แผนการดำเนินการ			
	ระยะสั้น (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะกลาง (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะยาว (๒๕๗๑-๒๕๘๐)	รวม ๒๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๒. ขนาดกลาง				
- จำนวน (โครงการ)	-	๒	-	๒
- ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	-	๒.๑๔	-	๒.๑๔
- พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	-	๒,๘๐๐	-	๒,๘๐๐
- วงเงิน (ล้านบาท)	-	๗๐๐	-	๗๐๐
๓. ขนาดเล็ก				
- จำนวน (โครงการ)	๒	-	-	๒
- ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	-	-	-	-
- พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	๓๐๐	-	-	๓๐๐
- วงเงิน (ล้านบาท)	๖๐	-	-	๖๐
รวมทุกขนาด				
- จำนวน (โครงการ)	๒	๒	-	๔
- ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	-	๒.๑๔	-	๒.๑๔
- พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	๓๐๐	๒,๘๐๐	-	๓,๑๐๐
- วงเงิน (ล้านบาท)	๖๐	๗๐๐	-	๗๖๐

ตารางที่ ๘ แผนงานโครงการขนาดกลาง ระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต

ที่	โครงการ	ตำบล	อำเภอ	พื้นที่ ขป. (ไร่)	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	ปี ก่อสร้าง	ปี แล้วเสร็จ	วงเงิน (ล้านบาท)
๑	อ่างเก็บน้ำบ้านอ่าวยนต์	วิชิต	เมือง	๒,๒๐๐	๒	๒๕๖๗	๒๕๖๙	๔๐๐
๒	แก้มลิงบ้านโคกโดนด	เชิงทะเล	ถลาง	๖๐๐	๐.๑๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๓๐๐
	รวม			๒,๘๐๐	๒.๑๔			๗๐๐

ตารางที่ ๙ แผนงานโครงการขนาดเล็ก ระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต

ที่	โครงการ	ตำบล	อำเภอ	พื้นที่ ขป. (ไร่)	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	ปี ก่อสร้าง	ปี แล้วเสร็จ	วงเงิน (ล้านบาท)
๑	ฝายบ้านป่าครองชีพ	เทพกระษัตรี	ถลาง	๒๕๐		๒๕๖๓	๒๕๖๓	๓๐
๒	ระบบประปาเขาเก็ดหนี่	กมลา	กะทู้	๕๐		๒๕๖๓	๒๕๖๓	๓๐
	รวม			๓๐๐				๖๐

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไป
และข้อมูลด้านการเกษตร
ที่สำคัญของจังหวัด

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ลักษณะภูมิประเทศ

๑. ที่ตั้งขนาดพื้นที่

จังหวัดภูเก็ตตั้งอยู่ในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๗ องศา ๔๕ ลิปดา ถึง ๘ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๙๘ องศา ๑๕ ลิปดาถึง ๙๘ องศา ๔๐ ลิปดาตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๒๑.๓ กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๔๘.๗ กิโลเมตร รวมพื้นที่ ๕๔๓.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๓๙,๓๙๖.๒๕ ไร่ มีเกาะบริวาร ๓๒ เกาะ เฉพาะเกาะมีพื้นที่ ๒๗ ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ และทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๒ รวมระยะทาง ๘๖๗ กิโลเมตร หรือ ๖๘๘ กิโลเมตรทางอากาศ

๒. อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานท้าวเทพกระษัตรี สะพานท้าวศรีสุนทร
ทิศตะวันออก ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
ทิศใต้ ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

๓. สภาพพื้นที่

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะ วางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ ๗๐ เป็นภูเขาที่มียอดเขาที่สูงที่สุด คือยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๕๒๙ เมตร และประมาณร้อยละ ๓๐ เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะ พื้นที่ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็น ดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม

๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

๑. ฤดูกาล

ภูมิอากาศ จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตร้อนชื้น อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี และมี ๒ ฤดู

- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน
- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึงเดือนเมษายน

(ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยา)

๒. ปริมาณน้ำฝน

ปริมาณน้ำฝน จังหวัดภูเก็ตมีปริมาณน้ำฝน ระหว่างปี ๒๕๕๔ ถึง ๒๕๖๕ จะอยู่ในช่วง ๑,๖๙๙.๘๐ มม. ถึง ๓,๓๕๕.๓๐ มม.ปริมาณน้ำฝนมากที่สุดในปี ๒๕๖๕ วัดได้ ๓,๓๕๕.๓๐ มม.จำนวนวันฝนตก ๒๑๕ วัน ปริมาณ น้ำฝนน้อยที่สุดในปี ๒๕๖๒ วัดได้ ๑,๖๘๘.๘๐ มม. จำนวนวันฝนตก ๑๕๕ วัน

๓. อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์จังหวัดภูเก็ต ระหว่างปี ๒๕๕๕ ถึง ๒๕๖๖ มีอุณหภูมิสูงสุดในปี ๒๕๖๒ วัดได้ ๓๙.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดในปี ๒๕๖๑ วัดได้ ๑๖ องศาเซลเซียส และมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่อปี ๗๕.๔ – ๘๐.๒๙ เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ ๑๐ แสดงปริมาณน้ำฝน จำนวนวันฝนตก อุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่	ปี พ.ศ.	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวนวันฝนตก (วัน)	อุณหภูมิ สูงสุด (องศา) °C	อุณหภูมิต่ำสุด (องศา) °C	ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย (%)
๑	๒๕๕๕	๒,๗๘๘.๓๐	๑๙๘	๓๖.๔	๒๓.๕	๗๘
๒	๒๕๕๖	๒,๖๐๓.๔๐	๑๗๕	๓๗.๕	๒๒.๙	๗๖.๖
๓	๒๕๕๗	๒,๘๒๙.๒๐	๑๘๕	๓๗	๒๑.๕	๗๕.๙๑
๔	๒๕๕๘	๒,๔๘๘.๗๐	๑๕๘	๓๗.๕	๒๒.๖	๗๖.๒
๕	๒๕๕๙	๒,๕๕๒.๓๐	๑๗๙	๓๗.๙	๒๒.๘	๗๖.๘๕
๖	๒๕๖๐	๒,๗๗๕.๗๐	๑๙๓	๓๖.๑	๒๒	๗๗.๖๔
๗	๒๕๖๑	๒,๑๗๑.๓๐	๑๗๕	๓๔.๗	๑๖	๗๖.๕๕
๘	๒๕๖๒	๑,๖๘๘.๘๐	๑๕๕	๓๙.๒	๒๓.๒	๗๕.๔๐
๙	๒๕๖๓	๒,๕๖๕.๐๐	๑๗๘	๓๘.๔	๒๓.๔	๗๖.๒๕
๑๐	๒๕๖๔	๒,๘๗๔.๗๐	๑๙๙	๓๕.๘	๑๙.๔	๗๘.๘๐
๑๑	๒๕๖๕	๓,๓๕๕.๓๐	๒๑๕	๓๕.๔	๒๑.๐	๘๐.๒๙
๑๒	๒๕๖๖	๒,๓๗๒.๐๐	๑๗๐	๓๖.๒	๒๐	๗๘.๐๔

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๑.๓ กลุ่มชุดดิน

จากการศึกษาข้อมูลแผนที่กลุ่มชุดดินสำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจระดับจังหวัด มาตรฐาน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งกรมพัฒนาที่ดินได้จัดทำขึ้น ประกอบด้วยกลุ่มชุดดินและหน่วยแผนที่ดินต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๑๑ แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดภูเก็ต

กลุ่มชุดดิน	ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม	
๖	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๗	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
๑๓	ดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเลวมาก ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
๑๗	ดินร่วนละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดิน	ลักษณะเด่น
๒๒	ดินร่วนหยาบสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ดอนที่อยู่ในเขตดินขึ้น	
๒๖	ดินเหนียวสีเทาถึงสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๓๔	ดินร่วนละเอียดสีเทาถึงสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิด ดินเนื้อหยาบ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๒	ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์ภายในความลึก ๑๐๐ ซม.จากผิวดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงปานกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมากอยู่บนชั้นดิน ที่มีการระบายน้ำดีปานกลางถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๓	ดินทรายสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือชั้นทรายชายทะเล ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงปานกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๐	ดินร่วนสีเทาปานกลางถึงเศษหินก้อนหินหรือชั้นหินพื้น ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๓	ดินเหนียวสีเทาปานกลางถึงชั้นหินพื้น ลูกกรงหรือเศษหิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนหรือพื้นที่ภูเขา	
๖๒	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ตารางที่ ๑๒ แสดงหน่วยแผนที่ดินต่าง ๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดภูเก็ต

กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)
๖	๑,๙๕๕	๒๖B	๖๗,๕๒๘	๓๔	๔,๔๓๘	๕๓C	๓,๘๙๙
๖/๑๗p	๑,๗๒๖	๒๖B/๕๓B	๖,๙๓๓	๓๔B	๑,๑๓๕	๕๓D	๑,๑๓๐
๗	๔,๗๓๙	๒๖C	๑๙,๔๑๖	๓๔D	๓๓๗	๖๒	๑๑๑,๙๗๖
๑๓	๒๘,๕๓๙	๒๖C/๕๓C	๒,๓๘๔	๔๒	๑,๔๑๘	AP	๑,๒๒๐
๑๗p	๑๑๒	๒๖D	๕,๙๕๓	๔๓	๘,๘๗๙	ML	๓๕,๖๓๖
๒๒	๖,๕๕๖	๒๖D/๕๓D	๑,๑๘๓	๕๐B	๔๐๐	U	๙,๘๙๕
๒๖	๕,๐๙๘	๒๖E/๕๓E	๔๒๗	๕๓B	๔, ๗๖๘	W	๑,๗๑๖

B มีความลาดชัน ๒-๕ %

C มีความลาดชัน ๕-๑๒ %

D มีความลาดชัน ๑๒-๒๐ %

E มีความลาดชัน ๒๐-๓๕ %

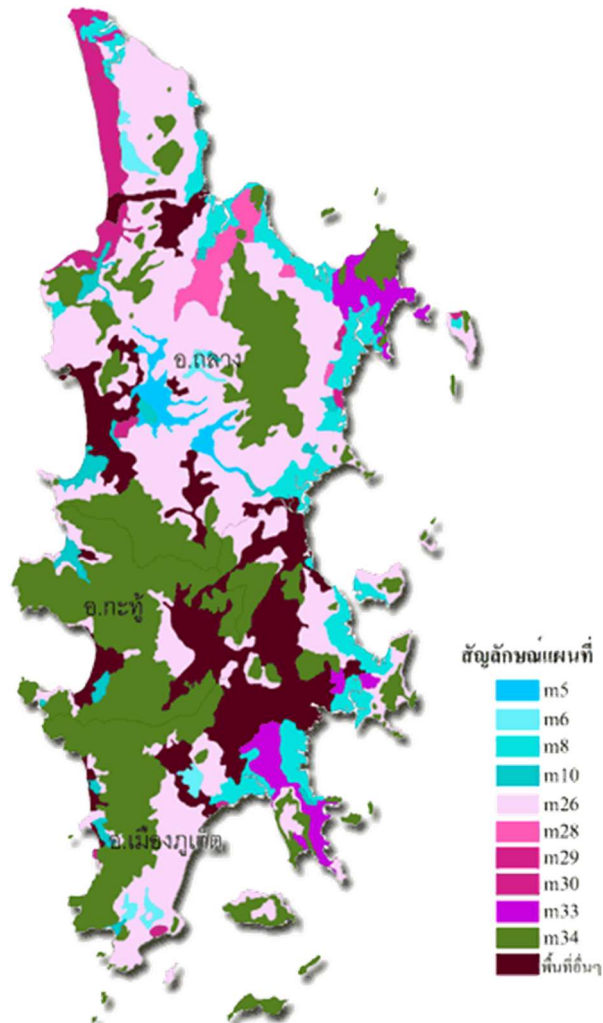
p มีการระบายน้ำเลว

sp มีการระบายน้ำค่อนข้างเลว

ตารางที่ ๑๓ แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปหาน้อย

อำเภอ	กลุ่มชุดดิน	
	ดินในพื้นที่ลุ่ม	ดินในพื้นที่ดอน
เมืองภูเก็ต	๑๓, ๖/๑๗p, ๒๒	๖๒, ๒๖B, ๒๖C, ๒๖B/๕๓B, ๕๓B, ๕๓C, ๒๖C/๕๓C, ๒๖D/๕๓D, ๒๖E/๕๓E, ๔๓, ๕๐B, ๒๖D, ๒๖,
ถลาง	๑๓, ๗, ๒๒, ๖, ๑๗p	๒๖B, ๖๒, ๒๖C, ๔๓, ๒๖D, ๒๖, ๓๔, ๕๓B, ๒๖B/๕๓B, ๔๒, ๕๓C, ๓๔B, ๕๓D, ๓๔D,
กะทู้	๒๒	๖๒, ๒๖B, ๒๖D, ๒๖C, ๒๖C/๕๓C, ๒๖D/๕๓D

แผนที่ดินตามกลุ่มลักษณะเด่นและสภาพปัญหา

- แนวทางการจัดการดินตามลักษณะเด่นและสภาพปัญหา

จากลักษณะและสมบัติของดินในกลุ่มชุดดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต สามารถจัดกลุ่มดินใหม่ตามลักษณะเด่น สภาพปัญหาหรือข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์ทางด้านการเกษตร และสภาพพื้นที่ที่พบได้เป็น ๑๐ กลุ่ม ดังนี้

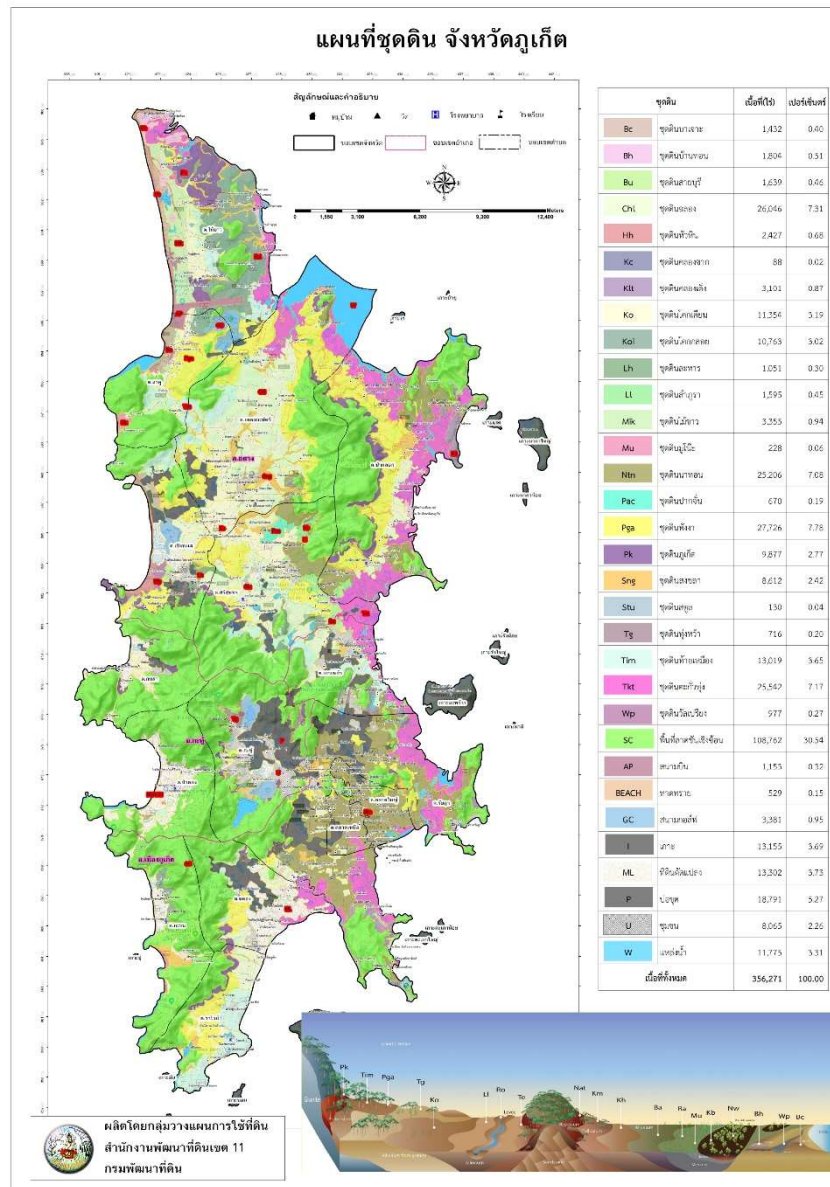
ตารางที่ ๑๔ ดินตามกลุ่มลักษณะเด่นและสภาพปัญหา

สัญลักษณ์	คำอธิบาย	หน่วยแผนที่ดิน
ดินในพื้นที่ลุ่ม		
m๕	ดินเหนียวที่มีปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง	๗
m๖	ดินเหนียวที่มีปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดจัดมาก	๖ ๖/๑๗p
m๘	ดินเลนชายทะเลที่มีน้ำทะเลท่วมถึงเป็นประจำ	๑๓
m๑๐	ดินร่วนที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ	๑๗p ๒๒
ดินในพื้นที่ดอนในเขตดินชั้น		
m๒๖	ดินเหนียวลึกมาก	๒๖ ๒๖B ๒๖B/๕๓B ๒๖C ๒๖C/๕๓C ๒๖D ๒๖D/๕๓D ๒๖E/๕๓E
m๒๘	ดินร่วนลึกมาก	๓๔ ๓๔B ๓๔D
m๒๙	ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์	๔๒
m๓๐	ดินทรายหนา	๔๓
m๓๓	ดินลิกปานกลางที่มีลูกรัง ก้อนกรวดหรือเศษหินปนอยู่มากในช่วงความลึก ๕๐-๑๐๐ ซม. จากผิวดิน	๕๐B ๕๓B ๕๓C ๕๓D
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนหรือพื้นที่ภูเขา		
m๓๔	พื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมาก	๖๒

๑.๔ ชุดดินจังหวัดภูเก็ต

26/11/2562

Mail - ทิววรรณ หุ่นพงษ์ - Outlook

<https://outlook.live.com/mail/0/inbox/id/AQMkADAwaATY3ZmYAZS1hZmJkLTAwAGI4LTAwAioWMAoARgAAA33oVksGan9LqNn%2FhX7YV7cHAP...> 1/1

ที่มา : สำนักงานพัฒนาที่ดินจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๓

๑.๕ ความเหมาะสมของกลุ่มชุดดินในการปลูกพืชเศรษฐกิจ

๑. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐,๘๓๖ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๘๕ ของพื้นที่
๒. ดินที่มีความเหมาะสมปลูกพืชไร่ ไม้ผล และไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ประมาณ ๘๐,๑๐๑ ไร่ หรือร้อยละ ๒๒.๔๗ ของพื้นที่
๓. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกมะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ พุทองเลียงสัตว์ มีเนื้อที่ประมาณ ๗,๕๐๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๑๑ ของพื้นที่
๔. ดินที่ไม่เหมาะสมสำหรับทำการเกษตร เป็นป่าชายเลน มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐,๔๖๐ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๗๔ ของพื้นที่
๕. ดินที่ไม่เหมาะสมสำหรับทำการเกษตร เนื่องจากเป็นพื้นที่มีหินพื้นโคล่ปะปน มีก้อนหิน เศษหิน ปะปนมาก และมีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ ครอบงำพื้นที่เป็นป่าไม้ต้นน้ำลำธาร มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐๘,๐๖๑ ไร่ หรือร้อยละ ๓๐.๓๓ ของพื้นที่

๖. หน่วยแผนที่ดินเบ็ดเตล็ด เป็นหน่วยของแผนที่ที่ได้แยกออกจากพื้นที่ดินที่มีศักยภาพในการใช้ประโยชน์หรือบริเวณที่ไม่เป็นดินตามธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สนามบิน ชายหาด สนามกอล์ฟ เกาะ พื้นที่ตัดแปลง บ่อขุด พื้นที่ชุมชน และพื้นที่น้ำ มีเนื้อที่ ๑๑๒,๕๓๑ ไร่ หรือร้อยละ ๓๑.๖๐ ของพื้นที่

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน. ๒๕๕๓ “รายงานการสำรวจดินเพื่อการเกษตร จังหวัดภูเก็ต มาตรฐาน ๑ : ๒๕,๐๐๐” สำนักสำรวจและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพฯ ๒๖ หน้า.

๒ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภูเก็ต (GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมและรายได้ของประชากรจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๕ จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial product : GPP) เท่ากับ ๑๕๓,๔๗๘ ล้านบาท และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP per capita) รายได้ต่อคนต่อปี เท่ากับ ๒๕๒,๒๗๙ บาท มาจากการผลิตในภาคเกษตร ๖,๘๓๗ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๔.๔๕ และภาคนอกเกษตร ๑๔๖,๖๔๑ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๕.๕๕

ตารางที่ ๑๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕

(หน่วย : ล้านบาท)

		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ภาคการเกษตร					
๑	เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๗,๒๓๖	๘,๘๖๕	๗,๑๑๖	๖,๘๓๗
นอกภาคการเกษตร					
๒	เหมืองแร่และการเหมืองหิน	๐	๐	๐	๐
๓	การผลิตอุตสาหกรรม	๔,๑๒๐	๓,๙๒๓	๓,๕๖๓	๓,๘๘๘
๔	ไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๒,๙๖๐	๒,๒๗๖	๒,๐๓๔	๒,๓๘๘
๕	การประปา และการจัดการของเสีย	๕๔๙	๓๕๔	๓๓๘	๓๕๔
๖	การก่อสร้าง	๖,๔๓๑	๔,๒๙๔	๔,๒๐๙	๔,๐๓๐
๗	การขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์	๑๓,๔๔๔	๙,๖๐๘	๗,๖๓๕	๘,๑๗๔
๘	การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	๔๓,๙๒๔	๒๘,๒๘๗	๑๙,๓๕๑	๒๔,๙๓๓
๙	ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๑๕,๘๑๕	๔๐,๓๖๖	๑๗,๐๕๘	๕๘,๒๘๕
๑๐	ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒,๗๓๐	๒,๕๖๕	๓,๐๑๑	๒,๙๘๓

ตารางที่ ๑๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕ (ต่อ)

(หน่วย : ล้านบาท)

		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑๑	การเงินและการประกันภัย	๑๑,๒๗๓	๑๐,๔๒๙	๙,๗๓๘	๑๑,๓๖๔
๑๒	กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๖,๐๑๙	๕,๘๓๐	๕,๙๐๐	๖,๔๖๖
๑๓	กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมวิชาการ	๙๙๖	๖๙๕	๕๗๓	๖๕๖
๑๔	กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่น ๆ	๑๓,๒๕๖	๓,๕๗๓	๙๑๔	๓,๒๘๕
๑๕	การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ ฯ	๗,๘๓๖	๗,๘๙๔	๘,๙๓๔	๘,๗๙๙
๑๖	การศึกษา	๒,๑๙๒	๒,๒๗๕	๒,๓๕๘	๒,๔๓๕
๑๗	กิจกรรมด้านสุขภาพ	๔,๘๖๓	๕,๒๔๗	๕,๕๐๙	๕,๗๗๒
๑๘	ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๑,๔๗๕	๗๔๑	๕๔๔	๖๘๖
๑๙	กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	๓,๓๕๔	๑,๙๘๔	๑,๖๓๑	๒,๑๔๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)		๒๔๘,๔๗๓	๑๓๙,๒๐๖	๑๐๐,๔๑๖	๑๕๓,๔๗๘
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปี : บาท		๔๒๒,๖๖๙	๒๓๓,๘๗๑	๑๖๖,๗๙๐	๒๕๒,๒๗๙
Population (๑,๐๐๐ persons)		๕๘๘	๕๙๕	๖๐๒	๖๐๘

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๒.๒ สถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดภูเก็ต

๑. ครั้วเรือนเกษตรกร

ตารางที่ ๑๖ ครั้วเรือนเกษตรกร

อำเภอ	จำนวนครั้วเรือนทั้งหมด*	จำนวนครั้วเรือนเกษตรกร**	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)**
อำเภอถลาง	๘๑,๐๘๗	๒,๙๔๕	๕๖,๘๙๙
อำเภอเมืองภูเก็ต	๑๕๒,๔๐๔	๘๑๒	๑๖,๓๐๘
อำเภอกะทู้	๔๔,๙๕๒	๘๒๗	๑๔,๐๒๕
รวม	๒๗๘,๔๔๓	๔,๕๘๔	๘๗,๒๓๒

ที่มา : 1. ** สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ มีนาคม ๒๕๖๗ 2. * แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐

๒. ลักษณะทางการเกษตรกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

จากข้อมูลการใช้ที่ดินเพื่อทำการเกษตร พบว่าจังหวัดภูเก็ตมีการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรทั้งสิ้น ๘๗,๒๓๒ ไร่ คิดเป็น ๒๕.๗๐ % ของพื้นที่ทั้งหมด (จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ทั้งหมด ๓๓๙,๓๙๖.๒๕ ไร่) โดยพื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๘.๘๔ ปลูกไม้ยืนต้นและไม้ผล ร้อยละ ๑.๐๘ ปลูกพืชไร่ และร้อยละ ๐.๐๘ ทำการเกษตรอื่นๆ (พืชผัก พืชสมุนไพร นาข้าวและไม้ดอกไม้ประดับ) ตามลำดับ มีพื้นที่เกษตรกรรมในเขตชลประทาน - ไร่ และพื้นที่เกษตรกรรมนอกเขตชลประทาน - ไร่

จากข้อมูลด้านการผลิตพืชในจังหวัดภูเก็ต พบว่าพืชที่มีพื้นที่ปลูกลดลง คือสับปะรดภูเก็ต สาเหตุมาจากการหาพื้นที่ปลูกสับปะรดภูเก็ตยากมากขึ้น เนื่องจากพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นที่ของนายทุน ประกอบกับต้นทุนการผลิตสูงขึ้นและการขาดแคลนแรงงาน

๓. ข้อมูลการผลิตพืชสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๑๗ ข้อมูลการปลูกพืชสำคัญทางเศรษฐกิจ ปีเพาะปลูก ๒๕๖๖/๖๗ ของจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชนิดพืช	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	ยางพารา	๓,๙๑๗	๖๙,๓๗๘	๖๒,๒๖๙	๑๑,๓๖๒	๑๘๑	๔๕.๗๗	๕๒๐.๐๔
๒	ทุเรียน	๘๔๒	๒,๖๘๘	๒,๕๕๘	๘๐๘	๓๑๖	๘๓	๖๗.๐๖
๓	สับปะรด	๖๔๑	๒,๐๐๘	๑,๙๓๘	๑,๕๗๐.๔	๘๑๐	๔๒.๓๕	๖๖.๕๑
๔	สับปะรดภูเก็ต	๔๓	๙๔๙	๔๓๐	๑,๘๑๕	๔,๒๒๑	๓๐	๕๔.๔๕
๕	มะพร้าวผลแก่	๔๕๗	๔,๘๙๖	๔,๘๕๓	๓,๗๖๕	๗๗๖	๑๐.๒๒	๓๘.๔๘
๖	มะพร้าวผลอ่อน	๒๗๖	๑,๘๓๔	๑,๕๔๑	๒,๙๙๕	๑,๙๔๔	๑๕.๑๔	๔๕.๓๔
๗	ปาล์มน้ำมัน	๑๐๙	๓,๐๖๙	๒,๗๘๑	๘๕๐๖	๒,๘๗๔	๕.๒๙	๔๔.๙๙
๘	ผักเหมียง	๓๗๒	๙๑๑	๖๖๘	๑๙๙	๒๙๘	๑๐๐	๑๙.๙๐
๙	มังคุด	๒๘๙	๔๔๘	๔๔๘	๑๗๗	๓๙๕	๓๘.๙๐	๖.๘๘
๑๐	เงาะ	๒๘๓	๓๘๕	๓๘๐	๑๔๐	๓๖๘	๓๖.๔๐	๕.๐๙
๑๑	เห็ด	๒๔	๑๕	๑๕	๕๖.๔๓	๓,๗๖๒	๘๓.๒๑	๔.๖๙
๑๒	ลองกอง	๒๙๓	๕๖๘	๕๖๔	๓๓	๕๙	๓๑.๘๐	๑.๐๕
๑๓	ข้าวนาปี	๑๑	๓๔.๖๙	๓๔.๖๙	๑๒.๑๔	๓๕๐	๔๐	๐.๔๘
๑๔	กาแฟ	๑๕	๔๘	๔๓	๓.๗	๘๖	๘๐	๐.๒๙
รวม		๗,๕๗๒	๘๗,๒๓๑.๖๙	๗๘,๕๒๒.๖๙	๓๑,๔๔๒.๖๗			๘๗๕.๒๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มีนาคม ๒๕๖๗

๔. ข้อมูลการเลี้ยงปศุสัตว์สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๑๘ แสดงจำนวนข้อมูลการเลี้ยงปศุสัตว์สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๖

ลำดับที่	สินค้า	จำนวนเกษตรกร	จำนวน	ราคาตัวละ	มูลค่า
		(ราย)	(ตัว)	(บาท)	(ล้านบาท)
๑	โคเนื้อ	๓๐๙	๒,๘๓๕	๔๒,๕๐๐	๑๒๐,๔๘๗,๕๐๐
๒	ไก่ไข่	๖๐	๑๗๑,๘๔๒	๒๕๐	๔๒,๙๖๐,๕๐๐
๓	กระบือ	๙๐	๖๓๓	๔๒,๕๐๐	๒๖,๙๐๒,๕๐๐
๔	ไก่พื้นเมือง	๗๙	๒,๐๙๓	๓,๙๐๐	๘,๑๖๒,๗๐๐
๕	แพะ	๒,๔๗๑	๙๕,๔๕๔	๑๐๐	๙,๕๔๕,๔๐๐
๖	สุกรขุน	๙	๑๓๔	๗,๑๐๐	๙๕๑,๔๐๐
๗	ไก่เนื้อ	๘	๔๖,๔๔๓	๘๖	๓,๙๙๔,๐๙๘
๘	เป็ดเนื้อ	๖	๗,๕๓๐	๒๐๐	๑,๕๐๖,๐๐๐
๙	เป็ดไข่	๓๔	๗,๔๘๒	๒๐๐	๑,๔๙๖,๔๐๐
รวม		๓,๐๖๖	๓๓๔,๔๔๖		๒๑๖,๐๐๖,๔๙๘

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต ข้อมูล พฤษภาคม ๒๕๖๗

๕. ข้อมูลการด้านประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตมีครัวเรือนเกษตรกรประกอบอาชีพด้านการประมง จำนวน ๖๙๓ ครัวเรือน มีเรือประมง จำนวน ๒,๐๔๒ ลำ เป็นเรือประมงพาณิชย์ จำนวน ๓๔๗ ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน จำนวน ๑,๖๙๕ ลำ

ตารางที่ ๑๙ แสดงข้อมูลการทำประมงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่	ข้อมูลการทำประมง	จำนวน
๑	จำนวนครัวเรือนเกษตรกรประกอบอาชีพประมง (ครัวเรือน)	๖๙๓
๒	จำนวนเรือประมงพาณิชย์ (ลำ)	๓๔๗
๓	จำนวนเรือประมงพื้นบ้าน (ลำ)	๑,๖๙๕

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๒๐ แสดงจำนวนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๖

ที่	ชนิดสินค้า	จำนวน เกษตรกร (ราย)	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	การเลี้ยงกุ้งทะเล	๘๔	๑,๘๐๑.๙๓	๒,๒๒๔.๖๒	๔,๐๐๘.๖๑		๘๒๒.๕๘
	-กุ้งขาวแวนนาไม				๓,๑๖๖.๗๖	๑๘๐	๕๗๐.๐๒
	-กุ้งกุลาดำ				๘๔๑.๘๕	๓๐๐	๒๕๒.๕๖
๒	การเพาะพันธุ์และอนุบาลลูกกุ้ง (กุ้งกุลาดำ กุ้งขาวแวนนาไม)	๕๙	๔๗.๙๘		๔๗,๘๒๑.๕๖ ล้านตัว		๗๐๐.๘๐
	๑.๑ กุ้ง P				๓,๘๙๑.๕๘ ล้านตัว		๕๐๐.๖๐
	-กุ้งกุลาดำ				๔๒๐.๑๐ ล้าน ตัว	๐.๒๐ บาท/ ตัว	๘๔.๐๒
	-กุ้งขาวแวนนาไม				๓,๔๗๑.๔๘ ล้านตัว	๐.๑๒ บาท/ ตัว	๔๑๖.๕๘
	๑.๒ กุ้งนอเพียส				๒๐,๐๑๙.๒๐ ล้านตัว		๒๐๐.๒๐
	-กุ้งกุลาดำ				๙๔๓.๕๐ ล้าน ตัว	๐.๐๑ บาท/ ตัว	๙.๔๔
	-กุ้งขาวแวนนาไม				๑๙,๐๗๕.๗๐ ล้านตัว	๐.๐๑ บาท/ ตัว	๑๙๐.๗๖
๓	กุ้งมังกร	๑๙	๓.๙๙	๓.๔ กก./ตร. ม.	๒๑.๖๗	๓,๐๐๐	๖๕.๐๒
๔	ปลาเก๋า	๕๒	๑,๘๐๐ ตร.ม.	๘.๓๓ กก./ ตร.ม.	๑๔.๙๙	๓๑๕	๔.๗๒
๕	ปลาช่อนทะเล	๑๖	๑,๑๕๒ ตร.ม.	๑๒.๙๕ กก./ ตร.ม.	๑๔.๙๒	๑๙๐	๒.๘๓
๖	ปลามัง	๔๖	๘๒๘ ตร.ม.	๑๔.๔๙ กก./ ตร.ม.	๑๒.๐๐	๑๕๐	๑.๘๐
๗	ปลากะพง	๒๑	๙๒๘ ตร.ม.	๙.๒๘ กก./ ตร.ม.	๘.๖๑	๒๐๐	๑.๗๒
รวม		๒๙๗	๑,๘๕๖.๘๔				๑,๕๙๙.๔๗

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๒๑ แสดงปริมาณผลผลิตและมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงรวมปลาทุกชนิด

พ.ศ.	ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้ จากการทำประมงรวมปลาทุกชนิด (กก.)	มูลค่าสัตว์น้ำ (บาท)
๒๕๕๙	๔๖,๕๕๐,๕๖๕	๒,๕๐๕,๗๑๗,๖๘๑
๒๕๖๐	๒๕,๗๙๖,๐๔๑	๑,๔๐๕,๒๘๐,๑๖๘
๒๕๖๑	๒๙,๒๙๐,๙๗๑	๑,๗๔๓,๙๐๓,๗๖๕
๒๕๖๒	๓๑,๘๙๐,๘๒๘	๑,๕๑๑,๘๓๖,๗๕๔
๒๕๖๓	๔๖,๗๙๐,๖๑๗	๒,๕๑๒,๙๐๘,๓๔๙
๒๕๖๔	๒๔,๓๒๗,๙๗๗	๑,๓๙๙,๐๙๙,๑๔๔
๒๕๖๕	๑๖,๓๒๙,๑๙๓	๘๘๑,๓๕๕,๖๖๑
๒๕๖๖	๑๙,๙๖๖,๓๗๗	๑,๑๔๖,๗๔๔,๓๕๒

ที่มา : สำนักงานท่าเทียบเรือจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒.๓ ข้อมูลสถาบันเกษตรกรและอาสาสมัครเกษตรกร

๑. กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร

จังหวัดภูเก็ตมีกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์และกลุ่มอาชีพ รวม ๒ ประเภท กล่าวคือ ในภาคการเกษตร และนอกภาคการเกษตร ในภาคการเกษตร มีกลุ่มเกษตรกร จำนวน ๑ กลุ่ม สมาชิก ๑,๓๘๔ คน เงินทุนหมุนเวียน ๑๒๑,๕๔๘,๒๙๐.๑๙ บาท มีสหกรณ์การเกษตร จำนวน ๔ สหกรณ์ สมาชิก ๓,๓๖๕ คน เงินทุนหมุนเวียน ๕๗๘,๕๓๐,๒๕๕.๖๖ บาท

ตารางที่ ๒๒ ประเภทกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร

ที่	ประเภทกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร	กลุ่ม/สหกรณ์	สมาชิก (คน)
๑	ประเภทในภาคเกษตร	๕	๔,๗๔๙
	๑.๑ กลุ่มเกษตรกร	๑	๑,๓๘๔
	๑.๒ สหกรณ์การเกษตร	๔	๓,๓๖๕
๒	ประเภทนอกภาคเกษตร	๕๐	๒๙,๕๐๔
	๒.๑ สหกรณ์บริการ	๑๗	๓,๔๑๘
	๒.๒ สหกรณ์ออมทรัพย์	๑๔	๑๕,๒๔๙
	๒.๓ สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน	๔	๗,๗๙๘
	๒.๔ สหกรณ์ร้านค้า	๓	๒,๘๕๙
	๒.๕ กลุ่มอาชีพ	๑๒	๑๘๐
รวม		๕๕	๓๔,๒๕๓

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๒๓ สหกรณ์การเกษตร

ที่	สหกรณ์การเกษตร	ที่อยู่	สมาชิก (ราย)	ทุนดำเนินงาน (บาท)
๑	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาด ลูกค้า ธ.ก.ส. จำกัด	เลขที่ ๔๒/๒ ถนนหลวงพ้อ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐	๑๙๐	๑๗๐,๓๓๔.๓๙
๒	สหกรณ์การเกษตรเมืองภูเก็ต จำกัด	เลขที่ ๔๗๘/๑๘ ถนนเจ้าฟ้า ตำบลตลาด เหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐	๑,๔๙๖	๒๖๑,๗๘๐,๔๑๕.๑๘
๓	สหกรณ์การเกษตรกะทู้ จำกัด	เลขที่ ๑๒/๓ ถนนวิชิตสงคราม ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ๘๓๒๑๐	๑,๐๖๖	๒๓๑,๕๒๔,๙๗๙.๐๑
๔	สหกรณ์การเกษตรเมืองถลาง จำกัด	เลขที่ ๑๗๖/๕ หมู่ที่ ๗ ถนนเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๑๐	๖๑๓	๘๕,๐๕๔,๕๒๗.๐๘
รวม			๓,๓๖๕	๕๗๘,๕๓๐,๒๕๕.๖๖

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๒๔ กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต

ที่	กลุ่มเกษตรกร	ที่อยู่	สมาชิก (ราย)	ทุนดำเนินงาน (บาท)
๑	กลุ่มเกษตรกรทำสวนป่าคลอก	เลขที่ ๑๐๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๑๐	๑,๓๘๔	๑๒๑,๕๔๘,๒๙๐.๑๙

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

๒. สถาบันเกษตรกร

ตารางที่ ๒๕ ประเภทสถาบันเกษตรกรจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	วิสาหกิจชุมชน		กลุ่มส่งเสริมอาชีพ การเกษตร		กลุ่มแม่บ้าน เกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
เมืองภูเก็ต	๑๒๑	๒,๕๙๘	๔	๖๔	๔	๕๑	๕	๗๙
กะทู้	๔๖	๑,๐๑๕	๕	๗๖	๔	๕๗	๔	๑๑๙
ถลาง	๑๗๙	๒,๘๑๘	๙	๑๐๗	๑๔	๒๔๕	๙	๑๐๐
รวม	๓๔๖	๖,๔๓๑	๑๘	๒๔๗	๒๒	๓๕๓	๑๘	๒๙๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ มกราคม ๒๕๖๗

๖. ข้อมูลจำนวนอาสาศัมครเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๒๖ ข้อมูลจำนวนอาสาศัมครเกษตรของจังหวัด

หน่วย : ราย

อำเภอ	ครู บัญชี	หมอดิน อาสา	ประมง อาสา	เศรษฐกิจ การเกษตร อาสา	ครู ยาง	อาสาศัมคร ปฏิรูปที่ดิน เพื่อ เกษตรกรรม	อาสา ปศุ สัตว์	อาสา ฝน หลวง	อาสาศัมคร สหกรณ์	เกษตร หมู่บ้าน	สารวัตร เกษตร อาสา	รวม สาขา	รวม บุคคล
												(นับ ซ้ำ)	(ไม่นับ ซ้ำ)
รวมทั้งสิ้น	๑๑	๑๒๓	๘๗	๓	๑๑	๓๕	๒๖	๒๑	๖	๑๕๒	๑๕๐	๖๒๓	๕๐๗
เมืองภูเก็ต	๔	๕๐	๔๐	๑	๑	๒๑	๕	๙	๒	๕๓	๑๘	๒๐๒	๑๖๑
กะทู้	๓	๒๑	๖	๑	๓	๑๔	๑๓	๗	๒	๒๔	๓๕	๑๒๙	๙๘
ถลาง	๔	๕๒	๔๑	๑	๗	๐	๘	๕	๒	๗๕	๙๗	๒๙๒	๒๔๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๗. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

ตารางที่ ๒๗ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรหลัก

ที่	อำเภอ	ที่ตั้ง	เกษตรกรต้นแบบ	สินค้าหลัก	เบอร์โทร
๑	ถลาง	หมู่ที่ ๒ ตำบลปากคอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	นายเสรี อุดมลาม	มะพร้าว	๐๘ ๑๙๗๙ ๓๖๕๘
๒	กะทู้	หมู่ที่ ๖ ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต	นายคณพศ แก้วประดับ	ยางพารา	๐๘ ๕๒๘๙ ๘๔๒๔
๓	เมืองภูเก็ต	หมู่ที่ ๕ ตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต	นายสัญญา หิรัญวดี	ผักเหมียง	๐๘ ๙๘๖๘ ๔๑๔๔

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๒๘ ศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

อำเภอ	ตำบล	จำนวนศูนย์เครือข่าย ศพก. (ศูนย์)
เมืองภูเก็ต (๑๕ ศูนย์)	ฉลอง	๖
	กะรน	๔
	รัษฎา	๑
	เกาะแก้ว	๒
	ราไวย์	๑
	ตลาดใหญ่	๑
กะทู้ (๑๗ ศูนย์)	กมลา	๖
	กะทู้	๙
	ป่าตอง	๒
ถลาง (๑๓ ศูนย์)	เชิงทะเล	๒
	เทพกระษัตรี	๒
	ปากคอก	๒
	ไม้ขาว	๓
	ศรีสุนทร	๓
	สาคร	๑
รวมทั้งหมด	๑๕ ตำบล	๔๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๔. ข้อมูลปัจจัยการผลิตและข้อมูลด้านการจัดการที่ดิน

๑ แหล่งน้ำ

๑.๑ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

จังหวัดภูเก็ต มีอ่างเก็บน้ำจำนวน ๓ แห่ง ปริมาณความจุน้ำทั้งสิ้น ๒๒.๑๓ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการอุปโภคและบริโภค ในส่วนของการทำการเกษตรจะใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้น และแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

ตารางที่ ๒๙ โครงการชลประทานและปริมาณความจุของอ่างเก็บน้ำจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชื่อโครงการ	ปี พ.ศ. ที่สร้าง	สถานที่ตั้ง	ความจุเก็บกักน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)
๑	อ่างเก็บน้ำบางวาด	๒๕๒๖	ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้	๑๐.๒๐
๒	อ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ	๒๕๕๑	ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง	๗.๗๙
๓	อ่างเก็บน้ำคลองกะทะ	๒๕๕๖	ตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต	๔.๑๔
รวม				๒๒.๑๓

ที่มา : โครงการชลประทานภูเก็ต ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

๑.๒ แหล่งน้ำผิวดิน

จังหวัดภูเก็ตอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก ประกอบด้วยลุ่มน้ำเล็กๆ ๒๔ ลุ่มน้ำกระจายอยู่ทั่วไปจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่รับน้ำฝน ๑,๒๔๔ ตารางกิโลเมตร และมีปริมาณน้ำต่อหน่วยพื้นที่เท่ากับ ๑๗.๙๒ ลิตรต่อวินาทีต่อตารางกิโลเมตร แหล่งน้ำผิวดินจะประกอบด้วยแหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ คือ ลำน้ำสายสั้นๆ จำนวน ๑๘๘ สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกและ ๖๓ สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศใต้และทิศตะวันตก ประกอบด้วยคลองสายสำคัญ ๙ สาย คือ

ตารางที่ ๓๐ คลองสายสำคัญของจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชื่อคลอง	เส้นทางไหล
๑	คลองบางใหญ่	ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกที่อำเภอกะทู้ มีความยาว ประมาณ ๘,๐๐๐ เมตร
๒	คลองบางลา	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อำเภอป่าตอง
๓	คลองบางโรง	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อำเภอบางโรง มีความยาวประมาณ ๔,๘๐๐ เมตร
๔	คลองท่าเรือ	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อำเภอท่าเรือ
๕	คลองท่ามะพร้าว	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือที่อำเภอมะพร้าว มีความยาวประมาณ ๗,๒๐๐ เมตร
๖	คลองบ้านหยัด	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่คลองท่าหนู ช่องแคบปากพระ มีความยาวประมาณ ๗,๗๕๐ เมตร
๗	คลองพม่าหลง	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อำเภอทุ่งหนัก อำเภอถลาง
๘	คลองกมลา	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อำเภอกมลา มีความยาวประมาณ ๓,๓๕๐ เมตร
๙	คลองโคกโดนด	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ที่อำเภอฉลอง

ตารางที่ ๓๑ แหล่งน้ำผิวดินจากเหมืองร้างในจังหวัดภูเก็ต

ที่	อำเภอ	จำนวน (แห่ง)	พื้นที่ประมาณ (ไร่)	ปริมาณน้ำเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)
๑	เมืองภูเก็ต	๔๙	๖๖๗	๑๒.๐๒
๒	ถลาง	๓๐	๘๕๐	๒๕.๙๙
๓	กะทู้	๓๔	๖๓๕	๑๑.๑๘
รวม		๑๑๓	๒,๑๕๒	๔๙.๑๙

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑.๓ แหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓๒ ข้อมูลบ่อบาดาลของจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	ประเภทการใช้ประโยชน์			
	อุปโภค/บริโภค (บ่อ)	ธุรกิจ (บ่อ)	เกษตรกรรม (บ่อ)	รวม (บ่อ)
เมืองภูเก็ต	๔๐๕	๘๙๓	๒๘	๑,๓๒๖
ถลาง	๑๘๒	๕๖๑	๔๓	๗๘๖
กะทู้	๑๔๒	๓๗๕	๘	๕๒๕
รวม	๗๒๙	๑,๘๒๙	๗๙	๒,๖๓๗

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๑.๔ แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานในจังหวัดภูเก็ต

กรมพัฒนาที่ดินจัดทำโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน โดยการขุดสระน้ำในไร่นา ขนาด ๑,๒๖๐ ลูกบาศก์เมตร มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการบรรเทาสภาพปัญหาภัยแล้ง การขาดแคลนน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำในพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกร เพื่อเกษตรกรในพื้นที่นอกเขตชลประทาน ได้มีแหล่งน้ำที่เหมาะสมกับการเกษตร

ตารางที่ ๓๓ แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานในจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ (บ่อ)	ตำบล	จำนวน (บ่อ)
เมืองภูเก็ต (๑๐ บ่อ)	ฉลอง	๙
	วิชิต	๑
ถลาง (๓๘ บ่อ)	เทพกระษัตรี	๑๖
	เชิงทะเล	๒
	ศรีสุนทร	๔
	ป่าคลอก	๑๒
	สาคร	๓
	ไม้ขาว	๑
กะทู้ (๑ บ่อ)	กะทู้	๑
รวมทั้งหมด	๙ ตำบล	๔๙

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๒. พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓๔ พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต

พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต (ไร่)					
ชนิด	เหมาะสมสูง	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ไม่เหมาะสม	รวม
	(S๑)	(S๒)	(S๓)	(N)	
๑. ยางพารา	๒๓,๐๑๓	๕,๐๕๙	๑,๕๔๗	๑๘,๓๐๗	๔๗,๙๒๖
๒. ปาล์มน้ำมัน	๑,๔๔๐	๓๘๑	๑๐๒	๒๓๐	๒,๑๕๓
๓. มะพร้าว	๔,๐๐๓	๖๙	-	๑,๖๐๕	๕,๖๗๗
๔. ข้าว	๙๑	๔๔	-	๔	๑๓๙
๕. เงาะ	๕๑	๓๘	-	๗	๙๖

ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th/> ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๔

๕. ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แปลงใหญ่ และ OTOP

๑. มาตรฐานสินค้า GAP ด้านพืช

ตารางที่ ๓๕ ข้อมูลมาตรฐานสินค้า GAP ด้านพืช

มาตรฐาน GAP		มาตรฐานเกษตรอินทรีย์	
แปลง	พื้นที่ (ไร่)	ราย	พื้นที่ (ไร่)
๗๕๘	๗๗๐.๘๒๒	๑๒	๖๑.๔๕๓

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ณ มกราคม ๒๕๖๗

๒. ข้อมูลมาตรฐาน/คุณภาพสินค้าปศุสัตว์

ตารางที่ ๓๖ มาตรฐาน GAP ด้านปศุสัตว์

ลำดับที่	ชนิดสินค้า	อำเภอเมืองภูเก็ต (จำนวนฟาร์ม)	อำเภอลาแม (จำนวนฟาร์ม)	อำเภอกระทุ่ม (จำนวนฟาร์ม)	รวม
๑	ไก่ไข่	๑	๑	-	๒
๒	ไก่เนื้อ	๑	๑	-	๒
๓	สุกร	-	๑	-	๑
๔	ป่างช้าง	-	-	๑	๑
รวม		๒	๓	๑	๖

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๓๗ ข้อมูลด้านคุณภาพสินค้าปศุสัตว์

ลำดับที่	อำเภอ	เนื้อสัตว์โอเค	ไข่โอเค	ร้านขายอาหารสัตว์	โรงฆ่าสัตว์
		(ราย)	(ราย)	(ราย)	(โรง)
๑	เมืองภูเก็ต	๓๙	๒๘	๒๗๓	๑
๒	กระทุ่ม	๑๓	๕	๑๒๓	-
๓	ถลาง	๑๗	๑๒	๑๑๔	๑
รวม		๖๙	๔๕	๕๑๐	๒

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๓๘ ข้อมูลโรงฆ่าสัตว์จังหวัดภูเก็ต

ชื่อโรงฆ่าสัตว์	ที่ตั้ง	ประเภทโรงฆ่า	เจ้าของโรงฆ่า	สถานะโรงฆ่า
โรงฆ่าสัตว์หมู บัณฑิต	๒๒๘/๕๙ ม.๖ ต.ศรีสุนทร อ.กลาง จ.ภูเก็ต	สุกร	นายพิชัย วงศ์ลักษณะพันธุ์	ดำเนินการปกติ
โรงฆ่าสัตว์บริษัท ซูเปอร์ซีป จำกัด	๔๖/๒๕๙ ม.๖ ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	สุกร	บริษัทซูเปอร์ซีป จำกัด	ดำเนินการปกติ

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต มกราคม ๒๕๖๗

๓. มาตรฐาน GAP ด้านประมง

ตารางที่ ๓๙ มาตรฐาน GAP ด้านประมง

ลำดับที่	ชนิดสัตว์น้ำ	ประเภทฟาร์ม	มาตรฐาน	อำเภอเมืองภูเก็ต			อำเภอกุฉินารายณ์			รวม		
				จำนวนฟาร์ม	จำนวนบ่อ/กระชัง	พื้นที่สถานประกอบการ/พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนฟาร์ม	จำนวนบ่อ/กระชัง	พื้นที่สถานประกอบการ / พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนฟาร์ม	จำนวนบ่อ/กระชัง	พื้นที่สถานประกอบการ / พื้นที่เลี้ยง (ไร่)
๑	กุ้งทะเล	ฟาร์มเลี้ยง	GAP กรมประมง	๑๐	๘๐	๖๓.๑๔	๓๗	๑๙๕	๗๒๑.๐๗	๔๗	๒๗๕	๗๘๔.๒๑
			GAP มกษ.๗๔๐๑-๒๕๖๒	๐	๐	๐	๑	๘๓	๒.๖๐	๑	๘๓	๒.๖๐
			GAP มกษ.๗๔๓๖-๒๕๖๓	๒	๑๕	๗๒	๒๐	๘๕	๒๗๕.๔๒	๒๒	๑๐๐	๓๔๗.๔๒
		โรงเพาะฟัก	GAP กรมประมง	๑๔	๕๕๖	๕.๒๐๙๕	๒๔	๕๖๒	๙.๕๐๙๘	๓๘	๙๕๑	๑๔.๗๒
			GAP มกษ.๗๔๓๒-๒๕๕๘	๖	๘๒	๑.๑๒๕	๔	๔๓	๑.๕๒	๑๐	๑๒๕	๒.๖๕
๒	ปลาทะเล ปลากะรัง	ฟาร์มเลี้ยง	GAP กรมประมง	๖	๒๔๑	๐.๗๕๑	๒๑	๗๑๑	๓.๗๕๗	๒๗	๙๕๒	๔.๕๑
		โรงเพาะฟัก	GAP กรมประมง	๑	๔๙๙	๐.๕๑	๑	๖๑	๑.๕	๒	๕๖๐	๒.๐๑
๓	หอยแมลงภู่	ฟาร์มเลี้ยง	GAP กรมประมง	๑	๓๐	๐.๙	๐	๐	๐	๑	๓๐	๐.๙๐
๔	หอยเป่าฮื้อ	ฟาร์มเลี้ยง	GAP กรมประมง	๑	๔๐	๐.๕	๐	๐	๐	๑	๔๐	๐.๕๐
		โรงเพาะฟัก	GAP กรมประมง	๑	๑๐๐	๓	๐	๐	๐	๑	๑๐๐	๓.๐๐

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเขต๕ (ภูเก็ต) ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๔. มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์

ตารางที่ ๔๐ มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดภูเก็ต

ชนิดสินค้า	ผลการดำเนินงาน					
	เตรียมความพร้อม		ระยะปรับเปลี่ยน		ผ่านการรับรอง	
	ราย	ไร่	ราย	ไร่	Organic Thailand	
					ราย	ไร่
๑.พืชผัก	-	-	-	-	๔	๕
๒.ไม้ผล	-	-	-	-	-	-
๓.พืชผสมผสาน	-	-	-	-	๗	๕๖.๑๔๓
๔.อื่นๆ (เห็ด)	-	-	-	-	๑	๐.๓๑
รวม	-	-	-	-	๑๒	๖๑.๔๕๓

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔๑ การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดภูเก็ต

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
พืชผสมผสาน	นายประสงค์ จินตณพันธ์	๕/๑๒	๒	วิชิต	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต	๐๙๑-๗๘๙๓๖๙๑	อ้อย	๐.๐๗๕	๓.๕๐๐	๑๐
								กุหลาบ	๐.๐๓๑		
								ผักเหมียง	๐.๓๗๕		
								กาแฟ	๐.๘๔๔		
								ผักบุ้ง	๐.๕๑๓		
								กล้วย	๐.๕๐๐		
								มะม่วงหิมพานต์	๐.๓๑๓		
								มะเขือยาว	๐.๒๕๐		
								ละมุด	๐.๑๐๐		
								กะหล่ำ	๐.๕๐๐		
เห็ด	นายกฤติเดช สระบัว	๑๒๕/๒๘๗	๕	รัชฎา	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต	๐๘๑-๘๙๕๕๖๖๔	เห็ดหูหนู	๐.๐๒๐	๐.๓๑๐	๗
								เห็ดโคนน้อย	๐.๐๔๐		
								เห็ดฟาง	๐.๐๖๐		
								เห็ดนางฟ้าภูฐาน	๐.๐๙๐		
								เห็ดหลินจือ	๐.๐๒๐		
								เห็ดนางรมฮังการี	๐.๐๓๐		
								เห็ดแครง	๐.๐๕๐		
พืชผัก	นางมิ่งขวัญ ลิ้มมานะ	๑๙๙/๑๙	๙	เทพกระษัตรี	ถลาง	ภูเก็ต	๐๘๖-๙๔๓๒๙๒๙	ผักสลัด	๐.๐๗๕	๑.๐๐๐	๑๘
								ไวลร์ร็อคเก็ต	๐.๐๕๐		
								จิงจูฉ่าย	๐.๐๕๐		
								เคล	๐.๐๕๐		
								โรสแมรี่	๐.๐๕๐		
								โหระพาฝรั่ง	๐.๐๕๐		
								พริก	๐.๐๖๓		
								มะเขือพวง	๐.๐๖๓		

[illegible]

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
พืชผัก	นายมานพ ทองแถม	๑๓๗/๒	๗	กะทู้	กะทู้	ภูเก็ต	๐๘๘-๗๕๒๕๘๖๖	ผักสลัด	๐.๑๐๐	๑.๐๐๐	๑๐.๐๐๐๐
								ผักบุ้ง	๐.๑๐๐		
								กวาดต้ง	๐.๑๐๐		
								คะน้า	๐.๑๐๐		
								ถั่วพู	๐.๑๐๐		
								แตงกวา	๐.๑๐๐		
								ถั่วฝักยาว	๐.๑๐๐		
								บวบ	๐.๑๐๐		
								จิงจูฉ่าย	๐.๑๐๐		
								ผักกาด	๐.๑๐๐		
พืชผสมผสาน	นายเจริญ สลับศรี	๑๔๘	๙	เทพกระษัตรี	ถลาง	ภูเก็ต	๐๘๙-๕๕๖๓๐๐๒	ไผ่	๒.๒๕๐	๗.๐๖๒	๑๐
								ผักเหลียง	๒.๒๕๐		
								ข่า	๑.๐๐๐		
								พริกไทย	๐.๐๕๐		
								กล้วยน้ำว้า	๐.๑๒๕		
								มะนาว	๐.๑๖๙		
								ผักหวานป่า	๐.๑๖๙		
								ชะอม	๐.๐๕๐		
								เห็ด	๑.๐๐๐		
พืชผสมผสาน	นายกัมพล กิ่งแก้ว	๕๖/๒๓	๕	ฉลอง	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต	๐๘๓-๖๙๒๘๘๐๘	ผักเหลียง	๑.๐๐๐	๕.๐๐๐	๑๐
								ข่า	๑.๐๐๐		
								มันปู	๐.๕๐๐		
								ผักกูด	๐.๕๐๐		
								มะม่วงหิมพานต์	๐.๗๕๐		
								อัญชัน	๐.๐๕๐		
								สมุย	๐.๒๕๐		

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
								ชะอม	๐.๒๕๐		
								มะกอก	๐.๒๐๐		
								พริกไทย	๐.๕๐๐		
พืชผสมผสาน	บริษัทขจีชีวิตพอเพียงจำกัด	๑๒๘/๑๐	๑	ป่าคลอก	ถลาง	ภูเก็ต	๐๘๑-๓๗๑๕๔๓๑	ข้าว	๐.๕๐๐	๑๑.๖๘๐	๕๘
								หน่อไม้ฝรั่ง	๐.๓๐๐		
								คะน้า	๐.๐๓๐		
								ต้นหอม	๐.๐๓๐		
								ผักชี	๐.๐๓๐		
								กล้วยน้ำว้า	๑.๐๐๐		
								กล้วยเล็บมือนาง	๐.๕๐๐		
								มะตูมแขก	๐.๐๕๐		
								พริกขี้หนู	๐.๐๖๐		
								ตะไคร้	๑.๐๐๐		
								กะเพรา	๐.๐๒๐		
								โหระพา	๐.๐๒๐		
								ฟักทอง	๐.๐๔๐		
								ถั่วพู	๐.๐๕๐		
								ถั่วฝักยาว	๐.๐๕๐		
								มะเขือเปราะ	๐.๐๕๐		
								แตงกวา	๐.๒๕๐		
								ผักบุ้ง	๐.๒๐๐		
								มันปู	๐.๐๕๐		
								บัว	๑.๕๐๐		
								เตยหอม	๐.๐๕๐		
								กุยช่าย	๐.๐๕๐		
								มะเขือเทศ	๐.๐๕๐		

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
								มะเขือยาว	๐.๐๕๐		
								บวบ	๐.๐๕๐		
								ชะพลู	๐.๐๕๐		
								ชะอม	๐.๐๕๐		
								ตำลึง	๐.๐๕๐		
								อัญชัน	๐.๐๖๐		
								ขนุน	๐.๐๓๐		
								มะม่วง	๐.๐๕๐		
								อ้อย	๐.๐๒๐		
								มันสำปะหลัง	๐.๐๒๐		
								ข่า	๐.๐๕๐		
								ดาวเรือง	๐.๐๕๐		
								แมงลัก	๐.๐๕๐		
								สับปะรด	๐.๐๙๐		
								ขึ้นฉ่าย	๐.๐๓๐		
								พรมมิ	๐.๐๖๐		
								ผักชีล้อม	๐.๐๕๐		
								มะกรูด	๑.๐๐๐		
								มะนาว	๑.๐๐๐		
								เสลดพังพอน	๐.๐๙๐		
								ย่านาง	๐.๐๙๐		
								ผักแพว	๐.๐๓๐		
								พริกไทย	๐.๕๐๐		
								ขมิ้นชัน	๐.๕๐๐		
								ข้าวโพด	๐.๕๐๐		
								ผักสลัด	๐.๐๓๐		

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
								ดอกมะลิ	๐.๐๕๐		
								กุหลาบ	๐.๐๕๐		
								พลูขาว	๐.๐๕๐		
								ว่านชักมดลูก	๐.๐๕๐		
								ยอ	๐.๐๕๐		
								ชิง	๐.๐๕๐		
								จิงจูฉ่าย	๐.๐๕๐		
								มันหวานญี่ปุ่น	๐.๔๐๐		
								เพกา	๐.๕๐๐		
พืชผสมผสาน	นางจรรยาพร แก้วบำรุง	๘๑/๓	๘	เทพกระษัตรี	ถลาง	ภูเก็ต	๐๘๙-๒๗๓๙๐๕๗	ถั่วพู	๐.๐๖๐	๗.๐๔๑	๒๕
								ถั่วฝักยาว	๐.๐๑๐		
								มะระขี้นก	๐.๐๒๐		
								พริก	๐.๓๒๐		
								มะเขือ	๐.๗๕๐		
								กระเจี๊ยบเขียว	๐.๐๖๐		
								ผักบุ้งจีน	๐.๐๒๐		
								ข่า	๐.๐๑๐		
								ขมิ้น	๐.๐๑๐		
								ผักสลัด	๐.๐๑๐		
								คะน้า	๐.๐๑๐		
								กวาดตุ้ง	๐.๐๑๐		

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
								แตงกวา	๐.๐๑๐		
								บวบ	๐.๐๑๐		
								ชะอม	๑.๕๐๐		
								มะม่วงหิมพานต์	๐.๗๕๐		
								กล้วย	๑.๐๐๐		
								สละตอ	๐.๐๑๐		
								เนียง	๐.๐๑๐		
								ชะมวง	๐.๐๕๐		
								ทุเรียนบ้าน	๐.๐๐๑		
								มะพร้าว	๐.๒๘๐		
								มันเทศ	๐.๖๓๐		
								ตะไคร้	๐.๕๐๐		
								ผักเหลียง	๑.๐๐๐		
รวม									๖๑.๔๕๓		

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๕. สิ้นค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ตารางที่ ๔๒ ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สับประรดภูเก็ต

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ที่อยู่เกษตรกร	ที่อยู่แปลง	พื้นที่ปลูก (ไร่)
๑	นายจิรายุ กี่ประเสริฐพงษ์	๕๙/๒๗ หมู่ที่ ๔ ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร.๐๖๓-๕๙๔๕๓๒๙	ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๕ ไร่
๒	นายระวี รองแก้ว	๙๘/๖๑ หมู่ที่ ๑ ต.กะทู้ อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต โทร.๐๖๒-๕๙๑๗๙๗๘	ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๔ ไร่ ๑ งาน
๓	นางไพบุลย์ ขาหนองอ้อ	๑๕๔/๕๑ ม.๙ ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร.๐๘๕-๗๔๔๕๗๘๖	ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๑ ไร่ ๓ งาน
๔	นายวิชัย แซ่ตัน	๙๙/๑ หมู่ ๔ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร. ๐๘๑-๒๗๑๔๕๙๘	ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๐๐ ไร่
๕	นายนิคม เนื่องนรา	๗๒/๖ หมู่ ๒ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร. ๐๘๑-๕๖๙๕๓๘๑	ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๐ ไร่
๖	นายระวี รองแก้ว	๙๘/๖๑ หมู่ที่ ๑ ต.กะทู้ อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต โทร.๐๖๒-๕๙๑๗๙๗๘	ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๓-๒-๙/๑๐ ไร่
๗	นางไพบุลย์ ขาหนองอ้อ	๑๕๔/๕๑ ม.๙ ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร.๐๘๕-๗๔๔๕๗๘๖	ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๓-๒-๕/๑๐ ไร่
๘	นายวิชัย แซ่ตัน	๙๙/๑ หมู่ ๔ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร. ๐๘๑-๒๗๑๔๕๙๘	ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๓ ไร่
๙	นางไพบุลย์ ขาหนองอ้อ	๑๕๔/๕๑ ม.๙ ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร.๐๘๕-๗๔๔๕๗๘๖	ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๔๐ ไร่
๑๐	นางนันทวล เครืออินทร์	๘๖/๕ หมู่ ๒ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๘ ไร่

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔๓ ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มุกภูเก็ต

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ที่อยู่เกษตรกร	ที่อยู่ฟาร์ม	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)
๑	บริษัท ภูเก็ต เพิร์ล อินดัสทรี จำกัด	๕๘/๑๐ ม.๑ ต.เกาะแก้ว อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต โทร. ๐๗๖-๒๓๘๐๐๒	ม.๖ ต.เกาะแก้ว อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๔.๙ ไร่ ๗,๘๗๒ ตารางเมตร

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๖. ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔๔ สรุปพื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ของจังหวัดภูเก็ต ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๖

ที่	ชื่อแปลง/ ชนิดสินค้า	พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกร (ราย)	จำนวนแปลง	พื้นที่ (ไร่)	ประธานแปลง	ชั้น คุณภาพ	โทรศัพท์
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๕๙ (จำนวน ๒ แปลง)								
๑	แปลงใหญ่สับปะรดภูเก็ต	ม.๔ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๒๗	๑	๖๑๗	นายวิชัย แซ่ตัน	A	๐๘๑-๒๗๑๔๕๕๘
๒	แปลงใหญ่ไก่พื้นเมือง	ม.๘ ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๐	๑	๔๒	นายเจริญ สลับศรี	C	๐๘๑-๘๙๒๒๖๓๐
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๐ (จำนวน ๒ แปลง)								
๓	แปลงใหญ่ผู้ผลิตผลิตผักเหมียง	ม. ๖ ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๓๔	๑	๑๐๐.๗๕	นายสุรกิจ นิรมล	A	๐๘๑-๗๘๗๖๓๕๒
๔	แปลงใหญ่แพะภูเก็ต	ต.ตลาดใหญ่ อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๒๒	๑	๕๕	นายปราโมทย์ พิรัตน์	C	๐๙๒-๔๔๑๙๗๔๑
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๑ (จำนวน ๒ แปลง)								
๕	แปลงใหญ่มะพร้าว	ม.๒ ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๑	๑	๑๒๘	นายเสรี อุดมลาภ	C	๐๘๑-๙๗๙๓๖๕๘
๖	แปลงใหญ่ไก่พื้นเมืองกมลา	ม.๕ ต.กมลา อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต	๓๘	๑	๕๒	นายอดุลย์ อิสลาม	B	๐๘๒-๒๘๑๒๙๓๗
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๒ (จำนวน ๒ แปลง)								
๗	แปลงใหญ่เห็ด	ม.๘ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๑	๑	๙	นายคณุตน์ ศิริโรตศ	A	๐๙๓-๖๕๙๙๗๙๗
๘	แปลงใหญ่ยางพารากลุ่มเกษตรกรทำ สวนป่าคลอก	ม.๒ ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๐	๑	๖๔๖.๓๕	นายวันทา ภูมรรตสุนันท์	B	๐๘๙-๒๐๓๑๑๓๒

ที่	ชื่อแปลง/ ชนิดสินค้า	พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกร (ราย)	จำนวนแปลง	พื้นที่ (ไร่)	ประธานแปลง	ชั้น คุณภาพ	โทรศัพท์
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๔ (จำนวน ๒ แปลง)								
๙	แปลงใหญ่ทุเรียนตำบลศรีสุนทร	ม.๒ ศรีสุนทร อ.กลาง จ.ภูเก็ต	๖๔	๑	๒๙๖.๕๐	นายกิตติสิทธิ์ ตามชู	A	๐๘๓-๐๗๖๘๔๔๔
๑๐	แปลงใหญ่ยางพารา ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	หมู่ ๗ ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๓๖	๑	๔๘๐	นายเกษม หวังจิตร	B	๐๖๒-๙๗๕๘๕๓๓
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๕ (จำนวน ๔ แปลง)								
๑๑	แปลงใหญ่ทุเรียน ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต	หมู่ที่ ๒ ต.เทพกระษัตรี อ.กลาง จ.ภูเก็ต	๓๔	๑	๒๓๗	นางสาวอรชร อินษาทร	B	๐๘๖-๙๕๑๘๗๕๑
๑๒	แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต	หมู่ที่ ๖ ต.กะทู้ อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต	๔๒	๑	๑,๐๐๒.๕๖	นายคณพศ แก้วประดับ	B	๐๘๕-๒๘๙๘๔๒๔
๓	แปลงใหญ่พริกไทย ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต	หมู่ ๒ ต.กะรน อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๓๐	๑	๑๐	นายสมโภชน์ อรรถธรรม	B	๐๘๗-๒๘๓๐๙๓๗
๑๔	แปลงใหญ่พืชผัก จังหวัดภูเก็ต	หมู่ ๑ ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๓๐	๑	๗๓.๒	นางสาวดาวนภา บุญพารอด	C	๐๘๐-๕๙๕๑๙๒๕
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๗ (จำนวน ๑ แปลง)								
๑๕	แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลไม้ขาว อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต	หมู่ ๔ ต.ศรีสุนทร อ.กลาง จ.ภูเก็ต	๓๑	๑	๓๑๖.๙๑	นางลัดดา สุเมธ	-	๐๘๗-๓๕๓๘๗๑๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๗. สินค้า OTOP ของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔๕ สินค้า OTOP ของจังหวัดภูเก็ต

สินค้า	กลุ่มเกษตรกรที่ผลิต	แหล่งรับซื้อวัตถุดิบ	การสนับสนุนของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
1.แชมพูสมุนไพร, สบู่, ถ่านคาร์บอนชาโค, น้ำผึ้งควั่นไม้	กลุ่มกู้กู่ว่มใจ	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	-
2.เครื่องประดับและ ผลิตภัณฑ์จากมุก	กลุ่มเปลือกหอยและไข่มุก	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อซื้อ เครื่องมืออุปกรณ์การผลิตและ จัดทำบรรจุภัณฑ์
3.ดอกไม้เกล็ดปลา	กลุ่มสตรีสหกรณ์บ่อแร่สันติสุข	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเพื่อทำศูนย์จำหน่าย ผลิตภัณฑ์,ปรับปรุงอาคารและ สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อ จัดทำบรรจุภัณฑ์
4.ผ้าบาติก , ผ้าแพ้นท์	กลุ่มอันดาบ่อแร่บาติก	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อ จัดทำบรรจุภัณฑ์

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ธันวาคม ๒๕๖๖

๖. โครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร

โครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรของจังหวัดภูเก็ต ที่สำคัญประกอบด้วย โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ทำเทียบเรือน้ำลึก ทำเทียบเรือประมง

ตารางที่ ๔๖ โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

ที่	ชื่อโรงงาน/ทะเบียน โรงงาน	ประกอบ กิจการ	สถานที่ตั้ง	ผู้ประกอบการ	ปริมาณวัตถุดิบที่ ใช้ในการผลิต (ตัน/วัน)
๑	บริษัทเช่าเทรินมารีน เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ๑๐๘๓๐๐๐๐๑๒๕๒๙๒ (๓-๑๕(๒)-๑/๒๙ก)	ผลิตปลาป่น	๖๓/๗๗ ม.๗ ถ.อนุภาษ ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : บริษัทเช่าเทรินมา รินเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด	ปลาเบญจพรรณ ใช้ทำปลาป่น (สำหรับอาหาร สัตว์) ๓,๕๐๐ ตัน
๒	บริษัทอุตสาหกรรมปลา ป่นภูเก็ต จำกัด ๑๐๘๓๐๑๐๐๑๒๕๑๕๐ (๓-๑๕(๒)-๑/๑๕ก)	ผลิตปลาป่น	๖๐/๕ ม.๔ ถ.ท่าเรือใหม่ ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : บริษัท อุตสาหกรรมปลา ป่นภูเก็ตจำกัด	ปลาสด-เศษปลา ๒๐,๐๐๐ ตัน
๓	ห้างหุ้นส่วนจำกัดปลา ป่นสินไพบูลย์ชัย	ผลิตปลาป่น	๖๒/๑ ม.๗ ถ.ท่าเรือใหม่ ต.รัชฎา	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : ห้างหุ้นส่วนจำกัด	ปลาสด-เศษปลา ๙,๕๐๐ ตัน

	๑๐๘๓๐๐๐๐๑๒๕๒๑๙ (๓-๑๕(๒)-๑/๒๑ก)		อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐	ปลาป่นสินไพบูลย์ ชัย	
๔	บริษัทสหยางภูเก็ต จำกัด ๑๐๘๓๐๐๐๑๘๒๕๔๘๖ (๓-๕๒(๓)-๑๘/๔๘ก)	ผลิตยางแท่ง ที.ที.อาร์.และ ยางแผ่น รมควัน	๔๔ ม.๕ ถ.เทพกระษัตรี ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต ๘๓๑๑๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : บริษัทสหยางภูเก็ต จำกัด	ยางแผ่นดิบ ๓๒,๐๐๐ ตัน
๕	บริษัทเกรทโกลฟ (ไทย แลนด์) จำกัด ๑๐๘๓๐๑๐๐๑๒๕๓๑๗ (๓-๕๒(๔)-๑/๓๑ก)	ผลิตถุงมือยาง กำลังการผลิต ๓๐ ล้านคู่/ปี	๑๘๐/๓ ม.๗ ถ.ศรีสุนทร ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต ๘๓๑๑๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : บริษัทเกรทโกลฟ (ไทยแลนด์) จำกัด	น้ำยางข้น ๓,๒๑๖ ตัน

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

ตารางที่ ๔๗ ทำเทียบเรือประมงที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทำประมงในจังหวัดภูเก็ต

ลำดับ	ชื่อทำเทียบเรือ	ที่ตั้ง
๑	ทำเทียบเรือประมงภูเก็ต	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๒	โชคภาณชิต	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๓	แพปลาชัยทวีกิจ	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๔	แพปลาสินไพบูลย์ชัย	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๕	แพแสงอรุณภูเก็ต	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๖	แพปลาทองสมุทร	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๗	หจก.ปลาป่นสินไพบูลย์ชัย	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๘	แพ ป.พิชัยนาวา	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๙	แพปลาโชคทวีภูเก็ต	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๐	เรืออ่องเจริญกิจ	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๑	ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต	บริเวณอ่าวมะขาม ตำบลวิชิต อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๒	ทำเทียบเรือคลองมุดง	บริเวณคลองมุดง ตำบลวิชิต อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๓	แพแสงอรุณภูเก็ต ๒	บริเวณถนนทำเทียบเรือรัชฎา ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๔	ส ธนาวุธชัยนาวิ	บริเวณอ่าวฉลอง ตำบลฉลอง อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๕	ท่าเรือภูเก็ตศรีไทย	บริษัทภูเก็ตศรีไทย จำกัด หมู่ที่ ๗ ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๖	กฤษฎาสากร	หมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต
๑๗	ชัยนุชิต	บริเวณท่าฉัตรไชย อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต
๑๘	ท่าฉัตรไชย	หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ที่มา : <https://fel.fisheries.go.th/pages/index.php?pages=Fisheriesport&pages=Fisheriesport>

๗. ด้านการจัดการที่ดิน

สรุปพื้นที่และผลการดำเนินงานจัดหาที่ดินในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต
พื้นที่จัดที่ดินแล้ว (มอบ ส.ป.ก.๔-๐๑)

๑. อำเภอเมืองภูเก็ต	จำนวน ๒๒๓ ราย	๒๗๒ แปลง	เนื้อที่ประมาณ ๔,๗๗๗ ไร่
๒. อำเภอกะทู้	จำนวน ๒๑๑ ราย	๒๕๓ แปลง	เนื้อที่ประมาณ ๓,๔๘๙ ไร่
๓. อำเภอถลาง	จำนวน ๓๒ ราย	๓๕ แปลง	เนื้อที่ประมาณ ๓๙๐ ไร่

พื้นที่จัดที่ดินแล้ว (มอบโนนดเพื่อการเกษตร)

๑. อำเภอเมืองภูเก็ต	จำนวน ๖๕ ราย	๖๙ แปลง	เนื้อที่ประมาณ ๖๐๗ ไร่
๒. อำเภอกะทู้	จำนวน ๕๒ ราย	๕๘ แปลง	เนื้อที่ประมาณ ๓๒๔ ไร่
๓. อำเภอถลาง	จำนวน - ราย	- แปลง	เนื้อที่ประมาณ - ไร่

ตารางที่ ๔๘ สรุปพื้นที่และผลการดำเนินงานจัดที่ดินในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	ตำบลตาม พ.ร.ฎ. ประกาศเขตฯ	พื้นที่ประกาศ เขตปฏิรูปฯ ตาม พ.ร.ฎ.	พื้นที่ที่นำมา ดำเนินการจัด ที่ดินได้	พื้นที่จัดที่ดินแล้ว (มอบ ส.ป.ก.๔-๐๑)			พื้นที่จัดที่ดินแล้ว (มอบ โฉนด เพื่อการเกษตร)			พื้นที่ คงเหลือ
				(ราย)	(แปลง)	(ไร่)	(ราย)	(แปลง)	(ไร่)	
เมืองภูเก็ต	รัชฎา	๒๗๔	๑๖๐	๘	๑๓	๑๖๐	-	-	-	-
	กะรน	๕,๔๕๙	๓,๔๐๔	๙๙	๑๒๙	๒,๗๔๔	๒๙	๓๑	๓๘๘	๒๗๒
	ฉลอง	๒,๐๖๐	๑,๓๔๖	๗๗	๙๑	๑,๒๐๔	๑๕	๑๖	๑๒๖	๑๖
	ราไวย์	๓,๓๕๔	๑,๕๗๘	๓๙	๓๙	๖๖๙	๒๑	๒๒	๙๓	๘๑๖
	เกาะแก้ว	๔๘๕	-	-	-	-	-	-	-	-
	วิชิต	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม อ.เมือง	๖ ตำบล	๑๑,๖๓๒	๖,๔๘๘	๒๒๓	๒๗๒	๔,๗๗๗	๖๕	๖๙	๖๐๗	๑,๑๐๔
กะทู้	กมลา	๔,๑๔๘	๙๑๑	๒๐	๒๓	๒๐๕	๓	๓	๓๑	๖๗๕
	กะทู้	๖,๑๙๔	๑,๒๙๒	๕๕	๖๓	๙๘๓	๔	๔	๕๕	๒๕๔
	ป่าตอง	๕,๘๐๐	๒,๙๙๘	๑๓๖	๑๖๗	๒,๓๐๑	๔๕	๕๑	๒๓๘	๔๕๙
รวม อ.กะทู้	๓ ตำบล	๑๖,๑๔๒	๕,๒๐๑	๒๑๑	๒๕๓	๓,๔๘๙	๕๒	๕๘	๓๒๔	๑,๓๘๘
ถลาง	เชิงทะเล	๑,๐๖๕	๔๔๔	๒๔	๒๖	๑๖๓	-	-	-	๒๘๑
	ศรีสุนทร	๙๕๐	๗๕๙	๔	๔	๔๙	-	-	-	๗๑๐
	ป่าคลอก	๑,๖๐๖	๑๗๘	๔	๕	๑๗๘	-	-	-	-
	เทพกระษัตรี	๙๗๗	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม อ.ถลาง	๔ ตำบล	๔,๕๙๘	๑,๓๘๑	๓๒	๓๕	๓๙๐	-	-	-	๙๙๑
รวมทั้งหมด	๑๓ ตำบล	๓๒,๓๗๒	๑๓,๐๗๐	๔๗๖	๕๖๐	๘,๖๕๖	๑๑๗	๑๒๗	๙๓๑	๓,๔๘๓

๘. ร้านอาหารที่เข้าร่วมโครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)

จังหวัดภูเก็ตมีร้านอาหารที่เข้าร่วมโครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant) จำนวน ๒๐ ร้าน แบ่งออกเป็น อำเภอเมืองภูเก็ต ๙ แห่ง อำเภอถลาง ๙ แห่ง และอำเภอกะทู้ ๒ แห่ง

ตารางที่ ๔๙ แสดงชื่อและที่อยู่ร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)

ที่	ชื่อร้าน	ที่อยู่
๑	โกแดงอาหารสี่ภาค	๑/๒๙ ถนนตรัง ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๘ ๑๗๑๙ ๕๒๓๗
๒	กันเอง แอทเพียร์	๔๔/๑ หมู่ ๕ ตำบลราไวย์ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐ ๗๖๓๘ ๑๗๑๕
๓	ชาห์มูโบราณกะทู้ แอนด์ เดอะคาเฟ่ (สาขาภัทพลาซ่า)	๑๔๓ ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐ ๗๖๓๒ ๑๔๗๕
๔	เปิดอย่างเมโทร	๑๘๕/๔๔ ถนนพังงา ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐ ๗๖๒๑ ๔๕๒๗
๕	We cafe สาขาสามกอง	๓ ซอยพวงทอง ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๘ ๒๔๑๘ ๓๕๕๕
๖	จินหู่ เต๋ยมซึ่ม	๑๐๑/๒ ถนนตรอกสุนอุทิศ ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๙ ๘๗๘๘ ๔๑๙๑
๗	สเติร์กมูมเมือง	๓๒/๘ หมู่ ๒ ถนนขวาง อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๘ ๗๘๘๑ ๑๗๘๕
๘	หมี่ตันโพธิ์สาขา ๓	๙/๑๐๘-๑๐๙ ถนนศักดิ์เดช ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง ภูเก็ต โทร ๐ ๗๖๒๑ ๖๒๙๓
๙	ไอ้โอ คาเฟ่ แอนด์ เรสเทอรองส์ สาขาสวนหลวง	๑/๑ ถนนวิรัชพงษ์หยก ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๙ ๙๓๑๒ ๕๕๕๒
๑๐	Talad อวานี พลัส ไม้ขาว คลับ ภูเก็ต	๘๘๗ หมู่ที่ ๓ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง โทร ๐ ๗๖๓๓ ๖๑๐๐
๑๑	La Sala โรงแรมอนันตรา รีสอร์ท แอนด์ สปา ภูเก็ต	๘๘๘ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง โทร ๐ ๗๖๓๓ ๖๑๐๐
๑๒	Sea Fire Salt โรงแรมอนันตรา รีสอร์ท แอนด์ สปา ภูเก็ต	๘๘๘ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง โทร ๐ ๗๖๓๓ ๖๑๐๐
๑๓	ครัวพระยาภูเก็ต	๒๑๖/๑๙ หมู่ที่ ๓ ซอยหัวท่า ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง โทร ๐๘ ๓๑๓๘ ๖๗๘๙
๑๔	บ้านหมุรมควัน	๓๕/๑๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง โทร ๐๙ ๙๓๖๙ ๙๒๔๗
๑๕	แพครัววิทย์ สาขาบ้านท่าเรือ	๑๗๖/๘ หมู่ที่ ๓ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง โทร ๐๘ ๙๖๔๖ ๒๖๔๐

ที่	ชื่อร้าน	ที่อยู่
๑๖	Sala Layan and Dee plee	๑๖๘ ม.๖ ซลาเย็น ๔ ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง โทร ๐ ๗๖๓๑ ๗๒๐๐
๑๗	วันดี สเต็ก สลัด	๙/๖๓ หมู่ที่ ๔ ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง โทร ๐๙ ๓๕๕๔ ๙๕๒๓
๑๘	กินดี Mini Cafe	๒๙/๒ หมู่ที่ ๓ ตำบลสาคร อำเภอถลาง โทร ๐๘ ๑๔๗๗ ๑๕๘๗
๑๙	ร้านส้มตำปูม้า ๒ กะทู้	๗๑/๑๐ ถนนวิชิตสงคราม ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ โทร ๐๘ ๑๖๐๗ ๘๖๖๓
๒๐	คุณแดงแซ่ปเวอร์	๒๖/๕ หมู่ที่ ๖ ถนนวิชิตสงคราม ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ โทร ๐๖ ๒๒๐๔ ๑๖๓๘

๙. โครงการส่งเสริมการบริโภคและการใช้วัตถุดิบสินค้า Q

ตลาดที่เข้าร่วมโครงการจำนวน ๓ ตลาด

๑.ตลาดเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี ที่อยู่ หมู่ที่ ๗ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต มีแผง/ร้านค้าที่ได้รับป้ายรับรองสถานที่จำหน่ายสินค้า Q จำนวน ๖ แผง

๒.ตลาดสดสาธารณะ ๑ มีแผง/ร้านค้าที่ได้รับป้ายรับรองสถานที่จำหน่ายสินค้า Q จำนวน ๕ แผง

๓. ตลาดสดสาธารณะ ๒ มีแผง/ร้านค้าที่ได้รับป้ายรับรองสถานที่จำหน่ายสินค้า Q จำนวน ๖ แผง

ร้านค้าหน้าฟาร์ม จำนวน ๕ ร้าน

๑.ร้าน จ.เจริญฟาร์ม

ที่ตั้ง ๑๔๘ หมู่ ๙ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง โทร ๐๘ ๙๕๘๖ ๓๐๐๒

ชนิดสินค้า ได้แก่ เห็ดนางฟ้า ข่า ชะอม ผักเหลียง พริกไทย มะนาว หน่อไม้

๒.นายชลอ การะเกด

ที่ตั้ง ๗๐/๒ หมู่ ๒ ตำบลปากคอก อำเภอถลาง โทร ๐๙ ๓๗๕๓ ๑๑๑๒

ชนิดสินค้า ได้แก่ ผักหวานป่า

๓.นายธีรภักดิ์ ลิ่มถิ่น/ฟาร์มผักสลัดไฮโดรโปนิกส์

ที่ตั้ง หมู่ ๗ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง โทร ๐๙ ๓๕๘๓ ๑๘๕๒

ชนิดสินค้า ได้แก่ ผักไฮโดรโปนิกส์

๔.นายสุทธิโชค ทศพรชัยพฤษณ์/Natural green

ที่ตั้ง ๕/๑๑ หมู่ ๓ ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๙ ๘๕๘๐ ๗๗๙๔

ชนิดสินค้า ได้แก่ ผักไฮโดรโปนิกส์

๕.ร้านสวนใจเขียว

ที่ตั้ง ๑๓ หมู่ที่ ๒ ซอยปลัดเจ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๖ ๕๓๔๘ ๖๓๙๒

ชนิดสินค้า ด้านพืช ได้แก่ ผักเหลียง ถั่วพู บวบ ถั่วพักยาว และด้านปศุสัตว์ ได้แก่ ไก่

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมด้าน
การเกษตรและสหกรณ์
ของจังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ เช่น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

ซึ่งจะวิเคราะห์ว่ามี จุดแข็ง จุดอ่อน อย่างไรในปัจจุบันทั้ง ๗ ประการ ประกอบด้วย

๑. กลยุทธ์ (Strategy)
๒. โครงสร้างขององค์กร (Structure)
๓. ระบบการปฏิบัติงาน (System)
๔. บุคลากร (Staff)
๕. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
๖. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
๗. ค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตารางที่ ๕๐ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey 7-S Framework

7-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
กลยุทธ์ (Strategy)	๑) สภาพภูมิประเทศของจังหวัดภูเก็ต มีความเหมาะสมต่อการปลูกพืช และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ๒) มีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับ GI ได้แก่ สับปะรดภูเก็ต ๓) มีท่าเทียบเรือประมง ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการรองรับการกระจาย/ขนถ่ายสินค้าประมง	๑) สภาพพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตไม่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสัตว์ ๒) ไม่มีระบบชลประทานเพื่อการเกษตร ๓) ดินขาดประสิทธิภาพในการอุ้มน้ำ มีการพังทลายตัวได้ง่าย
โครงสร้างขององค์กร (Structure)	๑) สินค้าเกษตรของจังหวัดภูเก็ตที่มีชื่อเสียง ได้แก่ สับปะรดภูเก็ต, ผักเหมียง, กุ้งมังกร, ปลาช่อนทะเล, แพะ, สัตว์ปีก, ส้มควาย, ทุเรียนพื้นเมือง, ผักลิ้นห่าน, ปลากระพงทอง, มะนาวเหลืองภูเก็ต และปลากะตัก (ปลาฉิ้งฉ้าง) ซึ่งสามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้ให้กับจังหวัดได้ ๒) มีสถานบรรจุสัตว์น้ำ (Packing House) เพื่อส่งออกต่างประเทศ	๑) จังหวัดภูเก็ตยังไม่มีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานไม่เพียงพอ ๒) จังหวัดภูเก็ตยังไม่มีผลิตภัณฑ์แพะได้รับมาตรฐานฮาลาล ๓) สับปะรดภูเก็ตมีการเปลี่ยนพื้นที่ปลูกอยู่เป็นประจำเนื่องจากจะต้องปลูกแซมยางที่อายุไม่เกิน ๓ ปี

7-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
ระบบการปฏิบัติงาน (System)	๑) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความพร้อมในการสนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่ ๒) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ตสามารถผลิตลูกพันธุ์สัตว์น้ำทะเลได้	๑) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งมีต้นทุนสูง
บุคลากร (Staff)	๑) เกษตรกรมีประสบการณ์และความรู้ในการทำการเกษตร ๒) มีปราชญ์เกษตรที่มีความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงแพะนม	๑) เกษตรกรยังขาดการนำนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต/แปรรูป
ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)	๑) เกษตรกรมีการพัฒนาสายพันธุ์แพะนมให้เหมาะสมกับการเลี้ยงเฉพาะถิ่น และมีชื่อเสียง ๒) เกษตรกรมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า	๑) จังหวัดภูเก็ต สามารถขยายพันธุ์กุ้งมังกร ได้แค่ระยะ phyllosoma
รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)	๑) มีอาสาสมัครเกษตรกร/เกษตรกรต้นแบบ/ศูนย์ ศพก. ในพื้นที่ที่ให้คำแนะนำแก่เกษตรกรได้	๑) ยังขาดจุดรับซื้อ หรือจุดรวบรวมผลผลิตภายในจังหวัด ๒) ขาดการเชื่อมโยงด้านการตลาดสินค้าเกษตรกับด้านการท่องเที่ยวชุมชน
ค่านิยมร่วม (Shared Values)	๑) เกษตรกรมีความตื่นตัวในการลดใช้สารเคมี และมีการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค	๑) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ และเกษตรกรรุ่นใหม่มีแนวโน้มทำการเกษตรลดลง ๒) เกษตรกรมีความเชื่อดั้งเดิมในการทำการเกษตร

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

๑. ปัจจัยด้านการเมือง (Political Factors) เช่น นโยบายของรัฐ ระบบการปกครอง เสถียรภาพด้านการเมือง ความร่วมมือระหว่างประเทศ
๒. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น การปรับอัตราภาษี อัตราดอกเบี้ย อัตราการจ้างงาน ภาวะทางเศรษฐกิจ
๓. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors) เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่านิยม การบริโภคอุปโภค
๔. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เช่น เครื่องจักรกลทางการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ
๕. ปัจจัยด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors) เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ระเบียบข้อบังคับด้านธุรกิจ
๖. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors) เช่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ธรรมชาติ

ตารางที่ ๕๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

PESTEL Analysis	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
ด้านการเมือง (Political Factors)	๑) นโยบายพัฒนาให้จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ เป็นโอกาสที่ดีของภาคการเกษตรของจังหวัดในการยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร	๑) การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนเปิดตลาดเสรีการค้า และบริการระหว่างกัน ทำให้สินค้าและบริการระหว่างกัน ทำให้สินค้าอาเซียนที่มีคุณภาพดีกว่าหรือถูกกว่าจะเข้ามาแข่งขันและแย่งตลาด
ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors)	๑) จังหวัดภูเก็ตได้รับการคัดเลือกจากยูเนสโกให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร Creative city of Gastronomy และเวลเนส ซิตี้ เมืองสุขภาวะที่ดี ๒) นักท่องเที่ยวให้ความสนใจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้น ๓) จังหวัดภูเก็ต มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวระดับโลก มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวภายในจังหวัด เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ปริมาณความต้องการบริโภคสินค้าเกษตรมีสูง ๔) จังหวัดภูเก็ตมีระบบการคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงทั้งทางบก สานามบินนานาชาติ ท่าเรือน้ำลึก	๑) ความผันผวนของราคาผลผลิตทางการเกษตร ๒) คู่แข่งทางการตลาดที่มีศักยภาพ เช่น ญี่ปุ่น จีน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย

PESTEL Analysis	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors)	๑) กระแสรักสุขภาพของผู้บริโภค ส่งผลให้การใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติมีแนวโน้มขยายตัวขึ้น ๒) กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าบนภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) เกษตรกรของจังหวัดภูเก็ต ประกอบอาชีพด้านการเกษตร เป็นอาชีพรอง
ด้านเทคโนโลยี (Technological Factors)	๑) มีเทคโนโลยีและเครื่องมือ ที่สนับสนุนด้านการเกษตร ๒) ปัจจุบันมีเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ช่วยให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายและสะดวกขึ้น ๓) การซื้อขายสินค้าเกษตรผ่านระบบออนไลน์	๑) การเข้าถึงและการนำเทคโนโลยีมาใช้ของเกษตรกร
ด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors)	๑) พ.ร.บ.มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ๒) พ.ร.บ.เกษตรพันธสัญญา	๑) กฎหมายระเบียบหรือข้อกำหนดของกฎหมายบางฉบับไม่เอื้อต่อการพัฒนาการเกษตร เช่น กฎหมายผังเมือง และกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ๒) เกษตรกรบางรายไม่สามารถขอมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรได้ เนื่องจากเป็นพื้นที่เช่าและไม่สามารถขอเอกสารสิทธิ์ที่ดินจากเจ้าของได้ ๓) การปรับใช้กฎหมายในการประกาศพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors)	๑) เกษตรกรให้ความสำคัญกับการทำการเกษตรแบบอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	๑) อุทสาหกรรมการท่องเที่ยว ส่งผลกระทบต่อมลภาวะทางทะเล ๒) ภาวะโลกร้อนทำให้อุณหภูมิ น้ำทะเลสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ๓) การขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ส่งผลให้มีการใช้น้ำในปริมาณที่เพิ่มขึ้น

การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

ตารางที่ ๕๒ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

ปัจจัยภายนอก	ปัจจัยภายใน จุดแข็ง (Strengths = S) ๑. จังหวัดภูเก็ตมีสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียงและเป็นอัตลักษณ์ (สับปะรดภูเก็ต, กุ้งมังกร, ปลาช่อนทะเล, ส้มควาย, ผักลิ้นห่าน, ปลากระพงทอง, มะนาวเหลืองภูเก็ต) ๒. จังหวัดภูเก็ตมีสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ (ผักเหมียง, แพะ ทุเรียนพื้นเมือง) ๓. จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ๔. จังหวัดภูเก็ตมีระบบการคมนาคมที่เชื่อมโยงกัน เช่น สนามบินพาณิชย์, ท่าเรือน้ำลึกและทางบก เพื่อส่งเสริมการนำเข้า และส่งออกสัตว์น้ำเศรษฐกิจ ๕. สภาพภูมิอากาศของจังหวัดภูเก็ตที่มีสภาพเป็นเกาะ เหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และส่งผลให้รสชาติของผลผลิตทางการเกษตรมีความแตกต่างกับจังหวัดอื่นๆ ๖. มีจุดเรียนรู้ด้านเกษตรเพื่อเป็นต้นแบบแก่เกษตรกร ๗. เกษตรกรต้นแบบมีองค์ความรู้/ภูมิปัญญาในการทำการเกษตร และสามารถถ่ายทอดสู่เกษตรกรรายอื่นได้ และมีปราชญ์เกษตรที่เลี้ยงแพะนม และมีการพัฒนาสายพันธุ์แพะนมท้องถิ่น ๘. มีตลาดรองรับสินค้าเกษตรทั้งภายในและภายนอกของจังหวัดภูเก็ต ๙. จังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพด้านการตลาดและผู้บริโภคมีกำลังที่สูง ๑๐. มีการส่งเสริมมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (Organic thailand PGS) และ GAP สำหรับตลาดสุขภาพของนักท่องเที่ยว ๑๑. จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ๑๒. จังหวัดภูเก็ตสามารถเพาะพันธุ์ลูกปลาช่อนทะเลได้ ๑๓. จังหวัดภูเก็ตมีฐานด้านทรัพยากรดินที่ช่วยในการวางแผนการผลิตของเกษตรกร ๑๔. ศักยภาพดินของจังหวัดภูเก็ตเหมาะสมสำหรับปลูกไม้ผล	จุดอ่อน (Weaknesses = w) ๑. ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตรเนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ และคนรุ่นใหม่มีแนวโน้มทำเกษตรลดลง ๒. ขาดแหล่งเงินทุน ดอกเบี้ยต่ำ ในการสนับสนุนการผลิตของเกษตรกร ๓. จังหวัดภูเก็ตมีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับมาตรฐานไม่เพียงพอ ๔. พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการทำการเกษตร แต่นำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เช่น บ้านจัดสรร ๕. พันธุ์กุ้งมังกรยังต้องอาศัยจากธรรมชาติและการนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น แพนชานิเย ออสเตรเลีย) ๖. จังหวัดภูเก็ตไม่มีพื้นที่ชลประทานเพื่อการเกษตร ๗. ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดภูเก็ตค่อนข้างสูงกว่าจังหวัดใกล้เคียง ๘. เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต/แปรรูป ๙. ขาดการเชื่อมโยงด้านการตลาดสินค้าเกษตรกับด้านการท่องเที่ยวชุมชน ๑๐. เกษตรกรบางรายทำการเกษตรในพื้นที่ไม่เหมาะสมตามศักยภาพของที่ดิน ๑๑. จังหวัดภูเก็ตไม่มีศูนย์กลางรวบรวมและกระจายสินค้าการเกษตรที่ได้มาตรฐาน (จุดขาย จุดรับซื้อ) ๑๒. เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกิน ๑๓. เกษตรกรบางส่วนที่ไม่มีพื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเอง ไม่สามารถที่จะขอมมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรได้เนื่องจากไม่มีสัญญาเช่า และหนังสือยินยอมจากเจ้าของที่ดิน ๑๔. จังหวัดภูเก็ต มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ๑๕. มีงบประมาณจำกัด สำหรับใช้ในการเฝ้าระวัง ค้นหา และป้องกันโรคระบาดที่สำคัญในสัตว์ในเชิงรุก ๑๖. การรวมกลุ่มของเกษตรกรยังไม่มีความเข้มแข็ง ๑๗. จุดจำหน่ายสับปะรดภูเก็ต GI ยังไม่เป็นที่รู้จักทำให้ผู้บริโภคไม่สามารถเข้าถึงสับปะรดภูเก็ต GI ได้ ๑๘. เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร ๑๙. สภาพพื้นที่ในเขตปฏิรูปที่ดิน ส่วนใหญ่ไม่เหมาะสมกับการเกษตร เนื่องจากเป็นพื้นที่ลาดชัน ๒๐. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรด้านการเกษตรจากจังหวัดมีแนวโน้มลดลง ๒๑. เกษตรกรยังขาดการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรในแปลงของตนเอง ๒๒. การแปรรูปสินค้าเกษตร ยังขาดการขอมมาตรฐาน อย. เนื่องจากมาตรฐาน อย. ในปัจจุบัน ค่อนข้างช่อยาก
---------------------	---	---

โอกาส (Opportunities = O) ๑. จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ตเป็นจำนวนมาก หลากหลายเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ๒. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/เชิงเกษตร/เชิงสุขภาพ/เชิงท่องเที่ยว เป็นโอกาสในการพัฒนาธุรกิจด้านการเกษตรต่อไป (ส่งเสริมอาหารเพื่อสุขภาพ อาหารเป็นยารักษาโรคอาหารสมุนไพร) ๓. ปัจจุบันมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ช่วยให้เข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายและสะดวกขึ้น ๔. มีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน มหาวิทยาลัย ที่สามารถสนับสนุนองค์ความรู้และการพัฒนานวัตกรรมทางด้านการเกษตร ๕. จังหวัดภูเก็ตได้รับการคัดเลือกจากยูเนสโกให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร Creative city of Gastronomy และเวลเนส ซิตี้ เมืองสุขภาพที่ดี ทำให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรเพื่อเป็นวัตถุดิบประกอบอาหาร เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวได้ ๖. ผู้บริโภคมีกระแสดังกล่าวต้องการบริโภคอาหารปลอดภัย ๗. มีช่องทางการตลาด เช่น ห้างโมเดิร์นเทรด	SO ๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด (สับปะรดภูเก็ต, ผักเหมียง, กุ้งมังกร, ปลาช่อนทะเล, พะ, สัตว์ปีก, ส้มควาย, ทุเรียนพื้นเมือง, ผักลิ้นห่าน, ปลาเกะพงทอง, มะนาวเหลืองภูเก็ต) ให้มีมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน S ๑,๒,๔,๘ /O ๓,๔ ๒. การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูป S ๑,๒,๗,๘/O ๒,๓,๔ ๓. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย S ๑,๒,๓,๗,๑๐ /O ๓,๔ ๔. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสานเพื่อเพิ่มรายได้ S ๑,๗,๘/O ๓,๔,๕ ๕. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางการเกษตรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว S ๔,๗/O ๑,๒ ๖. ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร S ๑,๒,๘,๙/O ๓,๔ ๗. เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตรให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้/แหล่งท่องเที่ยวของชุมชน S ๗,๘/O ๔ ๘. ส่งเสริมการทำเกษตรที่มุ่งเน้นการสร้างที่ยั่งยืนและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ผลิตและผู้บริโภค S๑๐/ O๖	WO ๑. อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ W ๕,๖,๑๐/O ๔ ๒. สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบครบวงจร (ผลิต แปรรูป ตลาด) แก่เกษตรกร/สถาบันเกษตรกร W ๘,๑๐,๑๘/O ๓,๔ ๓. เกษตรอัจฉริยะในการเพาะปลูก W ๘, /O ๓, ๔ ๔. พัฒนามาตรฐานการผลิตของเกษตรกร เช่น GAP ฮาลาล ออ. W ๑๕,๑๖,๑๘/O ๒,๔,๖ ๕. W ๓/O ๕, ๖ สร้างโรงฆ่าสัตว์ให้มีมาตรฐาน เพื่อรองรับอาหารปลอดภัย
อุปสรรค (Threats = T) ๑. ความผันผวนของราคาสินค้าเกษตรภายในประเทศและตลาดโลก ๒. ช่วงมรสุมเกิดคลื่นลมแรง ทำให้จำนวนเรือที่ออกทำประมงลดลง ส่งผลให้ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้น้อยลง ๓. พื้นที่พัฒนาแหล่งน้ำติดพื้นที่ป่าไม้ พื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่า และพื้นที่เอกชน ทำให้การพัฒนามีความลำบาก ๔. การขยายตัวของชุมชนเมืองทำให้พื้นที่ทำการเกษตรของจังหวัดลดลง ๕. ราคาสินค้าเกษตรไม่มีเสถียรภาพส่งผลกระทบต่อจิตใจของเกษตรกร ๖. ข้อกำหนดที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งออก (เกษตรกรไม่ทราบข้อกำหนด) ๗. สถานการณ์ความมั่นคงภายในจังหวัด ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวทำให้เที่ยวบินลดลง และการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศของจังหวัดภูเก็ตลดลง ๘. อาคารชลประทานเดิมที่ถล่มไปแล้ว ไม่มีการดูแลรักษาทำให้ใช้งานไม่ได้ ๙. ระเบียบ และกฎหมายของ สปบ ไม่เอื้อต่อสภาพพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ต ๑๐. ภาษีที่ดิน สปบ. ของจังหวัดภูเก็ต ราคาค่อนข้างสูงเนื่องจากราคาประเมินที่ดินของกรมธนารักษ์สูง ๑๑. มาตรการด้านภาษี เช่น การขึ้นภาษีสินค้าเกษตรของสหรัฐอเมริกา ๑๒. มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี เช่น EUDR ทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง ๑๓. การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ส่งผลกระทบต่อการผลิต เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน	ST ๑. สร้างผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้เป็นของที่ระลึก/ของฝาก ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต S ๑,๒,๗/T ๑ ๒. เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้บริโภครู้จักและเข้าถึงสินค้าเกษตรของจังหวัด S ๑,๒,๓,๗/T ๑, ๕ ๓. ขับเคลื่อนการใช้เครือข่ายปราชญ์/เกษตรกรต้นแบบในการถ่ายทอดองค์ความรู้การทำเกษตรให้แก่เกษตรกรทั่วไปและผู้สนใจ S ๗,๘ /T ๔ ๔. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค S ๗,๘,๙/ T ๕	WT ๑. การใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการเกษตรให้เหมาะสมกับพื้นที่ W ๗,๘/ T ๕ ๒. ปรับโครงสร้างการตลาดเพื่อเชื่อมโยงสินค้าเกษตรกับการท่องเที่ยว W ๙,๑๐/T ๒,๔ ๓. พัฒนาและฟื้นฟูเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และอุปโภคบริโภค W ๖/ T ๓ ๔. สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่ Smart Farmer W๑/ T๔ ๕. การทำเกษตรที่มุ่งเน้นการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ W ๖,๑๐,๑๙ T๓,๔ ๖. พัฒนาแหล่งน้ำเดิมให้ใช้งานได้มีประสิทธิภาพ W๖/ T ๓,๘

ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนา
การเกษตรและสหกรณ์ของ
จังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ ๔
ร่างแผนพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

**“เกษตรกรเข้มแข็ง ผลผลิตเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
ทรัพยากรสมดุลและยั่งยืน”**

๒. ตัวชี้วัดความสำเร็จและค่าเป้าหมาย

- ๒.๑ เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer จำนวน ๑๒ รายต่อปี
- ๒.๒ สถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา จำนวน ๓ กลุ่มต่อปี
- ๒.๓ สินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๕ ชนิด/ ต่อปี
- ๒.๔ แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ) จำนวน ๒๐ แปลง/๑๐ ฟาร์ม/๒ ฟาร์ม ต่อปี
- ๒.๕ แหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๓ อ่างเก็บน้ำ ต่อปี
- ๒.๖ ทรัพยากรดินได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๐๐ ไร่ ต่อปี
- ๒.๗ จำนวนครั้งในการดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ ๔ ครั้ง ต่อปี
- ๒.๘ การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร จำนวน ๑๐ กลุ่ม/๖๔๘ ไร่ ต่อปี
- ๒.๙ เกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ จำนวน ๕๐ ราย ต่อปี
- ๒.๑๐ บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน ๒๐ ราย ต่อปี
- ๒.๑๑ งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ จำนวน ๒ ผลงาน ต่อปี
- ๒.๑๒ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน จำนวน ๑ แหล่ง ต่อปี
- ๒.๑๓ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อตอบรับการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน ๑ ชนิด ต่อปี

๓. เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)

- ๓.๑ เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง และมีรายได้จากการทำการเกษตรเพิ่มขึ้น
- ๓.๒ สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดได้รับการพัฒนาการผลิต มีมาตรฐานความปลอดภัย และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- ๓.๓ มีการใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิต และอุปโภคบริโภค อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และยั่งยืน
- ๓.๔ มีตลาดรองรับสินค้าเกษตร

๔. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
เป้าหมาย

๑. เกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๒. เกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็น Smart Farmer
๓. เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer
๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อความยั่งยืน
๒. สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่ Smart Farmer
๓. ขับเคลื่อนการใช้เครือข่ายปราชญ์/เกษตรกรต้นแบบ/ศูนย์ ศพก. และศูนย์เครือข่าย
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีการพัฒนาอย่างมั่นคง และยั่งยืน
๕. ส่งเสริมการทำเกษตรที่มุ่งเน้นการสร้างความยั่งยืน และความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ผลิตและผู้บริโภค

โครงการสำคัญ

๑. โครงการพัฒนาศักยภาพชาวประมงเพื่อส่งเสริมอาชีพกลุ่มประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืน
- งบประมาณ ๕๔๑,๔๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๒. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่องและเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer & Young Smart Farmer)
- งบประมาณ ๕๙,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๓. โครงการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร
- งบประมาณ ๑๓๗,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน
- งบประมาณ ๑๙๗,๑๔๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๕. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้เกษตรกรชาวสวนยาง
- งบประมาณ ๑๑๕,๘๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต
๖. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
- งบประมาณ ๒๖๙,๗๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรักษาและยกระดับความเข้มแข็งสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร
- งบประมาณ ๓๗,๓๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งตามศักยภาพ
- งบประมาณ ๘๐,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
๙. โครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน
- งบประมาณ ๑๖๙,๕๓๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต
๑๐. โครงการรวมเกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน
- งบประมาณ ๑๑๑,๘๘๒ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงด้านอาหาร

เป้าหมาย

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและ/หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดตามความเหมาะสมของพื้นที่

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา
๒. จำนวนแปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ)

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด ให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูป
๓. เพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตร
๔. ส่งเสริมการวางแผนการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๕. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพด้านมาตรฐานและมีความปลอดภัย
๖. การควบคุมโรคระบาดทางการเกษตรของจังหวัด

โครงการสำคัญ

๑. โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีและเพิ่มทักษะการทำการประมงเพื่อพัฒนาอาชีพประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืน
- งบประมาณ ๙๕๖,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
ให้มีความสามารถในการแข่งขัน เชื่อมโยงการท่องเที่ยว
- งบประมาณ ๙๗๓,๓๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดแพะนมแพะเนื้อ เพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ
ท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต
- งบประมาณ ๗๖๘,๙๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๔. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดโรคเพื่อเสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร
- งบประมาณ ๑,๔๔๓,๑๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๕. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตผลิตภัณฑ์และการตลาดแพะเพื่อการแข่งขัน
และสนับสนุนการท่องเที่ยว
- งบประมาณ ๑,๑๖๘,๘๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๖. โครงการยกระดับมาตรฐานการผลิตทุเรียนพื้นเมืองของจังหวัดภูเก็ต
- งบประมาณ ๑๘๙,๘๗๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต

๗. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร
- งบประมาณ ๖๔๖,๘๔๕ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต
๘. โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยาง
- งบประมาณ ๑๔๔,๖๑๘ บาท หน่วยงานรับผิดชอบการยางแห่งประเทศไทย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน
เป้าหมาย

๑. ทรัพยากรด้านการผลิตในภาคเกษตรกรรมของจังหวัด ได้รับการอนุรักษ์ ปันฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา
๒. จำนวนทรัพยากรดินได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
๓. จำนวนครั้งในการดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ
๔. การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์ทรัพยากรดินและน้ำ
๒. ส่งเสริมการผลิตและการใช้อินทรีย์วัตถุเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน
๓. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภค
๔. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรประมงที่เสื่อมโทรม เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ
๕. ส่งเสริมการทำเกษตรที่มุ่งเน้นการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
๖. พัฒนาแหล่งน้ำเดิมให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการสำคัญ

๑. โครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการผลิตรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของจังหวัดภูเก็ต
กรณีพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการเลี้ยงกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Aquaculture)
- งบประมาณ ๘๐๓,๔๕๐ หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๒. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- งบประมาณ ๑,๗๙๘,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดภูเก็ต ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดภูเก็ต ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่า เขาพระแทว และโรงเรียนป่าคลอก
๓. โครงการฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน
- งบประมาณ ๒,๗๔๘,๓๔๕ หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
๔. โครงการส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร
- งบประมาณ ๔๗๘,๕๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
๕. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง
- งบประมาณ ๑,๔๖๔,๓๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเล ฝั่งอันดามัน และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต

๖. ซ่อมแซมโครงการฝายคลองพระแห้วพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลเทพกระษัตรี
 - งบประมาณ ๘๖๗,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการชลประทานภูเก็ต
๗. ซ่อมแซมอาคารรับน้ำขุมน้ำสรรพสามิต ตำบลกะทู้
 - งบประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการชลประทานภูเก็ต
๘. โครงการทำนบกั้นบ้านควนตาแท่นพร้อมระบบส่งน้ำ
 - งบประมาณ ๒๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการชลประทานภูเก็ต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เป้าหมาย

๑. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรของจังหวัด
๒. พัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเพื่อขยายผลสู่เกษตรกร

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้
๒. จำนวนบุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๓. จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบครบวงจร (ผลิต, แปรรูป, ตลาด)
๒. พัฒนาเกษตรกรอัจฉริยะและใช้นวัตกรรมในการผลิตทางการเกษตร
๓. พัฒนางานวิจัยบุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ให้ก้าวหน้าเทคโนโลยีสมัยใหม่และพัฒนาเกษตรกรในการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง
๔. ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

โครงการสำคัญ

๑. โครงการบริหารจัดการศูนย์บริการวิชาการเกษตรและอาหารอันดามัน
 - งบประมาณ – หน่วยงานรับผิดชอบ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน
 - งบประมาณ ๒๗๑,๗๔๕ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
๓. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
 - งบประมาณ ๗๒,๓๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
๔. เทคโนโลยีการใช้อยู่ในสับประรดภูเก็ตในสภาพพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
 - งบประมาณ ๒๐๕,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต
๕. ผลผลิตกิ่งตางพาราพันธุ์ดี
 - งบประมาณ ๑๗๗,๗๔๔ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

เป้าหมาย

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้เป็นจุดเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
๒. ผลិតภัณฑ์ทางการเกษตรได้รับการพัฒนาเป็นของที่ระลึก เพื่อสร้างรายได้แก่เกษตรกร

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน
๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อตอบรับการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่ม

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางการเกษตรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
๒. เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตรให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้แหล่งท่องเที่ยวของชุมชน
๓. ส่งเสริมตลาดเพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเป็นของที่ระลึกกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรของจังหวัด
๕. ส่งเสริมและพัฒนาอ่างเก็บน้ำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว และจัดทำพื้นที่เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตรในพื้นที่อ่างเก็บน้ำ

โครงการสำคัญ

๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตและส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งมังกร ๗ สี ภูเก็ต เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
- งบประมาณ ๑,๒๖๗,๘๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่งภูเก็ต
๒. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว
- งบประมาณ ๒,๘๖๖,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเส้นทางกุ้งมังกรเจ็ดสี ณ ภูเก็ต
- งบประมาณ ๙๖๒,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๔. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนของสถาบันเกษตรกรและสมาชิก
- งบประมาณ ๑๘,๗๕๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
๕. โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววิถีเกษตร
- งบประมาณ ๗๘,๕๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๖. โครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตร
- งบประมาณ ๑๘๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต

๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ

แผนระดับ ๑	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน - เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น - ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า - ประเด็นย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ
------------	---

แผนระดับ ๒	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร - เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น - แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรปลอดภัย - เป้าหมายแผนย่อย สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น - แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน	แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ - เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (High Value Added) - ประเด็นสำคัญ - ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ ไปสู่การปลูกพืช เลี้ยงปศุสัตว์และประมงที่มีมูลค่าสูง - สนับสนุนการทำเกษตรแบบรวมผลิตและรวมจำหน่าย - พัฒนากลัสเตอร์พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และส่งเสริมให้มีความหลากหลายทางชีวภาพการเกษตร (Agricultural Biodiversity)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) - หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง - เป้าหมายการพัฒนา มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น - แนวทางการพัฒนา การยกระดับขีดความสามารถ ของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
------------	--	--	---

แผนระดับ ๓	แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต <u>เป้าหมายการพัฒนา</u> “ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การศึกษา นวัตกรรมบริการในระดับมาตรฐานนานาชาติและการพัฒนาที่ยั่งยืน” <u>ประเด็นการพัฒนา</u> การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ <u>เป้าหมายการพัฒนา</u> “ ศูนย์กลางการท่องเที่ยว เน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน ” <u>ประเด็นการพัฒนา</u> ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ	แผนพัฒนาภาคใต้ <u>มุ่งสู่การพัฒนาเป็น</u> “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค” <u>แนวทางการพัฒนา</u> พัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรหลักของภาค	แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี” ยกระดับคุณภาพสินค้าหลักของจังหวัดชยันนาทให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG “เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม” การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
------------	---	--	---	--	---

สาระสำคัญ แผนพัฒนา การเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด “เกษตรกรเข้มแข็ง ผลิตผลเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทรัพยากรสมดุลและยั่งยืน”	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ๒.๑ เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer จำนวน ๑๒ รายต่อปี ๒.๒ สถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา จำนวน ๓ กลุ่มต่อปี ๒.๓ สินค้าเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๕ ชนิด/ปี ๒.๔ แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ) จำนวน ๒๐ แปลง/๑๐ ฟาร์ม/๒ ฟาร์ม ต่อปี ๒.๕ แหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๓ อ่างเก็บน้ำ ต่อปี ๒.๖ ทรัพยากรดินได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๐๐ ไร่ ต่อปี ๒.๗ จำนวนครั้งในการดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ ๔ ครั้ง ต่อปี ๒.๘ การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร จำนวน ๑๐ กลุ่ม/๖๔๘ ไร่ ต่อปี ๒.๙ เกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ จำนวน ๕๐ ราย ต่อปี ๒.๑๐ บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน ๒๐ ราย ต่อปี ๒.๑๑ งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ จำนวน ๑ ผลงาน ต่อปี ๒.๑๒ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน จำนวน ๑ แหล่ง ต่อปี ๒.๑๓ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อตอบรับการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน ๑ ชนิด ต่อปี
--	--	---

ประเด็นการพัฒนา ด้านการเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัด	๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบัน เกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง	๒. การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการ จัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร	๓. พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน	๔. เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม	๕. พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

โครงการสำคัญ	๑. โครงการพัฒนาศักยภาพชาวประมงเพื่อ ส่งเสริมอาชีพกลุ่มประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืน ๒. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง และเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer & Young Smart Farmer) ๓. โครงการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร ๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ๕. โครงการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรตามอัต ลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๖. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร ๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรักษาและ ยกระดับความเข้มแข็งสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์/กลุ่ม เกษตรกรให้มีความเข้มแข็งตามศักยภาพ ๙. โครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน ๑๐. โครงการวนเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรและ ผลิตภัณฑ์สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการ ท่องเที่ยว ๒. โครงการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็น แหล่งอาหารโปรตีนสำหรับการบริโภคและ สร้างรายได้ภายในครัวเรือนและโรงเรียน ศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการท่องเที่ยว ๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาด แพะนมแพะเนื้อ เพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต ๔. โครงการบริหารจัดการแปลงแห่งอนาคต (Fusion Farm) ๕. โครงการส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการค้าและ ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่าในภูมิภาค อาเซียน (Tuna Hub Asean) ๖. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดโรคเพื่อ เสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร ๗. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาด แพะนมแพะเนื้อเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต ๘. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดโรคเพื่อ ผู้บริโภคปลอดภัย ๙. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่ มาตรฐาน ๑๐. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้า เกษตร ๑๑. โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยาง	๑. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ๒. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขต ชลประทาน ๓. โครงการฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน ๔. โครงการส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมี ทางการเกษตร ๕. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง ๖. ซ่อมแซมโครงการฝายคลองพระแทวพร้อมระบบส่ง น้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลเทพกระษัตรี ๗. ซ่อมแซมอาคารรับน้ำขุมน้ำสรรพสามิต ตำบลกะทู้ ๘. ทำนบดินบ้านควนตาแทนพร้อมระบบส่งน้ำ	๑. โครงการบริหารจัดการศูนย์บริการวิชาการเกษตร และอาหารอินตามัน ๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน ๓. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์ เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ๔. โครงการเทคโนโลยีการใช้อยู่ในสับประรดภูเก็ตใน สภาพพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ๕. ผลิตภัณฑ์ยางพันธุ์ดี	๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตและส่งเสริม การเลี้ยงกุ้งมังกร ๗ สี ภูเก็ต เพื่อสนับสนุน การท่องเที่ยว ๒. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตกุ้งมังกร กุ้งแชบ๊วย และสัตว์น้ำที่มีศักยภาพใน การแข่งขันเพื่อสนับสนุน การ ท่องเที่ยว ๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมง สนับสนุนการท่องเที่ยว ๔. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมง สนับสนุนการท่องเที่ยว กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเส้นทางกุ้ง มังกรเจ็ดสี ณ ภูเก็ต ๕. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตรของชุมชน ๖. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนของสถาบัน เกษตรกรและสมาชิก ๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยววิถีเกษตร ๘. โครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้าน การเกษตร

เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และ สถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง	๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer (ราย)	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๖๐
	๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา (กลุ่ม)	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต และการจัดการสินค้าเกษตรและความ มั่นคงด้านอาหาร	๑. จำนวนสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา (ชนิด)	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕
	๒. จำนวนแปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ)	๒๐/๑๐/๒	๒๐/๑๐/๒	๒๐/๑๐/๒	๒๐/๑๐/๕	๒๐/๑๐/๕	๑๐๐/๕๐/๑๖
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมี ประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน	๑. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา (อ่างเก็บน้ำ)	๓	๓	๓	๓	๓	๓
	๒. จำนวนทรัพยากรดินได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น (ไร่)	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๒๐๐	๖๐๐
	๓. จำนวนครั้งในการดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ	๔	๔	๔	๔	๔	๒๐
	๔. การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร (กลุ่ม/จำนวนไร่)	๑๐/๖๔๘	๑๐/๖๔๘	๑๐/๖๔๘	๑๐/๖๔๘	๑๐/๖๔๘	๕๐/๓,๒๔๐

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาค การเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	๑. จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ (ราย)	-	-	๕๐	๕๐	๕๐	๑๕๐
	๒. จำนวนบุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (ราย)	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
	๓. จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ (ผลงาน)	-	-	๔	๒	๒	๘
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว	๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน (แหล่ง)	๑	๑	๑	๑	๑	๕
	๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อตอบรับการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่ม (ชนิด)	๑	๑	๑	๑	๑	๕

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง								
๑. โครงการพัฒนาศักยภาพ ชาวประมงเพื่อส่งเสริมอาชีพ กลุ่มประมงพื้นบ้าน อย่างยั่งยืน	งบ อปท.	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	๕๔๑,๔๐๐	-	-	-	๕๔๑,๔๐๐
๒. โครงการพัฒนาเกษตรกร ปราดเปรื่องและเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer & Young Smart Farmer)	งบกรม	สำนักงานเกษตร จังหวัดภูเก็ต	๖๒,๐๐๐	๖๒,๐๐๐	๕๙,๐๐๐	๕๙,๐๐๐	๕๙,๐๐๐	๓๐๑,๐๐๐
๓. โครงการพัฒนาความ เข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๑๒๑,๕๐๐	๑๒๑,๕๐๐	๑๓๗,๐๐๐	๑๓๗,๐๐๐	๑๓๗,๐๐๐	๖๕๔,๐๐๐
๔. ส่งเสริมและพัฒนา ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๑๐๗,๔๕๕	๑๐๗,๔๕๕	๑๙๗,๑๔๐	๑๙๗,๑๔๐	๑๙๗,๑๔๐	๘๐๖,๓๓๐
๕. โครงการพัฒนาการผลิต เกษตรอินทรีย์	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๑๖,๗๑๐	๑๖,๗๑๐	๑๖,๗๑๐	๑๖,๗๑๐	๑๖,๗๑๐	๘๓,๕๕๐
๖. โครงการเกษตรกรได้รับ การส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพ	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๓๙,๗๘๐	๓๙,๗๘๐	๓๖,๐๐๐	๓๖,๐๐๐	๓๖,๐๐๐	๑๘๗,๕๖๐
๗. โครงการส่งเสริมและ พัฒนาอาชีพให้เกษตรกร ชาวสวนยาง	งบกรม	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดภูเก็ต	๑๑๕,๘๐๐	๑๑๕,๘๐๐	๑๑๕,๘๐๐	๑๑๕,๘๐๐	๑๑๕,๘๐๐	๕๗๙,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๘. ส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๘๕,๐๐๐
๙. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรักษาและยกระดับความเข้มแข็งสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๓๗,๓๐๐	๓๗,๓๐๐	๓๗,๓๐๐	๓๗,๓๐๐	๓๗,๓๐๐	๑๘๖,๕๐๐
๑๐. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งตามศักยภาพ	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๘๐,๒๐๐	๘๐,๒๐๐	๘๐,๒๐๐	๘๐,๒๐๐	๘๐,๒๐๐	๔๐๑,๐๐๐
๑๑. โครงการแก้ไขปัญหาหนี้สินและพัฒนาคุณภาพชีวิตสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรด้วยระบบสหกรณ์	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๕,๒๗๐	๑๕,๒๗๐	๑๕,๒๗๐	๑๕,๒๗๐	๑๕,๒๗๐	๗๖,๓๕๐
๑๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๐,๓๐๐	๑๐,๓๐๐	๑๐,๓๐๐	๑๐,๓๐๐	๑๐,๓๐๐	๕๑,๕๐๐
๑๓. โครงการสร้างเกษตรกรปรารถพร้อม (Smart Farmer)	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๑๐๒,๕๐๐
๑๔. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๙๖,๗๐๐	๒๙๖,๗๐๐	๓๗๗,๐๐๐	๓๗๗,๐๐๐	๓๗๗,๐๐๐	๘๒๔,๔๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๕. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๒๘,๕๐๐	๒๘,๕๐๐	๒๘,๕๐๐	๒๘,๕๐๐	๒๘,๕๐๐	๑๔๒,๕๐๐
๑๖. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๒๔,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๑๒๑,๐๐๐
๑๗. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๓๒,๘๕๐	๓๒,๘๕๐	๓๒,๘๕๐	๓๒,๘๕๐	๓๒,๘๕๐	๓๖๔,๒๕๐
๑๘. โครงการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มการผลิตด้านประมง	งบกรม	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๓๑๐,๕๐๐	๓๑๐,๕๐๐	๓๑๐,๕๐๐	๓๑๐,๕๐๐	๓๑๐,๕๐๐	๑,๕๓๐,๐๐๐
๑๙. โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๓,๐๙๐	๓,๐๙๐	๓,๐๙๐	๓,๐๙๐	๓,๐๙๐	๑๕,๔๕๐
๒๐. โครงการพัฒนาเกษตรกรมั่งคั่งยั่งยืน (เกษตรผสมผสาน)	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๕,๔๔๐	๕,๔๔๐	๕,๔๔๐	๕,๔๔๐	๕,๔๔๐	๒๗,๒๐๐
๒๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๖,๔๐๐	๖,๔๐๐	๖,๔๐๐	๖,๔๐๐	๖,๔๐๐	๓๒,๐๐๐
๒๒. โครงการเสริมสร้างการจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อการจัดการเศรษฐกิจระดับครัวเรือน	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๑๒,๙๖๐	๑๒,๙๖๐	๑๒,๙๖๐	๑๒,๙๖๐	๑๒,๙๖๐	๖๔,๘๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๓. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๑๐๐,๕๐๐
๒๔. โครงการพัฒนาธุรกิจชุมชนในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบกรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๑๗๓,๖๖๐	๑๗๓,๖๖๐	๑๗๓,๖๖๐	๑๗๓,๖๖๐	๑๗๓,๖๖๐	๘๖๘,๓๐๐
๒๕. ส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบกรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๑๖๙,๕๓๐	๑๖๙,๕๓๐	๑๖๙,๕๓๐	๑๖๙,๕๓๐	๑๖๙,๕๓๐	๘๔๗,๖๕๐
๒๖. โครงการส่งเสริมระบบวนเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบกรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๑๑๑,๘๘๒	๑๑๑,๘๘๒	๑๑๑,๘๘๒	๑๑๑,๘๘๒	๑๑๑,๘๘๒	๕๕๙,๔๑๐
๒๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรทฤษฎีใหม่ในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบกรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๓๑,๒๐๐	๓๑,๒๐๐	๓๑,๒๐๐	๓๑,๒๐๐	๓๑,๒๐๐	๑๕๖,๐๐๐
๒๘. โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๘๒,๖๐๐	๘๒,๖๐๐	๘๒,๖๐๐	๘๒,๖๐๐	๘๒,๖๐๐	๔๑๓,๐๐๐
๒๙. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และ สถาบันเกษตรกร (smart farmer)	งบกรม	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต	๕๖,๓๓๑	๕๖,๓๓๑	๖๑,๔๙๔	๖๑,๔๙๔	๖๑,๔๙๔	๒๙๗,๑๔๔
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร								
๑. โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีและเพิ่มทักษะการทำประมงเพื่อพัฒนาอาชีพประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืน	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	-	-	-	๙๕๖,๐๐๐	๙๕๖,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตผลิตภัณฑ์และการตลาดเพื่อการแข่งขันและสนับสนุนการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	-	-	๑,๑๖๘,๘๐๐	-	๑,๑๖๘,๘๐๐
๓. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดโรคเพื่อเสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	-	-	๑,๔๔๓,๑๐๐	-	๑,๔๔๓,๑๐๐
๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ เชื่อมโยงการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	-	-	-	๑,๗๘๒,๐๐๐	๓๗๖,๘๐๐	๒,๑๕๘,๘๐๐
๕. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	-	-	๙๗๓,๓๐๐	-	-	๙๗๓,๓๐๐
๖. โครงการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นแหล่งอาหารโปรตีนสำหรับการบริโภคและสร้างรายได้ภายในครัวเรือนและโรงเรียน	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	๒๒๕,๑๐๐	๓๙๙,๙๐๐	-	-	๓๙๙,๙๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๗. โครงการบริหารจัดการแปลงแห่งอนาคต (Fusion Farm)	งบพัฒนาจังหวัด	๑) สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ ๒) สำนักงานเกษตรจังหวัด ๓) สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ๔) สำนักงานประมงจังหวัด ๕) สถานีพัฒนาที่ดิน ๕) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร	-	๑๘๙,๖๐๐	-	-	-	๑๘๙,๖๐๐
๘. โครงการส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการค้าและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่าในภูมิภาคอาเซียน (Tuna Hub Asean)	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	-	๒๕๖,๒๐๐	-	-	๒๕๖,๒๐๐
๙. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดโรคเพื่อเสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	-	๑,๔๔๓,๑๐๐	-	-	๑,๔๔๓,๑๐๐
๑๐. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดแพะนมแพะเนื้อเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	๑,๘๐๓,๕๐๐	๗๖๘,๙๐๐	-	๓๐๕,๓๐๐	๒,๘๗๗,๙๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตพืชอัตลักษณ์จังหวัดภูเก็ต (ทุเรียนส้มควาย) ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	-	๑,๐๑๐,๐๐๐	-	-	-	๑,๐๑๐,๐๐๐
๑๒. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดโรคเพื่อผู้บริโภคปลอดภัย	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	๕,๓๑๓,๔๐๐	-	-	-	๕,๓๑๓,๔๐๐
๑๓. โครงการยกระดับมาตรฐานการผลิตทุเรียนพื้นเมืองของจังหวัดภูเก็ต	งบพัฒนาจังหวัด	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	-	-	-	-	๑๘๖,๘๗๐	๑๘๖,๘๗๐
๑๔. โครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเสื่อไก่ใช้สินค้า Q (Q Restaurant)	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๑๐๒,๕๐๐
๑๕. โครงการส่งเสริมการบริโภคและใช้วัตถุดิบสินค้า Q	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๗๐,๐๐๐
๑๖. โครงการขับเคลื่อนการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๘๓,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๗. ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นเพื่อเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานเศรษฐกิจสร้างสรรค์	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๓๒,๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐	๑,๑๖๐,๐๐๐
๑๘. โครงการส่งเสริมการจัดการสุขภาพพืชเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๑๗๘,๕๔๐	๑๗๘,๕๔๐	๑๗๘,๕๔๐	๑๗๘,๕๔๐	๑๗๘,๕๔๐	๘๙๒,๗๐๐
๑๙. โครงการทดสอบและถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๙๙,๗๐๐	๙๙,๗๐๐	๙๙,๗๐๐	๙๙,๗๐๐	๙๙,๗๐๐	๔๙๘,๕๐๐
๒๐. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์เกษตรเพื่อลดการสูญเสีย	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๑๐๒,๕๐๐
๒๑. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐
๒๒. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรกิจกรรมพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน GAP	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๒๕๕,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๓. โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๑๓,๓๒๐	๒๑๓,๓๒๐	๘๗,๕๐๐	๘๗,๕๐๐	๘๗,๕๐๐	๖๘๙,๑๔๐
๒๔. โครงการส่งเสริมการอารักขาพืชเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๖๓,๖๐๐	๖๓,๖๐๐	๖๓,๖๐๐	๖๓,๖๐๐	๖๓,๖๐๐	๓๑๘,๐๐๐
๒๕. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าสมุนไพรคุณภาพ	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๘๗,๕๐๐	๘๗,๕๐๐	๘๗,๕๐๐	๘๗,๕๐๐	๘๗,๕๐๐	๔๓๗,๕๐๐
๒๖. โครงการคนภูเก็ตปลูกผักกินเอง	งบ อปท.	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๘๗,๐๐๐	-	-	-	-	๒๘๗,๐๐๐
๒๗. คนภูเก็ตปลูกพืชอาหารปลอดภัยจากสารพิษ	งบ อปท.	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	-	๙๗๐,๓๐๐	-	-	-	๙๗๐,๓๐๐
๒๘. โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรในสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๒๙. โครงการส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ในสถาบันเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๖,๗๐๐	๖,๗๐๐	๖,๗๐๐	๖,๗๐๐	๖,๗๐๐	๓๓,๕๐๐
๓๐. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๔๒,๕๖๐	๔๒,๕๖๐	๔๒,๕๖๐	๔๒,๕๖๐	๔๒,๕๖๐	๒๑๒,๘๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๓๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐
๓๒. โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๑๖๒,๓๐๐	๑๖๒,๓๐๐	๑๖๒,๓๐๐	๑๖๒,๓๐๐	๑๖๒,๓๐๐	๘๑๑,๕๐๐
๓๓. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๒๖๗,๔๐๐	๒๖๗,๔๐๐	๒๖๗,๔๐๐	๒๖๗,๔๐๐	๒๖๗,๔๐๐	๑,๓๓๗,๐๐๐
๓๔. โครงการพัฒนาศักยภาพการปศุสัตว์	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๔๐๓,๑๐๐	๔๐๓,๑๐๐	๔๐๓,๑๐๐	๔๐๓,๑๐๐	๔๐๓,๑๐๐	๒,๐๑๕,๕๐๐
๓๕. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบกรม	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๙,๐๐๐๐
๓๖. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่งอันดามัน	๑,๐๗๒,๗๐๐	๑,๐๗๒,๗๐๐	๑,๐๗๒,๗๐๐	๑,๐๗๒,๗๐๐	๑,๐๗๒,๗๐๐	๕,๓๖๓,๕๐๐
๓๗. เฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค และเชื้อดื้อยาในสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	๑,๓๒๗,๖๙๓	๑,๓๒๗,๖๙๓	๑,๓๒๗,๖๙๓	๑,๓๒๗,๖๙๓	๑,๓๒๗,๖๙๓	๖,๖๓๘,๔๖๕
๓๘. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	๔๗๗,๖๕๒	๔๗๗,๖๕๒	๔๗๗,๖๕๒	๔๗๗,๖๕๒	๔๗๗,๖๕๒	๒,๓๘๘,๒๖๐
๓๙. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าประมง	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	๑๘๖,๗๐๐	๑๘๖,๗๐๐	๑๘๖,๗๐๐	๑๘๖,๗๐๐	๑๘๖,๗๐๐	๙๓๓,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๔๐. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบกรม	ด้านตรวจประมงภูเก็ต	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๘๓๕,๐๐๐
๔๑. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๔,๗๓๐	๔,๗๓๐	๔,๗๓๐	๔,๗๓๐	๔,๗๓๐	๒๓,๖๕๐
๔๒. โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๔,๓๐๐	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๒๑,๕๐๐
๔๓. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๖๔๖,๘๔๕	๖๔๖,๘๔๕	๖๔๖,๘๔๕	๖๔๖,๘๔๕	๖๔๖,๘๔๕	๓,๒๓๔,๒๒๕
๔๔. การตรวจปัจจัยการผลิต/ศัตรูพืช ออกใบรับรองและควบคุมกำกับดูแลตามพ.ร.บ.	งบกรม	ด้านตรวจพืชทำอากาศยานภูเก็ต	๓๙๓,๓๑๐	๓๙๓,๓๑๐	๓๙๓,๓๑๐	๓๙๓,๓๑๐	๓๙๓,๓๑๐	๑,๙๖๖,๕๕๐
๔๕. การตรวจปัจจัยการผลิต/ศัตรูพืช ออกใบรับรองและควบคุมกำกับดูแลตามพ.ร.บ.	งบกรม	ด้านตรวจพืชทำอากาศยานภูเก็ต	๑๕๕,๕๑๐	๑๕๕,๕๑๐	๑๕๕,๕๑๐	๑๕๕,๕๑๐	๑๕๕,๕๑๐	๗๗๗,๕๕๐
๔๖. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยาง	งบกรม	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดภูเก็ต	๑๔๔,๖๑๘	๑๔๔,๖๑๘	๑๒๒,๘๑๖	๑๒๒,๘๑๖	๑๒๒,๘๑๖	๖๕๗,๒๓๔

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๔๗. ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านอุตสาหกรรมยางและเศรษฐกิจยาง	งบกรม	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดภูเก็ต	๑๗,๒๒๔	๑๗,๒๒๔	๕๑,๐๐๓	๕๑,๐๐๓	๕๑,๐๐๓	๑๘๗,๔๕๗
๔๘. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและการขนส่งของสหกรณ์เพื่อเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการ	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๗,๗๐๐	๗,๗๐๐	๗,๗๐๐	๗,๗๐๐	๗,๗๐๐	๓๘,๕๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน								
๑. โครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการผลิตรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของจังหวัดภูเก็ต กรณีพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการเลี้ยงกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Aquaculture)	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	-	-	-	๘๐๓,๔๕๐	๘๐๓,๔๕๐
๒. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	งบพัฒนาจังหวัด	๑. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ๒. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดภูเก็ต	-	-	-	-	๑,๗๙๘,๐๐๐	๑,๗๙๘,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
		๓. ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและ สัตว์ป่าเขาพระแทว ๔. โรงเรียนป่าคดลอก						
๓. โครงการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ สมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรม ราชกุมารี	งบพัฒนา จังหวัด	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรภูเก็ต	-	-	-	๑๕๖,๓๐๐	-	๑๕๖,๓๐๐
๔. โครงการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ สมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรม ราชกุมารี	งบพัฒนา จังหวัด	๑. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรภูเก็ต ๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ๓. ศูนย์ปฏิบัติการอุทยาน แห่งชาติทางทะเลที่ ๒ จังหวัดภูเก็ต ๔. ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและ สัตว์ป่าเขาพระแทว ๕. สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดภูเก็ต ๖. สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	-	๔,๓๗๒,๕๓๐	๒,๔๑๔,๕๙๕	-	-	๖,๗๘๗,๑๒๕

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๕. โครงการส่งเสริมการปลูกทุเรียนบนเกาะภูเก็ด สร้างเศรษฐกิจและความสมดุลของระบบนิเวศ	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๗๕,๐๐๐	-	-	-	-	๒๗๕,๐๐๐
๖. จัดระเบียบการทำประมง	งบกรม	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๘,๔๐๐	๘,๔๐๐	๘,๔๐๐	๘,๔๐๐	๘,๔๐๐	๔๒,๐๐๐
๗. ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๗๓,๘๐๐	๗๓,๘๐๐	๗๓,๘๐๐	๗๓,๘๐๐	๗๓,๘๐๐	๓๖๙,๐๐๐
๘. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๓๕๐,๒๐๐	๒๑,๐๐๐	-	-	-	๓๗๑,๒๐๐
๙. การบริหารจัดการทรัพยากรดินระดับตำบล	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๗๐,๐๐๐	-	-	-	-	๗๐,๐๐๐
๑๐. พัฒนาคุณภาพดินในระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๖,๘๐๐	๑๖๖,๕๐๐	๗๔,๓๘๐	๗๔,๓๘๐	๗๔,๓๘๐	๓๙๖,๔๔๐
๑๑. การยกระดับการพัฒนาหมอดินอาสาเพื่อมีส่วนร่วมและต่อยอดศูนย์ปฏิบัติการพัฒนาที่ดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๙๕,๗๐๐	๑๓๗,๘๗๐	๑๓๔,๒๐๐	๑๒๙,๗๐๐	๑๒๙,๗๐๐	๖๒๗,๑๗๐
๑๒. ธนาคารปุ๋ยอินทรีย์	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๙๒,๒๐๐	๘๕,๕๕๐	๙๐,๒๕๐	๙๐,๒๕๐	๙๐,๒๕๐	๔๔๘,๕๐๐
๑๓. โครงการปรับปรุงคุณภาพดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๕,๔๐๐	๔,๓๕๐	๔,๕๐๐	๔,๕๐๐	๔,๕๐๐	๒๑,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๔. พื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๓,๙๕๔,๑๒๐	๒,๕๙๘,๑๔๕	๒,๐๗๙,๒๗๘	๒,๐๗๙,๒๗๘	๒,๐๗๙,๒๗๘	๑๒,๗๘๙,๖๙๙
๑๕. โครงการส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๒๐๑,๒๕๐	๑๔๙,๒๕๐	๒๓๙,๒๕๐	๒๓๙,๒๕๐	๒๓๙,๒๕๐	๑,๐๖๘,๒๕๐
๑๖. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่งอันดามัน	๑,๑๔๑,๐๐๐	๑,๑๔๑,๐๐๐	๑,๑๔๑,๐๐๐	๑,๑๔๑,๐๐๐	๑,๑๔๑,๐๐๐	๕,๗๐๕,๐๐๐
๑๗. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	๓๒๓,๓๐๐	๓๒๓,๓๐๐	๓๒๓,๓๐๐	๓๒๓,๓๐๐	๓๒๓,๓๐๐	๑,๖๑๖,๕๐๐
๑๘. การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ	งบกรม	ด่านตรวจประมงภูเก็ต	๖๓๗,๐๐๐	๖๓๗,๐๐๐	๖๓๗,๐๐๐	๖๓๗,๐๐๐	๖๓๗,๐๐๐	๓,๑๘๕,๐๐๐
๑๙. ชุดลอกคลองระบายน้ำท้ายอ่างเก็บน้ำบางวาด	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๒,๓๗๐,๐๐๐
๒๐. ชุดลอกตะกอนดินฝายคลองบางใหญ่	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๒,๓๗๐,๐๐๐
๒๑. ชุดลอกระบายน้ำรอบอ่างเก็บน้ำบางวาด	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๓๓๒,๐๐๐	๓๓๒,๐๐๐	๓๓๒,๐๐๐	๓๓๒,๐๐๐	๓๓๒,๐๐๐	๑,๖๖๐,๐๐๐
๒๒. ชุดลอกรางระบายน้ำรอบอ่างเก็บน้ำคลองกะทะ	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๘๕๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๓. งานบำรุงรักษาพื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำบางวาด พื้นที่ ๕๓๑ ไร่	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๑,๑๒๖,๑๐๐	๑,๑๒๖,๑๐๐	๑,๑๒๖,๑๐๐	๑,๑๒๖,๑๐๐	๑,๒๐๕,๐๐๐	๕,๗๐๙,๔๐๐
๒๔. บำรุงรักษาพื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ พื้นที่ ๓๕๙ ไร่	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๗๖๑,๗๐๐	๗๖๑,๗๐๐	๗๖๑,๗๐๐	๗๖๑,๗๐๐	๗๖๑,๗๐๐	๓,๘๐๘,๕๐๐
๒๕. บำรุงรักษาพื้นที่บริเวณระบบสูบน้ำบางใหญ่-บางวาด ๘๘.๕ ไร่ โครงการชลประทานภูเก็ต	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๙๓๔,๕๐๐
๒๖. ซ่อมแซมโครงการฝายคลองพระแทวพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลเทพกระษัตรี	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๘๖๗,๐๐๐	๘๖๗,๐๐๐	๘๖๗,๐๐๐	๘๖๗,๐๐๐	๘๖๗,๐๐๐	๔,๓๓๕,๐๐๐
๒๗. ซ่อมแซมถนนท้ายอ่างเก็บน้ำคลองกะทะ ความยาว ๑.๑๕๓ กม.	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๔,๔๓๓,๖๐๐	๔,๔๓๓,๖๐๐	๔,๔๓๓,๖๐๐	๔,๔๓๓,๖๐๐	๔,๔๓๓,๖๐๐	๑,๔๕๕๘,๐๐๐
๒๘. ซ่อมแซมอาคารอัดน้ำฝายคลองนาเหนือ ตำบลป่าคลอก	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๕๘๒,๐๙๙	๕๘๒,๐๙๙	๕๘๒,๐๙๙	๕๘๒,๐๙๙	๕๘๒,๐๙๙	๒,๙๑๐,๔๙๕

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๙. ซ่อมแซมโรงสูบน้ำ ชุมน้ำสรรพสามิต	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	-	-	-	-	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐
๓๐ บริหารการส่งน้ำของอ่าง เก็บน้ำ ๓ แห่ง เพื่อการ อุปโภคจังหวัดภูเก็ต	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๒๙๑,๖๐๐	๒๙๑,๖๐๐	๒๙๑,๖๐๐	๓๑๒,๐๐๐	๓๑๒,๐๐๐	๑,๔๙๘,๐๐๐
๓๑. บำรุงรักษาหัวงาน และ ระบบส่งน้ำฝายคลอง พระท้าวอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ พื้นที่ ๘๘.๑๑ ไร่	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๙๓๔,๕๐๐
๓๒. ทำบดินดินบ้านควนตา แทนพร้อมระบบส่งน้ำ	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	-	-	-	๒๔,๕๐๐,๐๐๐	-	๒๔,๕๐๐,๕๐๐
๓๓. ส่งเสริมการเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้น้ำใน ระดับไร่นา	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๒๓๕,๐๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม								
๑. โครงการบริหารจัดการ ศูนย์บริการวิชาการเกษตร และอาหารอันดามัน	-	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	-	-	-	-	-	-

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๘๘,๕๐๐	๑๐๐,๗๔๕	๘๒,๕๐๐	๘๒,๕๐๐	๘๒,๕๐๐	๔๓๖,๗๔๕
๓. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๒๔,๙๐๐	๒๓,๗๐๐	๒๓,๗๐๐	๒๓,๗๐๐	๒๓,๗๐๐	๑๑๙,๗๐๐
๔. เทคโนโลยีการใช้ปุ๋ยในสับปะรดภูเก็ตในสภาพพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๒๐๕,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐	๑,๐๒๕,๐๐๐
๕. ผลิตภัณฑ์ยางพันธุ์ดี	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๑๗๗,๗๔๔	๑๗๗,๗๔๔	๑๗๗,๗๔๔	๑๗๗,๗๔๔	๑๗๗,๗๔๔	๘๘๘,๗๒๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว								
๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตและส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งมังกร ๗ สี ภูเก็ต เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	-	-	๑,๒๖๗,๘๐๐	-	๑,๒๖๗,๘๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตกุ้งมังกร กุ้งแชบ๊วย และสัตว์น้ำที่มีศักยภาพในการแข่งขันเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่งภูเก็ต	-	-	๑,๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑,๕๐๐,๐๐๐
๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๒,๕๐๖,๙๗๔	๒,๘๖๖,๐๐๐	๖,๑๖๐,๐๐๐	๒,๘๖๖,๐๐๐	-	๑๔,๙๙๘,๙๗๔
๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเส้นทางกุ้งมังกรเจ็ดสี ณ ภูเก็ต	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	-	๙๖๒,๐๐๐	-	-	๙๖๒,๐๐๐
๕. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน	งบพัฒนาจังหวัด	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	-	-	๑๔๒,๔๐๐	-	-	๑๔๒,๔๐๐
๖. โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววิถีเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๗๘,๕๐๐	๗๘,๕๐๐	๗๘,๕๐๐	๗๘,๕๐๐	๗๘,๕๐๐	๓๙๒,๕๐๐
๗. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนของสถาบันเกษตรกรและสมาชิก	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๘,๗๕๐	๑๘,๗๕๐	๑๘,๗๕๐	๑๘,๗๕๐	๑๘,๗๕๐	๙๓,๗๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๘. โครงการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ด้านการเกษตร	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรภูเก็ต	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐

ส่วนที่ ๕ แบบสรุปโครงการ แบบย่อ (Project idea)

ส่วนที่ ๕

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ยกระดับมาตรฐานการผลิตทุเรียนพื้นเมืองของจังหวัดภูเก็ต
๒. ชื่อแผนงาน	ภูเก็ต เกาะสะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Phuket Clean & Green Island)
๓. แนวทางการพัฒนา	กลุ่มจังหวัดที่ ๒ : การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. หลักการและเหตุผล	จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการปลูกทุเรียนเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ โดย ในปี ๒๕๖๖ มีปริมาณพื้นที่ปลูกทุเรียน ๒,๖๘๙ ไร่ จำนวนผู้ปลูกทุเรียน ๘๒๔ ครัวเรือน (ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด กษ.,๒๕๖๖) และในปี ๒๕๖๗ มีการเพิ่มพื้นที่การปลูกทุเรียนเพิ่มขึ้นเป็น ๒,๙๕๓ ไร่ จำนวนผู้ปลูกทุเรียน ๘๕๘ ครัวเรือน (สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ พฤศจิกายน ๒๕๖๗) มีอัตราการปลูกที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ จากปี ๒๕๖๗ ประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตพืชที่สามารถยืนยันถึงคุณภาพและกระบวนการผลิตที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ปี ๒๕๖๗ จำนวนแปลงที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตพืช GAP ทุเรียน ทั้งสิ้น ๑๔๔ แปลง จำนวน ๓๗๕.๖๕ ไร่ การปลูกทุเรียนของเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ตนิยมปลูกตามกรรมวิธีดั้งเดิมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยสายพันธุ์ที่นิยมคือ ทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองเนื่องจากเป็นสายพันธุ์ที่หาได้ง่ายและมีรสชาติหลากหลาย ต้นไหนที่มีรสชาติอร่อยถูกใจก็จะเก็บเมล็ดไปปลูก เพื่อให้ได้ต้นที่ให้ผลอร่อยดังเดิม แต่การเพาะเมล็ดย่อม อาจเกิดการกลายพันธุ์หรือลักษณะรสชาติที่แตกต่างจากต้นเดิม ให้ผลผลิตช้าได้ต้นที่สูงใหญ่จึงไม่สะดวกต่อการเก็บเกี่ยวและดูแลรักษา การขยายพันธุ์เพื่อให้ได้สายพันธุ์ดั้งเดิมโดยการเสียบกิ่งจึงเป็นวิธีการที่ช่วยคงสายพันธุ์ดั้งเดิมไว้ ทุเรียนพื้นเมืองที่มีอยู่ในปัจจุบันจึงถือเป็นมรดกทางพันธุกรรมที่ส่งต่อให้คนรุ่นหลังได้ใช้ประโยชน์ ทุเรียนพื้นเมืองในจังหวัดภูเก็ต มีความสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมท้องถิ่น และความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเฉพาะ "ทุเรียนภูเก็ต" ซึ่งเป็นพันธุ์พื้นเมืองที่มีชื่อเสียงและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่เป็นที่รู้จักและมีรสชาติเป็นเอกลักษณ์คือ ทุเรียนกมลา ทุเรียนกมลามาจากบ้านบางหวาน ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต นอกจากทุเรียนกมลาแล้ว ยังมีทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองอื่นๆ ในภูเก็ต เช่น ทุเรียนศรีสุนทร, ทุเรียนสาคุ, และทุเรียนไอ้เรือ แต่ปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งสภาพภูมิอากาศ สภาพแวดล้อม รวมไปถึงเศรษฐกิจ ซึ่งมีผลกระทบต่อทรัพยากรที่มีค่านี้ และความนิยมในทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองที่ลดลงทำให้ทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองหลายชนิดเริ่มสูญพันธุ์หายไปจากพื้นที่ การอนุรักษ์ทุเรียนพื้นเมืองโดยการขึ้นทะเบียนเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยอนุรักษ์พันธุ์ซึ่งเปรียบเสมือนการทำบัตรประจำตัวพันธุ์พืช การขึ้นทะเบียนนี้เป็นการส่งเสริมให้มีการปรับปรุงและพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ ๆ รวมไปถึงการอนุรักษ์พันธุ์ดั้งเดิมให้คงอยู่สืบต่อไปอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาพันธุ์ทุเรียนพื้นเมืองของจังหวัดภูเก็ต

หัวข้อ	รายละเอียด
	การปลูกทุเรียนในจังหวัดภูเก็ตพบปัญหาการเข้าทำลายของศัตรูพืชที่สำคัญคือ การระบาดของโรครากเน่าและโคนเน่าส่งผลทำให้ต้นทุเรียนเสื่อมโทรมและยืนต้นตาย สาเหตุเกิดจากเชื้อรา <i>Phytophthora palmivora</i> Butler (๑๙๑๙) พบการเกิดโรคได้ทุกส่วน ต้นตั้งแต่ราก ลำต้น กิ่ง ใบ และผล กรมวิชาการเกษตรได้ทดสอบและเผยแพร่เทคโนโลยีการป้องกันกำจัดโรครากเน่าและโคนเน่าของทุเรียนตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ แต่ยังคงพบการแพร่ระบาดของโรคอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการเกิดโรค และเกษตรกรขาดความเข้าใจในการปรับใช้เทคโนโลยีที่ถูกต้อง ส่งผลให้การควบคุมการเกิดโรคไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นการป้องกันกำจัดจึงทำได้ยาก นอกจากนี้เชื้อชนิดนี้ยังอาศัยอยู่ในดินและในน้ำ ถึงแม้จะป้องกันกำจัดโดยใช้สารเคมี การระบาดของโรครากเน่าและโคนเน่าก็ยังคงเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ (ทวี, ๒๕๔๕ ; อมรรรัตน์, ๒๕๕๔) ส่งผลให้เกษตรกรใช้สารเคมีกันมากขึ้น รวมทั้งมีการใช้สารเคมีในอัตราที่สูงขึ้น ส่งผลให้เชื้อ <i>P. palmivora</i> มีการพัฒนาและดื้อยา สุรียพร (๒๕๕๒) พบสาร Aurisin A ซึ่งสกัดได้จากเห็ดเรืองแสง <i>Neonothopanus nambi</i> มีผลออกฤทธิ์ต่อเชื้อราขึ้นต่ำสาเหตุโรคพืชในสกุล <i>Pythium</i> และ <i>Phytophthora</i> ได้ดี สุรียพร และคณะ (๒๕๖๔) ได้ทดสอบประสิทธิภาพของสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากเห็ดเรืองแสง ในการควบคุมโรครากเน่าและโคนเน่าของทุเรียน ณ อ.ไชยา จ. สุราษฎร์ธานี และ อ.ธารโต จ. ยะลา ทำการทดสอบระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ – ธันวาคม ๒๕๖๔ วางแผนการทดลอง RCB จำนวน ๕ ซ้ำ ๔ กรรมวิธี คือ กรรมวิธีใช้น้ำคั้นเชื้อ (culture filtrate) ความเข้มข้น ๑๐๐% ผสมสีฝุ่น (iron oxide) อัตรา ๑:๑ กรรมวิธีสีฝุ่นเพียงอย่างเดียว ผสมน้ำ อัตรา ๑:๑ กรรมวิธีใช้สารเคมี metalaxyl ๒๕% WP อัตรา ๕๐ กรัม/น้ำ ๑ ลิตร และน้ำเปล่าเป็นกรรมวิธีเปรียบเทียบ พบว่า การใช้ culture filtrate ความเข้มข้น ๑๐๐% ผสมสีฝุ่น อัตรา ๑:๑ แผลแห้ง ไม่มีน้ำเยิ้ม และเชื้อไม่ขยายลูกกลม ไม่แตกต่างกับกรรมวิธีใช้สารเคมี metalaxyl ๒๕% WP อัตรา ๕๐ กรัม/น้ำ ๑ ลิตร แต่แตกต่างจากกรรมวิธีที่ใช้สีฝุ่นเพียงอย่างเดียว และกรรมวิธีที่ใช้น้ำเปล่า ซึ่งมีลักษณะแผลเยิ้มและน้ำไหลออกมา ให้ผลสอดคล้องกันทั้ง ๒ แปลง ปี ๒๕๖๕ ได้ดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีการใช้ชีวภัณฑ์เห็ดเรืองแสงสตรีนรัศมีในการควบคุมโรครากเน่าและโคนเน่าของทุเรียน ณ อ.ไชยา จ. สุราษฎร์ธานี และ อ.กะปง จ. พังงา และได้ชุดเทคโนโลยีการใช้น้ำเห็ดเรืองแสงสตรีนรัศมีในการควบคุมโรครากเน่าและโคนเน่าของทุเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับของนักวิชาการและเกษตรกร นี่เป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการควบคุมโรครากเน่าและโคนเน่าของทุเรียนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ : การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกษตรกรผู้ผลิตปลอดภัยในกระบวนการผลิตและผู้บริโภคมั่นใจในผลผลิตที่ปลอดภัย การนำเทคโนโลยีเห็ดเรืองแสงสตรีนรัศมีมาใช้เพื่อลดการใช้สารเคมีและลดต้นทุนในการผลิตได้ร้อยละ ๑๐ ทำให้เกิดมาตรฐานการผลิตทุเรียนที่สามารถขอการรับรองมาตรฐานการผลิตพืช ซึ่งส่งผลทำให้ผลผลิตมีคุณภาพและมีราคาที่สูงขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
	นอกจากนี้ยังเกิดแหล่งเรียนรู้และเพิ่มศักยภาพในการจัดการศัตรูพืชของทุเรียนที่ไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนในผลผลิตและนอกจากนี้ยังเป็นการอนุรักษ์ทุเรียนพื้นเมืองให้เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงมากยิ่งขึ้น นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ตได้ในอนาคต
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อจัดทำแปลงต้นแบบการจัดการทุเรียนโดยใช้เทคโนโลยีการใช้เห็ดเรืองแสงสีรีนรีตม์ในการควบคุมโรครากเน่าและโคนเน่าของทุเรียน ทดแทนหรือลดการใช้สารเคมี ๒. เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้เห็ดเรืองแสงสีรีนรีตม์ได้อย่างถูกวิธี ๓. เพื่อให้เกษตรกรได้รับความรู้พื้นฐานในการขอรับรองขึ้นทะเบียนพันธุ์ ๔. เพื่อให้ความรู้แก่เกษตรกรในการขอการรับรองมาตรฐานการผลิตทุเรียนที่มีคุณภาพ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) เกิดแปลงต้นแบบสำหรับการเรียนรู้ในการจัดการโรครากเน่าและโคนเน่าโดยใช้เทคโนโลยีเห็ดเรืองแสงสีรีนรีตม์ ๑ แห่ง ในจังหวัดภูเก็ต ๒) เกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ในการใช้เทคโนโลยีเห็ดเรืองแสงสีรีนรีตม์ จำนวน ๓๐ ราย ๓) เกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ในการขอรับรองการขึ้นทะเบียนพันธุ์พืช ๓๐ ราย ๔) เกษตรกรมีความรู้ในการขอรับรองมาตรฐานการผลิตทุเรียนเพื่อเตรียมพร้อมในการขอรับรองมาตรฐานการผลิตทุเรียน
๗. พื้นที่เป้าหมาย	ผู้เข้าร่วมอบรมไม่จำกัดพื้นที่ภายในจังหวัดภูเก็ต แปลงต้นแบบ อำเภอลาแมง จังหวัดภูเก็ต
๘. กิจกรรมหลัก	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. การจัดทำแปลงต้นแบบศูนย์เรียนรู้การจัดการโรครากเน่าและโคนเน่าอย่างยั่งยืนในจังหวัดภูเก็ต งบประมาณ ๕๕,๔๓๐ บาท ผู้รับผิดชอบ นางสาวเบญจวรรณ เลาสกุล ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒. การฝึกอบรมหลักสูตร “การใช้เทคโนโลยีเห็ดเรืองแสงสีรีนรีตม์เพื่อควบคุมโรครากเน่าและโคนเน่าทุเรียน” งบประมาณ ๖๒,๐๒๐ บาท ผู้รับผิดชอบ นางสาวเบญจวรรณ เลาสกุล ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๓ การฝึกอบรมหลักสูตร “การขึ้นทะเบียนทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองของจังหวัดภูเก็ต” และการขอรับรองมาตรฐานการผลิตทุเรียน งบประมาณ ๖๙,๔๒๐ บาท ผู้รับผิดชอบ นางสาวเบญจวรรณ เลหาสกุล ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗
๙. หน่วยงานดำเนินการ	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๙ – ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐)
๑๑. งบประมาณ	๑๘๖,๘๗๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	ผลผลิต ๑) แปลงต้นแบบทุเรียนสำหรับการจัดการโรครากเน่าและโคนเน่าโดยการใช้เทคโนโลยีเห็ดเรืองแสงสีรีนรีดมี ๑ แห่ง ในอำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒) ลดจำนวนต้นทุเรียนที่ได้รับความเสียหายจากการเข้าทำลายของโรครากเน่าและโคนเน่าและช่วยฟื้นฟูสภาพดินที่มีการเสื่อมโทรมจากการใช้สารเคมี ๓) เกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตทุเรียน ๔) พันธุ์ทุเรียนพื้นเมืองในจังหวัดภูเก็ตได้รับการขึ้นทะเบียนพันธุ์
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	การจัดทำแปลงต้นแบบเป็นแหล่งเรียนรู้ให้แก่เกษตรกรหรือผู้สนใจในการปลูกทุเรียนเข้ามาศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้ในการจัดการสวนทุเรียนและเป็นการอนุรักษ์พันธุ์ทุเรียนพื้นเมืองให้ยั่งยืนเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นทั้งในจังหวัดและในประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ถ่ายทอดเทคโนโลยีและเพิ่มทักษะการทำการประมงเพื่อพัฒนาอาชีพประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืน
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)
๔. หลักการและเหตุผล	จังหวัดภูเก็ตเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศไทย โดยมีทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน อาชีพประมงพื้นบ้านไม่เพียงแต่สร้างรายได้และหล่อเลี้ยงชีวิตของชุมชนชายฝั่งเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการรักษาและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น วิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน ชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดภูเก็ตกำลังเผชิญกับความท้าทายและผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนของอาชีพและทรัพยากรทางทะเลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งปัญหาสำคัญที่ชาวประมงพื้นบ้านกำลังเผชิญอยู่ได้แก่ การลดลงของทรัพยากรสัตว์น้ำอันเนื่องมาจากการทำประมงเกินขนาด การใช้เครื่องมือประมงที่ทำลายล้าง และผลกระทบจากมลภาวะทางทะเล รวมถึงข้อจำกัดด้านความรู้และทักษะ ชาวประมงพื้นบ้านบางส่วนยังขาดความรู้และทักษะในการทำการประมงอย่างยั่งยืน และการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมอื่นๆ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต อาจส่งผลกระทบต่อพื้นที่ทำการประมงและทรัพยากรทางทะเล รวมถึงการแข่งขันในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น อุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลง และปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่รุนแรงขึ้น ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลและวิถีการทำประมง ด้วยตระหนักถึงความสำคัญของอาชีพประมงพื้นบ้านต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความยั่งยืนของทรัพยากรทางทะเลในจังหวัดภูเก็ต การดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพชาวประมงพื้นบ้านจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยโครงการนี้มุ่งเน้นที่จะเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และขีดความสามารถของชาวประมงพื้นบ้านให้สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ และประกอบอาชีพประมงได้อย่างยั่งยืนและรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม การถ่ายทอดเทคโนโลยีและเพิ่มทักษะการทำการประมงเพื่อพัฒนาอาชีพประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืนจึงไม่ใช่เพียงการช่วยเหลือให้พวกเขาสามารถประกอบอาชีพต่อไปได้เท่านั้น แต่ยังเป็นการลงทุนเพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเล ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนชายฝั่ง และอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตอันทรงคุณค่าของจังหวัดภูเก็ตให้คงอยู่สืบไป ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ มีเป้าหมายเพื่อสร้างเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง มีความสามารถในการแข่งขัน และมีความยั่งยืนในระยะยาว และยุทธศาสตร์ที่ ๔ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นไปอย่างสมดุลกับสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งร่างกรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ของภาคใต้ ซึ่งมีทิศทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพควบคู่กับการพัฒนาแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูงสำหรับเชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค ที่ผ่านมาสภาวะเศรษฐกิจและการค้าของจังหวัดภูเก็ตติดอยู่กับภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและ ภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ถือได้ว่าจังหวัดภูเก็ต

หัวข้อ	รายละเอียด
	มีเศรษฐกิจและรายได้พึ่งพิงกับภาคการท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยเฉพาะการดำเนินการส่งเสริมเศรษฐกิจแบบขาเดียว ที่เน้นการท่องเที่ยวเป็นเวลายาวนานนับสิบ โดยจะเห็นได้จากก่อนสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid - ๑๙) จังหวัดภูเก็ตมีรายได้ที่มาจากภาคการท่องเที่ยวและบริการถึง ร้อยละ ๙๗ ในขณะที่ภาคการเกษตรมีรายได้เพียง ร้อยละ ๒.๙๗ และหลังจากมีการระบาดของ Covid - ๑๙ ได้ทำให้เกิดวิกฤต ทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ในจังหวัดภูเก็ต ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้ประกอบการตั้งแต่ขนาดใหญ่ถึงขนาดเล็ก จนเกิดอาการที่คนภูเก็ตจนเฉียบพลันอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ดังนั้นจึงเป็นความท้าทายของประชาชนในจังหวัดภูเก็ตที่จะต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ที่แตกต่างจากอดีต และเรียนรู้วิกฤตนี้ให้เป็นโอกาสในการปรับเปลี่ยนแนวทางการสร้างรายได้ สร้างอาชีพเพื่อให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดภูเก็ต มีจำนวน ๓,๑๓๓ ราย จำนวนเรือประมง ๑,๖๙๕ ลำ ส่วนใหญ่บ้านเรือนอาศัยบริเวณชายฝั่งทะเล มีรายได้จากการทำการประมงเป็นหลัก มีพื้นที่ทำกินน้อย จำนวนสมาชิกในครัวเรือนมาก มีรายได้ต่ำไม่ค่อยเพียงพอ ต้องหาแหล่งเงินมาจุนเจือในการดำรงชีพ ตลอดจนบางพื้นที่สูญเสียต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ทั้งหมดทำการประมงด้วยเรือประมงขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ตันกรอส ประกอบเครื่องยนต์ขนาดเล็ก โดยใช้เครื่องมือประมงกลุ่มอวนติดตาปลา อวนจมปู ลอบปลา ลอบปู และเบ็ดมือ เครื่องมือประมงที่ใช้ทำการประมงต้องพึ่งพาการซื้อจากผู้ผลิตจากที่อื่น อีกทั้งการรวมตัวกันของกลุ่มชาวประมงมีความจำเป็นในการพัฒนาและเรียนรู้ในเรื่องการซ่อมหรือทำเครื่องมือประมงใช้เอง ซึ่งเป็นการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน สรุปสาระสำคัญ สภาพปัญหา/ความต้องการ : จังหวัดภูเก็ตเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศไทย โดยมีทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน อาชีพประมงพื้นบ้านไม่เพียงแต่สร้างรายได้และหล่อเลี้ยงชีวิตของชุมชนชายฝั่งเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการรักษาและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น วิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน ชาวประมงพื้นบ้าน ในจังหวัดภูเก็ตกำลังเผชิญกับความท้าทายและผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของอาชีพและทรัพยากรทางทะเลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งปัญหาสำคัญที่ชาวประมงพื้นบ้านกำลังเผชิญอยู่ ได้แก่ การลดลงของทรัพยากรสัตว์น้ำอันเนื่องมาจากการทำประมงเกินขนาด การใช้เครื่องมือประมงที่ทำลายล้าง และผลกระทบจากมลภาวะทางทะเล รวมถึงข้อจำกัดด้านความรู้และทักษะ ชาวประมงพื้นบ้านบางส่วนยังขาดความรู้และทักษะในการทำประมงอย่างยั่งยืน และการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมอื่นๆ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดภูเก็ตจึงไม่ใช่เพียงการช่วยเหลือให้พวกเขาสามารถประกอบอาชีพต่อไปได้เท่านั้น แต่ยังเป็นการลงทุนเพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเล ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนชายฝั่ง และอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตอันทรงคุณค่าของจังหวัดภูเก็ตให้คงอยู่สืบไป และเป็นความท้าทายของประชาชนในจังหวัดภูเก็ตที่จะต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ที่แตกต่างจาก

หัวข้อ	รายละเอียด
	อดีต และเรียนรู้วิกฤตนี้ให้เป็นโอกาสในการปรับเปลี่ยนแนวทางการสร้างรายได้สร้างอาชีพเพื่อให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ความเร่งด่วน : การพัฒนาต่อยอดอาชีพประมงชายฝั่งในจังหวัดภูเก็ตเป็นเรื่องที่มีความเร่งด่วนอย่างยิ่ง ด้วยเหตุผลหลักที่ว่า สถานการณ์ปัจจุบันกำลังคุกคามความอยู่รอดของชาวประมงอย่างรุนแรง หากไม่มีการแก้ไขปัญหานี้ทันที จะส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ต่อเศรษฐกิจชุมชนและวิถีชีวิตดั้งเดิม และปัญหาการลดลงของทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างรวดเร็ว ทำให้ชาวประมงจับสัตว์น้ำได้น้อยลง รายได้ลดลงอย่างน่าใจหาย ส่งผลให้เกิดหนี้สินและปัญหาปากท้องในครัวเรือน การเร่งสร้างทางเลือกเพื่อเพิ่มรายได้จึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้ชาวประมงมีเงินทุนหมุนเวียนและพียงสถานะทางการเงินไว้ได้ ลดการพึ่งพารายได้จากการจับสัตว์น้ำเพียงอย่างเดียวมีความเสี่ยงสูงมาก การพัฒนาต่อยอดไปสู่กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การท่องเที่ยวเชิงประมง หรือการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีมูลค่า จะช่วยกระจายความเสี่ยงและสร้างแหล่งรายได้ที่มั่นคงขึ้น และเพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงในอาชีพและป้องกันการทิ้งถิ่น “วิกฤตอัตลักษณ์” เมื่อรายได้จากการประมงไม่เพียงพอ หลายคนอาจต้องทิ้งถิ่นฐานและอาชีพที่สืบทอดกันมาเพื่อไปหาโอกาสอื่น ๆ การละทิ้งอาชีพประมงชายฝั่งไม่ได้หมายถึงแค่การสูญเสียอาชีพ แต่ยังรวมถึงการสูญเสียวิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาดั้งเดิมที่สั่งสมมา การเร่งพัฒนาจึงเป็นการรักษาอัตลักษณ์และคุณค่าของชุมชนไว้ การสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มของชาวประมงเพื่อสร้างอำนาจในการต่อรอง การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกัน จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งและสร้างความมั่นคงในระยะยาวให้กับอาชีพ ส่งเสริมการอนุรักษ์อย่างยั่งยืนผ่านการมีส่วนร่วม เมื่อชาวประมงมีรายได้ที่มั่นคงจากการทำประมงที่ยั่งยืน หรือจากการต่อยอดอาชีพ จะทำให้พวกเขามีส่วนร่วมและเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลมากขึ้น เพราะตระหนักว่าทะเลคือแหล่งทำมาหากิน การพัฒนาอาชีพจึงเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์อย่างแท้จริง รวมทั้งการพัฒนาอาชีพทางเลือก หรือการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จะช่วยลดแรงกดดันจากการทำประมงในทะเลโดยตรง ทำให้ทรัพยากรสัตว์น้ำมีโอกาสฟื้นตัวตามธรรมชาติ เพื่อสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจกับการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน การดำเนินการที่รวดเร็วและเป็นรูปธรรมจะช่วยพลิกฟื้นสถานการณ์และสร้างอนาคตที่มั่นคงให้กับชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดภูเก็ต
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสนับสนุนกลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซ่อมและสร้างเครื่องมือประมงใช้เอง และสามารถปฏิบัติได้จริง เพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน ๒. เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของกลุ่มประมงพื้นบ้านในการทำการประมงถูกกฎหมาย การใช้เครื่องมือทำการประมงที่ไม่ทำลายทรัพยากรสัตว์น้ำส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน ๓. เพื่อรักษาอัตลักษณ์และคุณค่าด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาดั้งเดิมในการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านในจังหวัดภูเก็ต
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ส่งเสริมถ่ายทอดทักษะกลุ่มชาวประมงพื้นบ้านในการซ่อมและสร้างเครื่องมือประมงใช้เอง อย่างน้อย ๑ ชนิดเครื่องมือ ๒. ส่งเสริมถ่ายทอดองค์ความรู้กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะในการทำประมงอย่างยั่งยืนและรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ เนื้อหาองค์ความรู้

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓.ส่งเสริมถ่ายทอดองค์ความรู้กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านในการรักษาอัตลักษณ์และคุณค่าด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาดั้งเดิมในการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านในจังหวัดภูเก็ต ๔.กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านมีความพึงพอใจในการจัดโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๗. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอเมืองภูเก็ต, อำเภอถลาง, อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต
๘. กิจกรรมหลัก	กิจกรรม : พัฒนาต่อยอดอาชีพประมงให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เกิดความมั่นคงในการประกอบอาชีพประมง
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	จัดอบรมประมงพื้นบ้าน จำนวน ๑๐ รุ่นๆ ละ ๒๐ คน ๙๕๖,๐๐๐ บาท สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต -
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙)
๑๑. งบประมาณ	๙๕๖,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑.กลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน มีทักษะในการซ่อมและสร้างเครื่องมือประมงใช้เองอย่างน้อย ๑ ชนิดเครื่องมือ ๒.กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านได้รับการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะในการทำประมงอย่างยั่งยืนและรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างน้อย ๒ เนื้อหาองค์ความรู้ ๓.กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านสามารถปลูกฝังและรักษาอัตลักษณ์และคุณค่าด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาดั้งเดิมในการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านในจังหวัดภูเก็ต ๔.กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านมีความพึงพอใจในการจัดโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑.กลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน มีทักษะสามารถซ่อมและสร้างเครื่องมือประมงใช้เองอย่างน้อย ๑ ชนิดเครื่องมือ ๒.กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านได้รับองค์ความรู้และทักษะในการทำประมงอย่างยั่งยืนและรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างน้อย ๒ เนื้อหาองค์ความรู้ ๓.กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านมีความเข้าใจและสามารถรักษาอัตลักษณ์และคุณค่าด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาดั้งเดิมในการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านในจังหวัดภูเก็ตได้อย่างดี ๔.กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านมีความพึงพอใจในการจัดโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ เชื่อมโยงการ ท่องเที่ยว
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและบริการมูลค่าสูงระดับ นานาชาติ (Value based economy and high value service)
๔. หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถใน การแข่งขัน และยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยเชื่อมโยงนโยบายรัฐบาล และประเด็นการพัฒนาของจังหวัด การพัฒนาสู่เมือง เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service) แผนงาน ขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนและสินค้า เกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองขึ้นชื่อด้านการท่องเที่ยวทะเลระดับโลกและเป็นจังหวัดที่มี ประวัติศาสตร์มายาวนาน มีประเพณี วัฒนธรรมและเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งเป็นโอกาส ของเกษตรกร ในการผลิตอาหารรองรับการบริโภคของนักท่องเที่ยวในด้านการเกษตร จังหวัดภูเก็ต มีพืชเศรษฐกิจที่เป็นอัตลักษณ์และโดดเด่น เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งใน ท้องถิ่นและเป็นที่ยอมรับของชาวต่างชาติ คือ สับปะรดภูเก็ต ทุเรียน และพืชอัตลักษณ์ พื้นที่ถิ่นที่สำคัญ อื่นๆ เช่น ส้มควาย และมะนาวเหลือง แต่ในปัจจุบันพื้นที่ทำการเกษตร ของจังหวัดภูเก็ตลดลงอย่างต่อเนื่อง เหลือเพียง ๘๗,๔๑๗ ไร่ ทำให้ปริมาณผลผลิต ทางการเกษตรไม่เพียงพอกับความต้องการของบริโภค เนื่องจากการปรับพื้นที่ไปสู่ภาค บริการด้านการท่องเที่ยวซึ่งมีผลตอบแทนที่สูงกว่า แต่เกษตรกรยังมีความสนใจในการพัฒนาการผลิตพืชทางเลือกและกิจกรรม การเกษตรอื่นๆ ที่ตอบสนองต่อการท่องเที่ยว ได้แก่ การปลูกดาหลาและการเลี้ยงผึ้ง ชันโรงและดาหลาเป็นเป็นพืชเศรษฐกิจตัวใหม่ที่ปลูกได้ทั้งกลางแจ้งและในที่ร่ม ดอกนี้ สีส้มสวยงามเป็นเอกลักษณ์ แข็งแรงและอยู่ได้นานเป็นที่ต้องการของตลาด และ สามารถปลูกเป็นพืชปลูกแซมระหว่างพืชหลักที่ปลูกอยู่เดิม ซึ่งนอกจากจะขายดอกดา หลาสด ยังสามารถนำมาแปรรูปและดาหลายังมีสรรพคุณเป็นพืชสมุนไพร ปัจจุบันการ เลี้ยงผึ้งโพรงและผึ้งชันโรงในจังหวัดภูเก็ต มีจำนวน ๒๓ ราย และเริ่มเป็นที่นิยม เพิ่มขึ้นของเกษตรกร เนื่องจากการเลี้ยงผึ้งชันโรงใช้พื้นที่น้อยผลผลิตเป็นที่ต้องการของ ตลาด และมีราคาสูง อีกทั้งผึ้งชันโรงโรงแมลงที่ช่วยการผสมเกสร เพิ่มความหลากหลาย ทางชีวภาพและสร้างความสมดุลในระบบนิเวศ ซึ่งผลิตภัณฑ์จากผึ้งชันโรงและดาหลา เป็นสินค้าที่เป็นที่ต้องการของตลาดและกลุ่มคนที่รักสุขภาพ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องส่งเสริมและพัฒนาการผลิตผึ้งชันโรงและดาหลาเพื่อเป็น อีกช่องทางหนึ่งในการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต และพัฒนา ยกระดับการผลิตให้เป็นสินค้าเศรษฐกิจ สำคัญของจังหวัดภูเก็ตต่อไป รวมถึงเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารในระยะสั้นและระยะยาว เตรียมรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต รวมถึงการพัฒนา ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของเกษตรกร เยาวชน และและผู้สนใจ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิง ทางการเกษตรในชุมชนสนับสนุนแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมพัฒนาเกษตรกรในการเลี้ยงชันโรงสร้างอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ ๒. เพื่อส่งเสริมพัฒนาเกษตรกรการปลูกดาหลาสร้างอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ ๓. เพื่อเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพและความสมดุลของระบบนิเวศ

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. มีเกษตรกรและผู้สนใจที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ นำความรู้ไปใช้ในการเพิ่มคุณภาพการผลิต ๒. ผลผลิตจากฟัซังโรง อย่างน้อย ๑ ชนิด
๗. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอเมืองภูเก็ต, อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมและพัฒนาลูกเลี้ยงฟัซังโรง ๒๔๗,๕๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต -
๘.๒ กิจกรรมที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการผลิตตาลา ๕๑,๑๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต-
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๙ – ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐)
๑๑. งบประมาณ	๓๘๘,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรและผู้สนใจ จำนวน ๑๖๐ ราย ได้รับการอบรม ๒. ผลผลิตจากฟัซังโรง อย่างน้อย ๑ ชนิด
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรและผู้สนใจที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ นำความรู้ไปใช้ในการเพิ่มโครงการคุณภาพการผลิต ๒. เกษตรมีอาชีพเสริมจากผลผลิตจากฟัซังโรง ๓. เพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพและความสมดุลของระบบนิเวศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดแพะนมแพะเนื้อและโคเนื้อ เพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนและสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	สร้างผลิตภัณฑ์การเกษตรของจังหวัดที่มีศักยภาพที่แข่งขันได้พร้อมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเศรษฐกิจชุมชน บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ภูเก็ต
๔. หลักการและเหตุผล	เนื่องจากเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตด้านการปศุสัตว์ที่ผ่านมาราคาตกต่ำ การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และแนวโน้มการหดตัวของเศรษฐกิจโลกได้รับผลกระทบโดยตรงต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตและทั้งประเทศ ไม่สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้ ทำให้ระบบเศรษฐกิจของไทยในช่วงนี้เหลือเพียงการใช้ทรัพยากรของภาครัฐและความสามารถในการจัดการทรัพยากรในการพยุงเศรษฐกิจ ขณะที่วิกฤตที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบเป็นวงกว้างโดยเฉพาะการจ้างงานการประกอบอาชีพของประชาชนและการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ทำให้ในระยะสั้นจำเป็นต้องลดผลกระทบของประชาชนในภาคส่วนต่างๆของสังคมและให้ความช่วยเหลือเพื่อให้สามารถดำเนินการกิจการต่อไปได้ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องมีการฟื้นฟูและสร้างเศรษฐกิจภายในท้องถิ่นและชุมชน แพะและโคนอนับเป็นสินค้าเกษตรหลักตัวหนึ่งของจังหวัดภูเก็ตสามารถเลี้ยงเพื่อให้ผลผลิตทั้งเนื้อและนม สามารถขยายพันธุ์ได้ในรอบปี แพะเนื้อและแพะนมเป็นผลผลิตที่สามารถนำไปผลิตเป็นอาหารหรือขนมหลากหลายเมนู อีกทั้งนมแพะสามารถนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เป็นส่วนประกอบของเครื่องสำอางสร้างมูลค่าเพิ่มและเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชนที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวหรือภาคบริการอื่น การเพิ่มศักยภาพการผลิตและการตลาด สร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิตโดยได้รับการสนับสนุนเทคโนโลยี การจัดการปัจจัยการผลิตสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการปรับระบบการผลิตยกระดับมาตรฐานมีคุณภาพ สร้างความปลอดภัยรวมทั้งการสร้างการเข้าถึงช่องทางการตลาด เกษตรกรชาวภูเก็ตเลี้ยงแพะและโคนอนมาช้านาน มีปราชญ์เกษตรที่มีองค์ความรู้ระดับชาติและต่อยอดการพัฒนาเกษตรกรศูนย์เรียนรู้หลัก ฟาร์มต้นแบบ กลุ่ม เครือข่ายเกษตรกรและผู้สนใจเป็นการสร้างโอกาส สร้างความมั่นใจ
หัวข้อ	รายละเอียด
	ในอาชีพที่จะก่อให้เกิดรายได้โดยได้ลดต้นทุนและรายจ่ายในการดำเนินการได้มีโอกาสสร้างงานสร้างอาชีพที่มั่นคงอยู่ในสังคมและชุมชนตนเอง
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อผลิตแพะ-โคเนื้อ คุณภาพดีให้เพียงพอ ๒. เพื่อพัฒนาการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องให้มีศักยภาพในการแข่งขันเป็นสินค้ามูลค่าสูงและมีคุณค่า ๓. เพื่อพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์แพะนมแพะเนื้อและโคเนื้อให้ได้มาตรฐานสากล สร้างมาตรฐานสินค้าและเอกลักษณ์เฉพาะสินค้าของจังหวัดภูเก็ต
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการจำนวน ๓ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ๒. พัฒนาระบบการผลิตแพะ การแปรรูปผลิตภัณฑ์แพะต้นแบบ ๑ กลุ่ม ๓. มีสินค้าแปรรูปผลิตภัณฑ์มีแบรนด์และเอกลักษณ์เฉพาะไม่น้อยกว่า ๕ ผลิตภัณฑ์
๗. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอถลาง/อำเภอเมืองภูเก็ต/อำเภอกะทู้

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. กิจกรรมหลัก	๑. พัฒนาขบวนการกลุ่มและเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงแพะ-โคเนื้อ (ลดต้นทุนการผลิต) งบประมาณ ๘๗,๘๐๐ บาท ๒. พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากแพะนม แพะเนื้อ งบประมาณ ๑๕๓,๖๐๐ บาท ๓. พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเนื้อโค งบประมาณ ๖๓,๙๐๐ บาท
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ (ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๙ – ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐)
๑๑. งบประมาณ	๓๐๕,๓๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการจำนวน ๓ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ๒. พัฒนาระบบการผลิตแพะ การแปรรูปผลิตภัณฑ์แพะต้นแบบ ๑ กลุ่ม ๓. มีสินค้าแปรรูปผลิตภัณฑ์มีแบรนด์และเอกลักษณ์เฉพาะไม่น้อยกว่า ๕ ผลิตภัณฑ์
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการได้ความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในฟาร์ม ๒) มีผลิตภัณฑ์จากแพะเนื้อ แพะนม และโคเนื้อ หลากหลาย ออกสู่ท้องตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาพื้นที่ต้นแบบการผลิตรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของจังหวัดภูเก็ต กรณีพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการเลี้ยงกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Aquaculture)
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและบริการมูลค่าสูงระดับ นานาชาติ (Value based economy and high value service)
๔. หลักการและเหตุผล	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการ สร้างความสามารถในการแข่งขัน : การเกษตรสร้างมูลค่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่น สำคัญด้านการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้าง ธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตร ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตทั้งเชิง ปริมาณและมูลค่าและความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษาฐานรายได้เดิมและ สร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูง ทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น ๒. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) : ประเด็นการเกษตร มุ่งเน้นการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความ ปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึง ความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูป สินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม ๓. แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ตระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) : ประเด็นการ พัฒนาที่ ๑ : การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและบริการมูลค่าสูง ระดับนานาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้อง คือ เพื่อสร้างคุณค่า มูลค่าจากการเกษตร ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว และนวัตกรรมทางการเกษตรสู่แบรนด์ที่แข่งขันได้ จังหวัด ภูเก็ตเน้นการพัฒนาสู่เมืองท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สรุปสาระสำคัญ สภาพปัญหา/ความต้องการ : การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) เป็นปัญหาสำคัญที่ ทั่วโลกกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน โดยมีผลกระทบที่ชัดเจน ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสุขภาพของมนุษย์ สำหรับประเทศไทย ปรากฏการณ์นี้ได้แสดงผลกระทบ ผ่านความแปรปรวนของสภาพอากาศ เช่น ภัยแล้งที่ยาวนานขึ้น ฝนที่ไม่ตกตามฤดูกาล และน้ำท่วมฉับพลันที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง สาเหตุหลักเกิดจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gases) โดยประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นอันดับที่ ๒๐ ของ โลก (๒๕๖๔) ซึ่งส่วนใหญ่มาจากกิจกรรมของมนุษย์ที่ส่งผลต่ออุณหภูมิโลกที่เพิ่มสูงขึ้น อย่างต่อเนื่อง ผลกระทบโดยตรงจากปรากฏการณ์ก๊าซเรือนกระจกและผลกระทบของ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อการเลี้ยงกุ้ง คือ ทำให้อุณหภูมิของน้ำในบ่อสูงขึ้น และเพิ่มความเข้มข้นของแสงแดด โดยอุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลงไปจะทำให้สัตว์น้ำเกิด ความเครียดและส่งผลให้ความต้องการออกซิเจนของสิ่งมีชีวิตในบ่อเพิ่มขึ้น อีกทั้งยัง กระตุ้นการเพิ่มปริมาณของจุลินทรีย์ และจุลินทรีย์ก่อโรค และกระทบต่อระบบนิเวศ ของบ่อเลี้ยงกุ้ง ได้แก่ คุณภาพน้ำ สมดุลแพลงก์ตอนพืชและจุลินทรีย์ และสุขภาพและ

หัวข้อ	รายละเอียด
	การเติบโตของกุ้ง โดยแนวทางที่จะช่วยให้ฟาร์มกุ้งของประเทศไทยยกระดับไปสู่ฟาร์มกุ้งยั่งยืนได้ ได้แก่ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้มากที่สุด เช่น ใช้ปริมาณอาหารให้เหมาะสมหรือคาร์บอนต่ำใช้พลังงานทดแทน เช่น โซลาร์เซลล์เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าให้กับเครื่องเติมอากาศ เป็นต้น เพิ่มการดูดซับก๊าซเรือนกระจกด้วยการปลูกป่าชายเลนเสริมเข้าไปในฟาร์ม และเพิ่มการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม หรืออุปกรณ์ Internet of Things (IoT) ที่เหมาะสมในฟาร์ม เช่น เทคโนโลยีผลิตและให้อาหารสัตว์ ระบบการจัดการของเสีย ระบบการตรวจวัดคุณภาพน้ำและตรวจวัดอุณหภูมิ เป็นต้น จากสภาพปัญหาดังกล่าว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมประมงได้กำหนดแนวทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำไทยสู่การเกษตรที่ยั่งยืน โดยพัฒนานวัตกรรมการเลี้ยงกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Aquaculture) โดยมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เพื่อช่วยลดการปล่อยคาร์บอนและเพิ่มการใช้พลังงานสะอาด สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการพัฒนาการเกษตรไทยให้เป็นเกษตรมูลค่าสูง ยกระดับผลผลิตทางการเกษตรอย่างยั่งยืน รวมถึงต่อยอดนโยบาย "ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้" จังหวัดภูเก็ต มีเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ๘๑ ราย พื้นที่ฟาร์ม ๒,๙๙๘.๖๔ ไร่ ปริมาณผลผลิตในปี ๒๕๖๗ ๔,๐๐๘.๗๑ ตัน มูลค่าการผลิต ๕๑๑ ล้านบาท จากข้อมูลจะเห็นได้ว่ากุ้งทะเล (กุ้งกุลาดำและกุ้งขาวแวนนาไม) เป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจสำคัญที่สามารถสร้างรายได้ให้เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งจังหวัดภูเก็ตได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ดี การผลักดันให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการเลี้ยงกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Aquaculture) เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคการเกษตร ต้องอาศัยการบูรณาการร่วมกันในการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้เกษตรกร การพัฒนาองค์ความรู้ การสนับสนุนการติดตั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จำเป็น การตลาดและการจัดจำหน่าย การติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการและผลประโยชน์ที่เกษตรกรได้รับ รวมทั้งการถอดบทเรียนและการจัดทำชุดความรู้เพื่อเป็นต้นแบบการขยายผลดำเนินการในพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป ความเร่งด่วน : จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งเป็นผลมาจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคต่าง ๆ ส่งผลกระทบโดยตรงต่ออัตราการเติบโตของการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาวะเชื้อโรคและการตายของกุ้ง จึงจะส่งผลต่อต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น สวนทางกับผลผลิตที่ลดน้อยลง จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินโครงการเพื่อรักษาอุตสาหกรรมการเลี้ยงกุ้งทะเลให้ยั่งยืนด้วยเทคโนโลยีการผลิตกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และปลอดภัยต่อผู้บริโภค
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้และทักษะวิธีการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำ ๒. เพื่อฟื้นฟูและพัฒนาระบบนิเวศและส่งเสริมการเพาะเลี้ยงกุ้งให้มีมาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓. เพื่อเพิ่มพื้นที่ต้นแบบการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำและเป็นแหล่งเรียนรู้ของจังหวัด
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนฟาร์มกุ้งทะเลต้นแบบคาร์บอนต่ำเพิ่มขึ้น (๔ ฟาร์ม) ๒. จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเลได้รับองค์ความรู้ด้านการผลิตกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำจำนวน ๔๐ ราย ๓. จำนวนรายงานการถอดบทเรียนและชุดความรู้เพื่อเป็นต้นแบบการขยายผล (๔ เล่ม)
๗. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอเมืองภูเก็ต, อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมและพัฒนาการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำต้นแบบ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ พลังงานสะอาด กุ้งพันธุ์ดีควบคู่กับการเสริมสร้างองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงกุ้งทะเล เป้าหมายเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภาคเกษตรกรรม โดยสำรวจเก็บข้อมูลและติดตาม และถอดบทเรียนความสำเร็จเพื่อจะได้เป็นต้นแบบแหล่งเรียนรู้การปฏิบัติที่ดีต่อไป
๘.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฝึกอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจการเลี้ยงกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำ ๑๑๗,๖๐๐ บาท สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต
๘.๒ กิจกรรมที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การสนับสนุนปัจจัยและการปรับใช้เทคโนโลยีเพื่อใช้ในฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล ๒๕๔,๔๐๐ บาท สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต -
๘.๓ กิจกรรมที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมด้านการตลาดกุ้งทะเลยั่งยืน (คาร์บอนต่ำ) ๑๐๐,๔๕๐ บาท สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต
๘.๔ กิจกรรมที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ติดตามและตรวจสอบการดำเนินการของฟาร์มกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำต้นแบบที่ได้รับการคัดเลือก ๒๔๙,๔๐๐ บาท สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ถอดบทเรียนและจัดทำชุดความรู้ ๘๑,๖๐๐ บาท สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต -
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต และสำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑)
๑๑. งบประมาณ	๘๐๓,๔๕๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. ฟาร์มกุ้งต้นแบบคาร์บอนต่ำเพิ่มขึ้น จำนวน ๔ ฟาร์ม ๒. เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเลได้รับองค์ความรู้ด้านการผลิตกุ้งทะเลคาร์บอนต่ำ จำนวน ๔๐ ราย ๓. รายงานการถอดบทเรียนและชุดความรู้เพื่อเป็นต้นแบบของการขยายผล จำนวน ๔ เล่ม
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกิดฟาร์มกุ้งทะเลต้นแบบคาร์บอนต่ำที่สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลสำหรับเกษตรกรที่สนใจ ๒. เกษตรกรมีความรู้และทักษะในการเลี้ยงกุ้งทะเลแบบคาร์บอนต่ำนำไปประยุกต์ใช้ในฟาร์มของตนเอง สามารถพัฒนาเป็นฟาร์มมาตรฐาน และสร้างรายได้ที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
๒. ชื่อแผนงาน	ภูเก็ต เกาะสะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Phuket Clean & Green island)
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโต ที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Smart City)
๔. หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันความหลากหลายแห่งศักยภาพของทรัพยากร เช่น พันธุกรรมพืช สัตว์ และสัตว์น้ำ ภายในจังหวัดภูเก็ตมีแนวโน้มลดลงหรือมีโอกาสสูญพันธุ์ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น โดยการขาดการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ จึงเห็นความสำคัญในการสร้างจิตสำนึกให้กับนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปในพื้นที่ช่วยกันในการอนุรักษ์ พันธุ์ ทุแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เก็บรวบรวมข้อมูลและบันทึกข้อมูลพันธุกรรม ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งจัดหาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จากภูเขาสู่ท้องทะเลของจังหวัด เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ตเป็นเป้าหมายในการท่องเที่ยว มีประเพณี วัฒนธรรมและเอกลักษณ์เฉพาะ มีวิถีชีวิตผูกพันกับธรรมชาติตั้งแต่ได้ท้องทะเลถึงยอดเขา ปัจจุบันมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น มีผลทำให้ทรัพยากรธรรมชาติภายในจังหวัดภูเก็ตมีแนวโน้มลดลง หรือมีโอกาสสูญพันธุ์ ได้แก่ พรหมพืช ป่าไม้ สัตว์ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรณี ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทั้งนี้เนื่องจากการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ จึงเห็นความสำคัญในการสร้างจิตสำนึกให้กับนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปในพื้นที่ช่วยกันในการอนุรักษ์พันธุ์ ทุแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เก็บรวบรวมข้อมูลและบันทึกข้อมูลพันธุกรรม ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งจัดหาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จากภูเขาสู่ท้องทะเลของจังหวัด เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสนองพระราชดำริโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ (อพ.สธ.) ๒. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนท้องถิ่น นักเรียน นักศึกษาได้มีความรู้ ตระหนักและทราบถึงประโยชน์ของพรหมพืชท้องถิ่นและการนำไปใช้ประโยชน์ ๓. เพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ของเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตและสามารถประยุกต์ใช้ในพื้นที่ของตนเองได้ ๔. เพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกแก่เยาวชน ประชาชน ในการอนุรักษ์ ตระหนักและทราบถึงประโยชน์ของพรหมพืชท้องถิ่น และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ๕. เพื่อเข้าร่วมจัดนิทรรศการงานประชุมวิชาการและนิทรรศการทรัพยากรไทย : ศักยภาพมากขึ้นให้เห็น ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ๖. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ตระหนักถึงการอนุรักษ์และเห็นคุณค่าเกี่ยวกับพรหมไม้ของชุมชน ๗. เพื่อบริหารจัดการสวนพฤกษศาสตร์ได้อย่างเป็นระบบ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) แปลงรวบรวมพันธุ์ด้าหลาท้องถิ่น จำนวน ๑ แปลง ๒) จำนวนเกษตรกรที่เข้ารับการอบรม หลักสูตร “เปิดโลกด้าหลาจากพืชพื้นบ้านสู่ผลิตภัณฑ์สร้างอาชีพ” จำนวน ๕๐ ราย ๓) แปลงรวบรวมพันธุ์ทุเรียนท้องถิ่น ทุเรียนพันธุ์การค้า และทุเรียนพันธุ์แนะนำของกรมวิชาการเกษตร จำนวน ๑ แปลง ๔) แปลงไม้ผลท้องถิ่นมูลค่าสูงส้มโอทับทิมสยามจำนวน ๑ แปลง ๕) ร้อยละ๗๐ ของเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเข้าค่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติได้รับความรู้และความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖) เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการได้รับสื่อประชาสัมพันธ์ ไม่น้อยกว่า ๑,๐๕๐ คน

หัวข้อ	รายละเอียด
	๗) ประชาชนและบุคคลทั่วไปได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ตในการร่วมจัดนิทรรศการงานประชุมวิชาการและนิทรรศการทรัพยากรไทย : ศักยภาพมากล้นมีให้เห็น ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ๘) นักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักถึงการอนุรักษ์และเห็นคุณค่าเกี่ยวกับพรรณไม้ของชุมชนร้อยละ ๙๐ ๙) โรงเรียนบริหารจัดการงานสวนพฤกษศาสตร์ได้อย่างเป็นระบบ
๗. พื้นที่เป้าหมาย	๑. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต เลขที่ ๔๔ ถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ๒. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต เลขที่ ๑๖๖ หมู่ที่ ๙ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ๓. ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว เลขที่ ๒๕๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ๔. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต เลขที่ ๔/๔ ถนนแม่หลวน ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ๕. โรงเรียนบ้านป่าคลอก ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต
๘. กิจกรรมหลัก	๑. กิจกรรมการรวบรวมสายพันธุ์ดาหลาสู่การใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น ๒. กิจกรรมการรวบรวมพันธุ์ไม้ผลเศรษฐกิจพื้นถิ่น ๓. กิจกรรมเข้าค่ายเยาวชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๔. กิจกรรมการจัดนิทรรศการงานประชุมวิชาการและนิทรรศการทรัพยากรไทย : ศักยภาพมากล้นมีให้เห็น ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ๕. กิจกรรมพัฒนาแหล่งอนุรักษ์พันธุ์ไม้
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การรวบรวมสายพันธุ์ดาหลาสู่การใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น ๒๓๗,๙๐๐ บาท ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมการรวบรวมพันธุ์ไม้ผลเศรษฐกิจพื้นถิ่น ๓๖๔,๘๐๐ บาท ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เข้าค่ายเยาวชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๗๗๗,๕๐๐ บาท ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การจัดนิทรรศการงานประชุมวิชาการและนิทรรศการทรัพยากรไทย : ศักยภาพมากล้นมีให้เห็น ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ๒๔๔,๗๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาแหล่งอนุรักษ์พันธุ์ไม้ ๑๗๔,๐๐๐ บาท โรงเรียนบ้านป่าคลอก

หัวข้อ	รายละเอียด
	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต
๙. หน่วยงานดำเนินงาน	๑. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ๒. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ๓. ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว ๔. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต ๕. โรงเรียนบ้านป่าคดลอก
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๔-กันยายน ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๑,๗๙๘,๙๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑) แปลงรวบรวมพันธุ์ดาหลาท้องถิ่น จำนวน ๑ แปลง พร้อมรวบรวมสายพันธุ์ดาหลาอย่างน้อย ๓ พันธุ์ และองค์ความรู้ในการผลิต ๒) เกษตรกรเข้าร่วมการอบรมหลักสูตร “เปิดโลกดาหลาจากพืชพื้นบ้านสู่ผลิตภัณฑ์สร้างอาชีพ” จำนวน ๕๐ ราย ๓) แปลงรวบรวมพันธุ์ทุเรียนท้องถิ่น พันธุ์การค้า และพันธุ์แนะนำของกรมวิชาการเกษตร จำนวน ๑ แปลง พร้อมองค์ความรู้ในการผลิตทุเรียนอย่างน้อย ๓ พันธุ์ ๔) แปลงรวบรวมไม้ผลเศรษฐกิจภาคใต้ ส้มโอทับทิมสยาม จำนวน ๑ แปลง พร้อมองค์ความรู้ด้านการผลิตตามหลักวิชาการ ๕) เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเข้าค่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติได้รับความรู้และความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖) เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการได้รับสื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ไม่น้อยกว่า ๑,๐๕๐ คน ๗) มีการจัดนิทรรศการงานประชุมวิชาการและนิทรรศการทรัพยากรไทย : ศักยภาพมากขึ้นให้เห็น ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย จำนวน ๑ ครั้ง ๘) โรงเรียนมีแปลงเพาะพันธุ์ไม้ พัฒนาปรับปรุงพื้นที่สวนพฤกษศาสตร์เดิมให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ ๙) นักเรียนและบุคลากรมีความรู้ ตระหนักถึงการอนุรักษ์และเห็นคุณค่าเกี่ยวกับพรรณไม้ของชุมชน
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เยาวชน และประชาชน มีความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืชทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น มีทางเลือกการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้นักท่องเที่ยว รวมทั้งมีแหล่งรวบรวมและอนุรักษ์พันธุ์พืชท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่น มีความรู้ความเข้าใจในคุณค่าและความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า เกิดความรัก ความหวงแหน และมีจิตสำนึกในด้านการอนุรักษ์จนนำไปสู่การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างยั่งยืน สามารถอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ตให้ยั่งยืนต่อไป

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

๔๔ ถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

โทร : ๐๗๖ - ๓๕๕๕๗๘-๙ โทรสาร : ๐๗๖ - ๓๕๕๕๗๘ Email : saraban_pkt@opsmoac.go.th

Website : www.opsmoac.go.th/Phuket Facebook : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต